

தமிழ் வாசகம்

நான்காம் புத்தகம்

DANIEL

தமிழ் வாசகம்

நான்காம் புத்தகம்

TAMIL FOURTH READER

S. G. DANIEL, B.A.

THE CHRISTIAN LITERATURE SOCIETY FOR INDIA
(UNITED SOCIETY FOR CHRISTIAN LITERATURE)
MADRAS BANGALORE MYSORE COLOMBO
1949

Twenty-fifth Edition (Revised) 1949

PRINTED IN INDIA AT THE DIOCESAN PRESS, MADRAS
FOR THE CHRISTIAN LITERATURE SOCIETY FOR INDIA—1949. B 9465

உபாத்தியாயருக்குக் குறிப்புக்கள்

1. பாடத்தை வாசிக்கத் தொடங்குமுன் உபாத்தியாயர் அப்பாடத்தில் சொல்லியிருக்கும் விஷயங்களைப் பிள்ளைகளுடைய வாழ்க்கைக்குச் சம்பந்தப்படுத்தி, அவர்களோடு அவைகளைக் குறித்துச் சம்பாஷிக்கவேண்டும்.

2. அச்சமயத்தில் உபாத்தியாயரும் பிள்ளைகளும் புத்தகத்தை மூடிவைத்துவிட்டுப் பாடத்துக்குச் சம்பந்தமான பொருள்கள், உருவங்கள், படங்கள் முதலிய உபகரணங்களைக்கொண்டு சம்பாஷிக்கவேண்டும். புதிய பாடத்திட்டத்திற்கிணங்க இப்புத்தகத்தில் முதல் மூன்று புத்தகங்களிலுமில்லாத சுமார் எழுநூறு புதுச் சொற்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பாடத்திலும் வரும் புதுச் சொற்களை அவ்வப்பாடத்தின் தலைப்பில் குறித்துக் காட்டியிருக்கிறது. சம்பாஷிக்கும்போது அப்புதுச் சொற்களையும் பிள்ளைகள் உபயோகிக்கும்படி உபாத்தியாயர் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

3. சம்பாஷிக்கும்போது பாடத்துக்கு அதிக தொடர்பில்லாத விஷயங்களில் பிள்ளைகளுடைய கவனம் செல்லாதபடி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

4. விஷயங்கள் யாவும் பிள்ளைகள் மனத்தில் நன்ருய்ப் பதிந்தபின், அவற்றில் சில வாக்கியங்களைக் குறிப்பிட்டு அவைகளைப் பிள்ளைகள் பிழையின்றி எழுதும்படிசெய்து, அதன்பின் புத்தகத்தைத் திறந்து வாசிக்கச் சொல்லவேண்டும்.

5. பிள்ளைகள் பிழையாய் வாசித்தால், உபாத்தியாயர் அவைகளைத் திருத்திச் சரியாய் வாசித்துக்காட்டவேண்டும். மற்றவர்களுக்குக் கேட்கும்படி தெளிவாய் வாசிக்கத் தெரிந்தபின், மௌனமாக வாசிக்கவும் பிள்ளைகள் பழகவேண்டும்.

6. கடின பதங்களுக்குப் பிள்ளைகளிடத்திலிருந்தே பொருளை வருவிக்க முற்படவேண்டும். அர்த்தத்தை வருவித்தபின் அதைக் கரும்பலகையில் எழுதிக்காட்டவேண்டும்.

7. பாடங்களின் இறுதியில் கொடுத்திருக்கும் அப்பியாசங்களை நடத்துவதுமன்றி அவைபோன்ற பல அப்பியாசங்களையும் உபாத்தியாயர் தயார்செய்து போதிக்கவேண்டும். பிள்ளைகள் நன்ருய் எழுதும்படியாகவும், அவர்களுடைய எழுத்துக்கள் சுத்தமாயும் அழகாயும் இருக்கும்படியாகவும், உபாத்தியாயர் கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

8. பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பில் ஊக்கமும் மகிழ்வும் உண்டாகவும் அவர்களுடைய இயற்கையறிவு வளரவுந் தக்கதாக, ஒவ்வொரு பாடத்துக்கும் சம்பந்தமான கிண்டர்கார்ட்டன் தொழில்கள், சித்திரம் வரைதல், கதை, பாட்டு, ஆட்டம் முதலிய விஷயங்களும் கற்பிக்க வேண்டும்.

9. உபாத்தியாயர் ஒவ்வொரு பாடத்தையும் முன்னதாகவே வாசித்துத் தயார்செய்து அதற்குப் பாடக்குறிப்புகள் எழுதிவைத்துக் கொண்டு போதிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு உபாத்தியாயரிடத்திலும் நல்ல தமிழ் அகராதி ஒன்று இருக்கவேண்டும்.

10. பிள்ளைகள் நல்லொழுக்க முறைகளைப் பழகுவதற்குத் துணையாக உபாத்தியாயர் தன் சம்பாஷணையையும், நடக்கையையும் மிகக் கருத்தாய்ச் சீர்ப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

பொருள் அடக்கம்

தமிழ் வாசகம்

நான்காம் புத்தகம்

1. நமது நாடு

நாடு	பொறித்து வைத்தான்
பரவியுள்ளது	மன்னர்கள்
வாழ்கின்றார்கள்	பல்வகை
நாகரிகம்	வேந்தர்
பேரரசர்கள்	செம்மை
மக்கள்	மொழி
நன்னெறி	கலை
நல்லொழுக்க விதி	நூல்கள்

நமது நாடு இந்தியா எனப்படுகிறது. இந்நாட்டில் வாழ்வோர் யாவரும் இந்தியர் எனப்படுகின்றனர். இந்தியா வடக்கே இமயமலைமுதல் தெற்கே குமரிமுனைவரை பரவியுள்ளது. இது மிகப் பெரிய நாடு. ஏறக்குறைய நாற்பதுகோடி மக்கள் இந்நாட்டில் வாழ்கிறார்கள். பஞ்சாபியரும், சீக்கரும், வங்காளத்தாரும், தெலுங்கரும், தமிழரும், வேறு பலரும் இந்நாட்டில் உளர்.

நமது நாடு பழைய காலத்திலேயே நாகரிகம் பெற்று விளங்கியது. உலகம் போற்றக்கூடிய பேரரசர்கள் இந்நாட்டை ஆண்டார்கள். அசோக மன்னரைப்பற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். நாட்டு மக்களெல்லாரும் நன்னெறி கடைப்பிடித்தொழுகவேண்டுமென்று அவர் பெரிதும் முயன்றவர். நாட்டில் பல இடங்களில் அவர் தூண்களை நிறுத்தி அவற்றில் நல்லொழுக்க விதிகளைப் பொறித்துவைத்தார். அவரைப்போன்ற சிறந்த மன்

னர்களை நினைக்கும்போது நமக்குப் பெருமை உண்டாகிறது.

நாம் இப்பெரிய நாட்டின் தென்பகுதியில் இருக்கிறோம். நமது பகுதி தமிழ்நாடு எனப்படும். நமது தமிழ்நாடு பல்வகை வளம்பொருந்திய நாடு. இந்நாட்டில் காவிரியும், வைகையும், தாமிரபர்ணியும் பாய்கின்



றன. தமிழ்நாட்டிலுள்ள காஞ்சியிலும், தஞ்சையிலும், மதுரையிலும், வேறு பல இடங்களிலும் பழைய கோயில்கள் இருக்கின்றன.

தமிழ்நாட்டில் மிகப் பழைய காலம் முதல் மூன்று ராஜ்யங்கள் இருந்தன. அவற்றைச் சேர, சோழ, பாண்டியர் என்னும் மூவேந்தர் ஆண்டனர். அவர்கள் நாட்

டைச் செம்மையாக ஆண்டு, குடிகளைப் பாதுகாத்துவந் தார்கள். அதுவுமன்றி அவர்கள் மொழியையும் கலைகளை யும் வளர்த்து வந்தார்கள்.

மிகப் பழைய காலமுதல் தமிழ்நாட்டு மக்கள் தமிழ் மொழி பேசி வருகிறார்கள். நமது தமிழ்மொழியில் திருக்குறள், நாலடியார், கம்பராமாயணம் முதலிய சிறந்த நூல்கள் உள்ளன. பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்ட இந்நூல்கள் இன்றும் நமக்குப் பயன் படுகின்றன. அவற்றையெல்லாம் நாம் படித்து அறிவு பெறலாம்.

கேள்விகள்

1. நமது நாட்டின் பெருமை யாது?
2. அசோக மன்னரைப்பற்றிச் சொல்லு.
3. தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஆறுகள் யாவை?
4. தமிழ்நாட்டை ஆண்ட மூவேந்தர் யாவர்?
5. தமிழ்மொழியிலுள்ள சில சிறந்த நூல்களின் பெயர்களைச் சொல்லு.

இலக்கணம்

(1) பொருள்களின் பெயரைக் குறிக்கும் சொற்களுக்குப் பொருட்பெயர் என்று பெயர்.

(2) பட்டணம், தேசம் என்னும் சொற்கள் இடத்தைக் குறிக்கிற படியால் அவை இடப்பெயர்கள். இடங்களின் பெயரைக் குறிக்கும் பெயர் இடப்பெயர்.

(3) ஆண்டு, மாதம், தேதி என்னும் சொற்கள் காலத்தைக் குறிக்கிறபடியால் அவை காலப்பெயர். காலங்களின் பெயரைக் குறிக்கும் பெயர் காலப்பெயர்.

(4) இப்பாடத்திலுள்ள பெயர்ச்சொற்களில் பொருட்பெயர், இடப்பெயர், காலப்பெயர் எவையென்று எடுத்து எழுதுக.

2. புளிய மரம்

துவர்க்கும்	ஆவி	சேக்து
கரிக்கும்	நாலாபக்கங்கள்	கொட்டாப்புளி
கார்க்கும்	சித்திரை	பித்தளை
அறுசுவை	வைகாசி	செப்புப்பாத்திரம்
புளிப்பு	மாசி	வறுத்து
கழுது	உலுக்கி	ஊறவைத்து
கஜம்	துரட்டுக்கோல்	பசை
பாதுகாத்து	துவையல்	
பட்டுப்போம்	கொழுந்து	

நாம் உண்ணும் உணவுப்பொருள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொருவிதமான சுவை உண்டு. தேன் இனிப்பாயிருக்கும்; சுண்டைக்காய் கசக்கும்; பாக்கு துவர்க்கும்; உப்பு கரிக்கும்; மிளகாய் கார்க்கும்; புளியங்காய் புளிக்கும்; இந்த ஆறுவிதமான சுவைக்கு அறுசுவை என்று பெயர். புளிப்பு என்பது அறுசுவையில் ஒன்று.

கறிபதார்த்தங்களுக்குப் புளிப்பு வேண்டியதாயிருந்தால் நாம் புளியை உபயோகப்படுத்துகிறோம். புளி ஒரு பெரிய மரத்திலிருந்து கிடைக்கிறது. அம்மரத்துக்குப் புளிய மரம் என்று பெயர். புளிய மரம் எல்லா விதமான நிலங்களிலும் பயிராகும். நமது நாட்டில் புளிய மரம் இல்லாத ஊர் கிடையாது. சில விடங்களில் வண்டிப்பாதையின் இருபக்கங்களிலும் நிழலுக்காகவும் இம்மரங்களை வைத்துப் பயிராக்குகிறார்கள்; ஏனென்றால், இம்மரத்துக்குக் கிளைகளும் இலைகளும் அதிகம்; இது சுமார் நூறு ஆண்டுகள் வரையில் பட்டுப்போகாமல் நிலைத்துப் பலன் கொடுக்கக்கூடியது. தென்னை, கமுகு முதலிய மரங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதுபோல இதற்கு எப்பொழுதும் தண்ணீர் பாய்ச்சவேண்டிய

தில்லை. கன்று சற்றுப் பெரிதாக வளரும் வரையில் தண்ணீர் ஊற்றிப் பாதுகாத்துவந்தால் பின்பு தானாகவே வளர்ந்துவிடும்.



புளியமரம் பெரிய மரமாதலால் அதன் வேர் நேராக கீழ்நோக்கிப் பத்துப் பதினைந்து கஜ ஆழம் செல்வதுமல்லாமல், பக்கங்களில் எழுபது எண்பது கஜ தூரம் பாவியும் இருக்கும். கிளைகளும் இலைகளும் மிகுதியா

யிருப்பதால், அதினின்று ஆவியாய் வெளியே செல்லும் நீர் மிக அதிகம். ஆகையால், மேன்மேலும் நீர் பூமியிலிருந்து மரத்துக்குச் சென்றுகொண்டிருந்தாலன்றி மரம் பட்டுப்போம். இவ்வித ஜலக்குறைவு மரங்களுக்கு நேரிடாதிருக்கவே, வேர்கள் நாலாபக்கங்களிலும் பரவி, ஜலத்தைத் தேடிக்கொள்ளும்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பெரும்பாலும் சித்திரை வைகாசி மாதங்களில் புளி பூக்க ஆரம்பிக்கும். பின்பு பிஞ்சு பிடித்து, மாசி மாதத்துக்குள் காய் முற்றிப் பழுக்கும். நன்றாய்ப் பழுத்தபின் காற்றினால் பழங்கள் கீழே ஒவ்வொன்றாய் விழுந்துகொண்டிருக்கும். சொந்தக்காரர் நாடோறும் மரத்தடியிற் சென்று, அவைகளைப் பொறுக்கிச் சேர்ப்பார்கள். மரத்தில் ஏறிக் கிளைகளை உலுக்கிப் பழங்களைக் கீழே விழும்படியும் செய்வார்கள். துரட்டுக்கோலாலும் பழங்களைப் பறிப்பதுண்டு. இவ்விதமாகப் பழங்களைச் சேர்த்தபின் அவைகளை வெயிலில் காயவைத்து, ஓடுகளை நீக்கிப் புளியை வேறுபடுத்துவார்கள். பிறகு பழங்களைக் காயவைத்துக் கொட்டைகளை எடுத்துப் பழத்தை உபயோகப்படுத்துவார்கள்.

நமது நாட்டார் குழம்பு, இரசம், கறிகள் முதலியவற்றிற்குப் புளியை மிக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். புளியம் பிஞ்சுகளைப் பக்குவப்படுத்தி ஒருவகையான துவையல் செய்கிறார்கள். புளியின் இலைகளையும் சிலர் இரசம் செய்ய உபயோகிக்கிறார்கள். புளியங்கொழுந்தைப் பருப்போடு சேர்த்துச் சமைத்து உண்பார்கள்.

செக்கு, உரல் முதலியவை செய்ய இம்மரத்தின் அடிப்பாகத்தை உபயோகிக்கிறார்கள். உறுதியாயிருந்தால் உலக்கை, உளிப்பிடி, கொட்டாப்புளி முதலியவை செய்யலாம். சிறிது சாம்பலுடன் புளியிலையைச் சேர்த்து நன்

ருய்த் தேய்த்தால் பித்தளை செப்புப் பாத்திரங்கள் சுத்த மாகும். புளியமரத்தின் எல்லாப் பாகங்களும் நல்ல விறகாக உபயோகப்படும்.

புளியங்கொட்டைகளை வறுத்துத் தோலைப்போக்கித் தண்ணீரில் ஊறவைத்து உப்புப்போட்டு சிலர் உண்பார்கள். பன்றிகளுக்கு இக்கொட்டைகள் நல்ல உணவாகும். இவற்றை ஊறவைத்து அரைத்து, காய்ச்சி, பசையாகவும் உபயோகிக்கிறார்கள்.

புளி உணவுப்பொருள்களோடு சேர்வதால் வாய்க்குச் சுவையைத் தந்து, உடலை வளர்க்கும். ஆயினும் நோயாளிகளுக்குப் புளியில்லாக் கறியே மேலானது. அவர்கள் புலிக்குப் பயப்படுவதுபோல் புளிக்கும் பயப்படவேண்டுமென்று சொல்வது வழக்கம். புளிய மரம் மிக வெப்பமானது. அதன் நிழலில் தங்கியிருப்பது உடலுக்குக் கெடுதல் என்று நமது நாட்டார் சொல்லுகிறார்கள்.

கேள்விகள்

1. அறுசுவை என்றால் என்ன? ஒவ்வொரு சுவைக்கும் உதாரணம் சொல்லுக.
2. புளிய மரங்களை எப்படி வளர்க்கிறார்கள்?
3. அதன் இலை, காய், பழம், கொட்டை, அடிமரம் ஒவ்வொன்றும் எவ்வாறு பயன்படுகிறது?
4. கீழ்க்கண்ட சொற்களை அமைத்து வாக்கியங்கள் எழுதுக:—

   புலி, புளி; கரி, கறி.

இலக்கணம்

(1) தலை, கை, கால், இலை என்னும் சொற்கள் உறுப்புக்களைக் குறிக்கின்றன. உறுப்பு என்பதைச் சினை என்றும் சொல்லலாம். ஆகையால் இவை சினைப்பெயர்கள். உறுப்புக்களின் பெயரைக் குறிக்கும் சொல் சினைப்பெயர்.

(2) தேன், புளி—இவற்றின் தன்மை அல்லது குணம் அல்லது பண்பு என்ன?

தேனின் தன்மை அல்லது பண்பு—இனிப்பு
புளியின் தன்மை அல்லது பண்பு—புளிப்பு

பொருளின் குணம் அல்லது தன்மையைக் காட்டும் பெயர் பண்புப்பெயர் ஆகும்.

(3) பண்புப்பெயருக்கு வேறு சில உதாரணங்கள்:—

கசப்பு, துவர்ப்பு, கரிப்பு, கார்ப்பு, பெருமை, சிறுமை, நன்மை, தீமை.

இச்சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் என்ன பெயர் என்று இந்த அட்டவணையில் எழுதிக் காட்டுக.

மரம், தேன், நாடு, ஊர், வெண்மை, பாதை, கிளை, இலை, வேர், சித்திரை, கொடுமை, வைகாசி, மாசி, பருப்பு, தோல், பன்றி.

பொருட்பெயர்	இடப்பெயர்	காலப்பெயர்	சினைப்பெயர்	பண்புப்பெயர்

3. பருத்தி

தினை	சுரை	பள்ளியறை
வரகு	வெண்டை	தலையணை
துவரை	முருங்கை	திண்டு
காராமணி	பாகல்	மகளிர்
உளுந்து	கக்கரி	சருகு
பட்டாணி	வெள்ளரி	காம்பு
வாதுமை	தக்காளி	மனை
பீர்க்கு	அரைக்கீரை	நெசவு
புடல்	முளைக்கீரை	கரிசல்
பூசணி	முள்ளங்கி	

மனிதருக்கு உண்ண உணவும், உடுக்க ஆடையும் வேண்டும். நாம் உணவுக்காக நெல், கம்பு, சோளம், கேழ்வரகு, சாமை, தினை, வரகு, கோதுமை முதலிய தானியங்களையும், துவரை, காராமணி, மொச்சை, உளுந்து, கடலை, பட்டாணி, கொள் முதலிய பயறு வகைகளையும், முந்திரி, வாதுமை முதலிய பருப்பு வகைகளையும், கத்தரி, பீர்க்கு, புடல், பூசணி, சுரை, வெண்டை, முருங்கை, அவரை, பாகல், கக்கரி, வெள்ளரி, தக்காளி முதலிய காய்களையும், அரைக்கீரை, முளைக்கீரை, கோவிஸ் முதலிய கீரைகளையும், வள்ளி, உருளை, கருணை, முள்ளங்கி முதலிய கிழங்குகளையும், மா, பலா, வாழை, திராக்ஷை, கிச்சிலி, மாதுளை, ஈந்து முதலிய பழங்களையும் உபயோகிக்கிறோம். உடுக்கும் உடைகள் பெரும்பாலும் பருத்திச்செடியிலிருந்து உண்டாகும் பஞ்சினாலே செய்யப்படுகின்றன. குளிர்ந்த தேசத்தில் இருக்கிறவர்கள் ஆட்டுமயிரினால் நெய்த உடைகளை உடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். பணக்காரர் பட்டாடைகளை அணிந்துகொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் எல்லா மனிதரும்

சாதாரணமாய் உடுத்துக்கொள்ளும் ஆடை பருத்திச் செடியிலிருந்துதான் கிடைக்கிறது. ஆகையால் பருத்திச் செடி மற்றச் செடிகளைவிட மிகவும் மேன்மை பொருந்திய செடி.

பஞ்சானது வெண்பஞ்சு, செம்பஞ்சு, இலவம் பஞ்சு என மூன்று வகைப்படும். உயரமாய் வளரும் இலவ மரத்தினின்று இலவம் பஞ்சு கிடைக்கிறது. இலவம் பஞ்சு மிகவும் மெத்தனவிருப்பதால் அதைக்கொண்டு பள்ளியறைக்கு வேண்டிய மெத்தை, தலையணை, திண்டு



முதலியனவைகள் செய்வார்கள். மற்ற இருவகைப் பஞ்சுகளும் பருத்திச்செடியில் விளைகின்றன. பருத்திப் பஞ்சினால்தான் துணிகள் நெய்யப்படுகின்றன.

ஒருவகைப் பருத்திச்செடி இரண்டு மூன்று அடி உயரம் வளர்ந்து நிலத்திற் படரும். மற்றொரு வகை மரமாக வளரும். தரையில் படருகிற வகையே மேன்மையானது. இக்காலத்தில் நமது நாட்டுப் பருத்தியைவிட

அமெரிக்கன் பருத்தி என்று சொல்லப்படும் கம்போடியாப் பருத்தி மிக மதிக்கப்பட்டுப் பல இடங்களில் பயிரிடப்படுகிறது. ஏனெனில், நாட்டுப் பருத்தியைவிடக் கம்போடியாப் பருத்தியிலிருந்து நூற்கும் நூல் மிக நீளமாயிருக்கும். ஆகையால், நூல் நூற்பவர்கள் அதற்கு அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். ஆனால், நாட்டுப் பருத்தியையும் கம்போடியாப் பருத்தியையும் கலந்துவிட்டால் விலை குறைந்துவிடும். நூல் நூற்பதற்காக ஒவ்வொரு வகைப் பருத்திக்கும் ஒவ்வொரு வகையான இயந்திரம் வேண்டும். கலப்புப் பருத்தியைக்கொண்டு நூல் நூற்பது மிகவும் கஷ்டம்.

பருத்திச் செடியின் இலைகள் பசுமையாயும், அகலமாயும், நுனியில் விரல்கள்போன்ற கூரிய பிரிவுகளையுடையனவாயும் இருக்கின்றன. பருத்திப்பூவின் இதழ்கள் சுற்றிலும் மஞ்சள் நிறமாயும், மத்தியில் நீல நிறமாயும் இருக்கும். பூ உலர்ந்து விழுந்தவுடன் அடியில் காய் தோன்றும். காய்கள் முற்றினபின் சூரிய வெப்பத்தால் காய்ந்து வெடிக்கும். அப்பொழுது உள்ளிருக்கும் பஞ்சு வெளிப்படும். அக்காலத்தில் மகளிரும் சிறுவர் சிறுமிகளும் பருத்தியை எடுத்துச் சேர்ப்பார்கள். பின்பு சருகு, காம்பு, தூசி முதலியவைகளை நீக்கிப் பருத்தியை நன்றாகச் சுத்தப்படுத்திப் பருத்தி அரைக்கும் மனைகளில் கொடுத்து, பஞ்சையும் விதைகளையும் வெவ்வேறாகப் பிரிப்பார்கள். அதன் பின்பு பஞ்சை நன்றாய் வில்லால் அடித்துச் சேர்த்து ராட்டினத்தில் நூலாக நூற்பார்கள். நூலை நெசவுக்காரர் வாங்கிக்கொண்டுபோய், பலவிதமான ஆடைகளாக நெய்கிறார்கள்.

பருத்தி கரிசல் நிலத்தில் மிகுதியாய்ப் பயிராகும். இதற்குத் தண்ணீர் அதிகமாக வேண்டுவதில்லை. அவ்வப்போது பெய்யும் மழையினால் அது விளையும். இப்பயி

ருக்கு வெயில் மிகுதியாய் வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், மதுரை, கோயம்புத்தூர் முதலிய ஜில்லாக்களில் பருத்தி பயிர் செய்யப்படுகிறது.

கேள்விகள்

1. நமது நாட்டினர் பெரும்பாலும் உடுக்கும் உடைகட்கு வேண்டிய நூல் எதனின்று கிடைக்கிறது?

2. எத்தனைவிதமான பஞ்சுகள் உண்டு? அவை ஒவ்வொன்றும் எதிலிருந்து கிடைக்கிறது? ஒவ்வொன்றின் பிரயோசனம் என்ன?

3. பருத்தியில் எத்தனைவிதம் உண்டு? கம்போடியாப் பருத்தியின் விசேஷம் என்ன?

4. பருத்தி எவ்விடங்களில் பயிராகும்?

5. தமிழ் நாட்டில் எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் பருத்தி பயிராகிறது? அந்த ஜில்லாக்களை சென்னை இராஜதானிப் படத்தில் காட்டுக.

6. கம்போடியா எங்கே யிருக்கிறது? அதைப் பூகோளப் படத்தில் காட்டுக.

7. இப்பதங்களை உபயோகித்து வாக்கியங்கள் ஆக்குக.

மணை, மனை, பட்டு, பாட்டு, துணி, துளி.

இலக்கணம்

செய், வளர், உண்ணு, போ, வா என்பவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு செய்கை அல்லது தொழிலைக் காட்டுவதால் வினைச் சொற்கள். செய்தல், வளர்தல், உண்ணுதல், போதல், வருதல், போக்கு, வரத்து என்பவை தொழிற்பெயர்கள். அவை தொழிலினுடைய பெயர்களாதலால் தொழிற்பெயர்கள். தொழிலின் பெயரைக் காட்டும் சொல் தொழிற்பெயராம்.

ஒன்றின் பெயரைக் குறிப்பது பெயர்ச்சொல். இப்பெயர்கள், ஆறு வகைப்படும். அவை:—

(1) பொருட்பெயர்—பருத்தி, ராட்டினம்.
(2) இடப்பெயர்—மதுரை, தஞ்சாவூர்.
(3) காலப்பெயர்—சித்திரை, திங்கள்.
(4) சினைப்பெயர்—தலை, கிளை.
(5) பண்புப்பெயர்—நன்மை, புளிப்பு.
(6) தொழிற்பெயர்—உண்ணல், உடுத்தல்.

4. டேவிட் லிவிங்ஸ்டன்

அந்தகாரக்கண்டம்	வாரகன்	விழித்திருந்து
உழைப்பாளி	அன்னை	விடியற்காலம்
பிராயம்	ஆசீர்வாதம்	இளமை
ஆலை	இராப்பாடசாலை	கலைஞர்
கிரவுண்	நள்ளிரவு	

டேவிட் லிவிங்ஸ்டன் என்பவர் அந்தகாரக்கண்டம் எனப்படும் ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தில் புல இடங்களைக் கண்டுபிடித்தவர். இவர் பெரிய வைத்தியர், சிறந்த பக்தி



மான், கல்வியில் வல்லவர், உழைப்பாளி. ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தில் பல்லாயிரம் மைல்கள் மக்கள் நடமாட்டமில்லாத பாலைவனங்களில் கஷ்டத்துடன் பிரயாணம் செய்து பல புதிய இடங்களைக் கண்டுபிடித்தவர் இவர்.

இவர் பத்துப் பிராயமுள்ளவராயிருக்கும்போது ஒரு பஞ்சு ஆலையில் கூலிவேலை செய்தார். முதலாவது வாரம்

அவர் வாங்கின சம்பளம் அரை கிரவுண். அது நமது நாட்டுக் கணக்குப்படி ஏறக்குறைய அரை வராகனுகும். இச்சம்பளத்தை வாங்கினவுடனே அவர் மிக மகிழ்வுடன் அதைத் தன் தாயாரிடத்தில் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து, அன்னையின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்ருர். பின்பு தாம் சம்பாதித்த பணத்தில் ஒரு பாகத்திற்கு லத்தீன் முதற் புத்தகம் ஒன்று வாங்கிக்கொண்டு அவ்வூர் இராப் பாடசாலையில் 8 மணி முதல் 10 மணி வரைக்கும் ஒழுங்காகப் போய்ப் படித்துவந்தார். பாடசாலை முடிந்தபின் நள்ளிரவு 12 மணி வரையில் விழித்திருந்து படிப்பார். விடியற்காலத்தில் எழுந்து காலை 6 மணிக்குப் பஞ்சு ஆலையில் வேலைசெய்யப் போய்விடுவார். இவ்வாறு தம் உணவுக்குப் பணம் சம்பாதித்துக்கொண்டு படிப்பிலும் விருத்தியடைந்தார். கிரேக்க பாஷையிலும், லத்தீன் பாஷையிலும் அநேக நூல்களைப் படித்தார்.

இவர் தம் இளமைப்பருவத்தில் இவ்விதமாக வருந்தி வேலையும் செய்து, கல்வியுங் கற்றுவந்ததால் பின்பு புகழ் பெற்ற பெரிய கலைஞரானர்.

கேள்விகள்

1. இந்தக் கதையை மௌனமாகப் படித்து, சுருக்கமாகச் சொல்லுக.

2. டேவிட் லிவிங்ஸ்டனுடைய சரித்திரத்திலிருந்து கற்றுக் கொள்ளும் நீதி என்ன?

3. ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தை அந்தகாரக்கண்டம் என்று ஏன் சொல்லுகிருர்கள்? அக்கண்டத்தைப் பூகோளப்படத்தில் காட்டுக.

இலக்கணம்

"அவர் கிரேக்க பாஷையிலும், லத்தீன் பாஷையிலும் அநேக நூல்களைப் படித்தார்."

(1) யார் படித்தார்? அவர் படித்தார்.

இந்த வாக்கியத்தில் அவர் எழுவாய்.

(2) அவர் என்ன செய்தார்? அவர் **படித்தார்.**
இந்த வாக்கியத்தில் **படித்தார்** பயனிலை.

(3) அவர் எவைகளைப் படித்தார்?
அவர் **நூல்களைப்** படித்தார்.
நூல்களை செயப்படுபொருள்.

பின்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள எழுவாய் பயனிலை செயப்படு பொருள்களை எழுதுக:—

1. லிவிங்ஸ்டன் கூலிவேலை செய்தார்.
2. பணக்காரர் பட்டாடை அணிந்துகொள்ளுகிறார்கள்.

5. தபால்

அரசியலார்	மிகுதி	விகிதம்
ஏற்பாடு	காலி	கட்டணம்
பத்திரிகை	செய்தி	தேடும்
வசூல்	பார்சல்	வட்டி
உறை	ரிஜிஸ்தர்	

அரசியலார் குடிகளுக்குச் செய்துவரும் பல நன்மைகளில் தபால் மிகப் பிரயோஜனமான ஒரு ஏற்பாடு. ஏனென்றால் கடிதங்கள், பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள், சிறு சாமான் மூட்டைகள், நகைகள், ரூபாய்கள் முதலியவைகளை ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்கு, இவ்வேற்பாடு இருப்பதால்தான், குறைந்த செலவில் அனுப்புகிறோம். கடிதம் முதலியவைகளைக் கொண்டுபோவதற்குச் செல்லும் செலவை அரசியலார் நம்மிடமிருந்து தபால் முத்திரைகள் மூலமாக வசூல் செய்கிறார்கள். இதற்கென்று அவர்கள் பலவிதமான முத்திரைகள் அச்சடித்துத் தபால் ஆபீஸிலே விற்கிறார்கள். கால் அணு முதல் இருபத்தைந்து ரூபாய்வரையில் முத்திரைகள் இருக்கின்றன. இவைகளைத் தவிர, கடிதங்களை அடைத்து அனுப்பக்கூடிய முத்திரை பதித்த உறைகளும், முத்திரை

பதித்த கார்டுகளும் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு முத்திரையும் வெவ்வேறு நிறமாயிருக்கும். நாம் சாதாரணமாய் உபயோகப்படுத்தும் முத்திரைகள் காலணா, அரையணா, முக்காலணா, ஓரணா, ஒன்றரையணா, இரண்டணா, இரண்டரையணா, மூன்றணா, நாலணா, ஆறணா, அரை ரூபாய், முக்கால் ரூபாய், ஒரு ரூபாய் விலையுள்ளவைகள். முக்காலணாக் கார்டும், இரண்டணாக் கவரும் மிகுதியாக உபயோகிக்கப்படுகின்றன.

தபால் கார்டுகள் இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று தனிக்கார்டு, மற்றொன்று பதில் எழுதுவதற்குரிய இரட்டைக்கார்டு; இந்தக் கார்டுகளில் ஒரு பக்கத்தின் வலது மூலையில் முத்திரை பதித்திருக்கும். இந்தப் பக்கத்தில் தான் மேல்விலாசம் எழுதவேண்டும். முத்திரையில்லாத பக்கத்திலும், முத்திரையிருக்கும் பக்கத்தின் இடது புறத்திலுள்ள காலியிடத்திலும், செய்திகள் எழுதலாம். நாமே கார்டுகள் செய்துகொண்டால் மேல்விலாசம் எழுதவேண்டிய பக்கத்தின் வலது மூலையில் தனியாக முத்திரை வாங்கி ஒட்டவேண்டும். கார்டுக்கு முத்திரை ஒட்டாமல் தபால் பெட்டியில் போட்டால் அதைத் தபால் அதிகாரிகள் கிழித்து எறிந்துவிடுவார்கள். கடிதத்துக்கு முத்திரை ஒட்டாவிட்டால் அதைப் பெற்றுக் கொள்பவரிடத்திலிருந்து ஒட்டவேண்டிய முத்திரையின் விலைக்கு இரட்டிப்பான தொகை வசூல் செய்துகொள்ளுவார்கள்.

கார்டாவது, கடிதமாவது, பார்சலாவது, தவறாமல் போய்ச் சேரவேண்டுமென்று விரும்பினால் அதை ரிஜிஸ்தர் செய்யவேண்டும். அதற்காக மேலே நாலணாக் கட்டவேண்டும். பெற்றுக்கொள்பவரிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டதாகக் கையெழுத்து நமக்கு வரவேண்டுமானால் இன்னும் ஒரு அணா கூடக் கொடுக்கவேண்டும்.

நகை, நோட்டு, பணம் முதலிய விலையுயர்ந்த பொருளை இன்ஷூர் செய்தனுப்பவேண்டும். அதற்கு நூறு ரூபாய்க்கு நாலணவும், இருநூறு ரூபாய்க்கு ஐந்தரையணவும், முன்னூறு ரூபாய்க்குமேல் எட்டணவும், நானூறு ரூபாய்க்குமேல் ஆயிரம் ரூபாய்வரை ஒவ்வொரு நூறு ரூபாய்க்கும் இரண்டணு வீதம் அதிகமும் செலுத்த வேண்டும்.

பணத்தை மணி ஆர்டர் மூலமாகவும் அனுப்பலாம். அதற்குக் கட்டவேண்டிய தபாற்கூலி பத்து ரூபாய் வரை இரண்டணு, பத்து ரூபாய்க்குமேல் ஒவ்வொரு பத்து ரூபாய்க்கும் இரண்டணு விகிதப்படி கட்டணம் செலுத்தவேண்டும்.

நாம் தேடும் பொருளைக் காப்பாற்றி வைத்துக்கொள்வதற்கும் தபால் ஆபீஸில் ஒரு நல்ல ஏற்பாடு இருக்கிறது. அதற்கு ஸேவிங்ஸ் பாங்கியென்று பெயர். அதில் 2 (இரண்டு) ரூபாய் முதல் 10,000 ரூபாய் வரையில் போட்டு வைக்கலாம். அதற்கு அரசியலார் குறைந்த வட்டியும் கொடுக்கிருர்கள்.

கேள்விகள்

1. தபாற் செலவைச் சர்க்கார் எப்படி வசூல் செய்கிருர்கள்?

2. கடிதங்களை ரிஜிஸ்தர் செய்து அனுப்புவதனல் என்ன நன்மை? அதற்காகக் கட்டவேண்டிய கட்டணம் எவ்வளவு?

3. எவற்றை இன்ஷூர் செய்தனுப்பவேண்டும்? அப்படிச் செய்வதால் என்ன நன்மை?

4. மணி ஆர்டர் என்ருல் என்ன? அதற்கேற்பட்ட தபால் கூலி எவ்வளவு?

5. இவற்றிற்கு இரண்டு அர்த்தங்கள் எழுது:—

   நகை, கால்.

6. கிழி, கிளி—இவ்விரண்டிற்கும் என்ன வித்தியாசம்?

இலக்கணம்

கடிதம் எழுதினுன்.
கடிதம் எழுதமாட்டார்கள்.
கடிதம் அனுப்புகிறேன்.

(1) வாக்கியம் ஒவ்வொன்றிற்கும் எழுவாய் பயனிலை சொல்லு:—

அவன், அவர்கள், நான் இவை எழுவாய்கள்.

இவை வாக்கியங்களிலில்லை ஆயினும் மறைந்திருந்து பொருள் கொடுப்பதால் தோன்ருு எழுவாய் எனப் படும்.

(2) கீழ்வரும் சொற்களைத் தொழிற்பெயராக்கு:—

அனுப்பு, எழுது, ஒட்டு, கிழித்தான், விரும்பினுன், கட்டினுன்.

6. ஜான் ஸிம்க்கின்

கப்பல் ஓட்டி	பதிந்தது	இளைத்து
வருமானம்	உறுப்பினன்	வெளுத்து
பாவனை	யோக்கியம்	பரிகசித்தான்
பரிதாபம்	மனைவி	சட்டைப்பை
மயக்கம்	ஏளனம்	நண்பன்

ஜான் ஸிம்க்கின் என்பவன் ஒரு கப்பல் ஓட்டி. அவனுடைய தோழர் யாவரும் குடிகாரர். ஸிம்க்கினும் அவர்களோடு சேர்ந்து குடிக்கக் கற்றுக்கொண்டான். வரவரப் பெருங் குடிகாரனுகித் தன் வருமானம் முழுவதையும் குடியிலேயே செலவு செய்தான். நல்ல சாப்பாடு கிடையாது; நல்ல ஆடை கிடையாது. அவனுடைய வீட்டையும், அவனுடைய நடை உடை பாவனைகளையும் பார்த்தால் மிகப் பரிதாபமாயிருக்கும்.

ஒருநாள், அவன் தன் தோழரோடு குடித்துவிட்டுத் தெருவழியே போனுன். அங்கே ஒரு கட்டிடத்தில் மது

விலக்குச் சங்கக் கூட்டம் நடந்தது. குடிமயக்கத்தோடு அந்தக் கூட்டத்தில் போய் உட்கார்ந்தான். குடியினு லுண்டாகுந் தீமைகளைப்பற்றி அங்கே பிரசங்கம் நடந் தது. அந்தப் பிரசங்கம் இவன் மனத்தில் நன்றாகப் பதிந்தது. பிரசங்கம் முடிந்தவுடன், மதுவிலக்குச் சங் கத்தில் தன்னையும் ஒரு உறுப்பினனாகச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு அதில் சேர்ந்துகொண் டான். அதுமுதல் குடியை விட்டுவிட்டான்; யோக்கிய மாய் ஜீவிக்க ஆரம்பித்தான்; தன் மனைவி மக்களை அன் புடன் ஆதரித்தான். வீட்டில் சண்டை நீங்கி, சமா தானமும் சந்தோஷமும் குடிகொண்டன. சாப்பாட்டுக் கும் வஸ்திரத்துக்கும் யாதொரு குறைவுமில்லை. சம்ப ளத்தில் சிறிது சிறிதாக ஸேவிங்ஸ் பாங்கிலும் போடத் தொடங்கினான். அவனுடைய பழைய குடிகாரத்தோழர் அவனை ஏளனம் செய்தனர். அவன் மதுவிலக்குச் சங் கத்தை விடவில்லை.

ஒருநாள் ஸிம்க்கின் தெருவில் போய்க்கொண்டிருக் கும்பொழுது பழைய நண்பரிலொருவன், 'அடே, ஸிம்க் கின், சாராயத்தை விட்டுவிட்டதால் உன் உடம்பு மிகவும் இளைத்துப்போயிற்று; முகமெல்லாம் வெளுத்துப் போயிருக்கிறாயே; இதுதானா லாபம்?' என்று பரிகசித் தான். ஸிம்க்கின், 'ஆம், மெய்தான் வெளுத்துத்தா னிருக்கிறேன், என் சட்டைப்பைகூட அப்படித்தான் வெளுத்திருக்கிறது. இதோ பார், மதுவிலக்குச் சங்கத் தில் சேர்ந்ததால் ஸேவிங்ஸ் பாங்கில் போடப்போகி றேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு, தன் சட்டைப் பையி லிருந்த வெள்ளி ரூபாய்களை எடுத்துக் காட்டினான். குடி கார நண்பன் வெட்கப்பட்டு, அதுமுதல் பரிகாசம் பண்ணுவதை விட்டுவிட்டான்.

கேள்விகள்

1. இக்கதையை மௌனமாகப் படித்துச் சுருக்கமாகச் சொல்லுக.

2. ஜான் ஸிம்க்கின் குடியை எப்படி விட்டான்?

3. சுத்தம் > < அசுத்தம். இம்மாதிரி கீழே வரும் பதங்களுக்கு எதிர்ப்பதங்கள் சொல்லு:—

யோக்கியன், நியாயம், நீதி, சத்தியம், சாத்தியம்.

இலக்கணம்

(1) அடியிற் கொடுத்திருக்கும் ஒவ்வொன்றும் அறுவகைப் பெயர்களில் எதைச் சேர்ந்ததென்று ஒரு அட்டவணையில் காட்டு:—

ஸிம்க்கின், கப்பல், பிரசங்கம், வீடு, கட்டிடம், மூக்கு, தீமை, நாள், ஞாயிறு.

(2) மயக்கம் என்னும் வார்த்தையை எழுவாயாக வைத்து ஒரு வாக்கியம் எழுது.

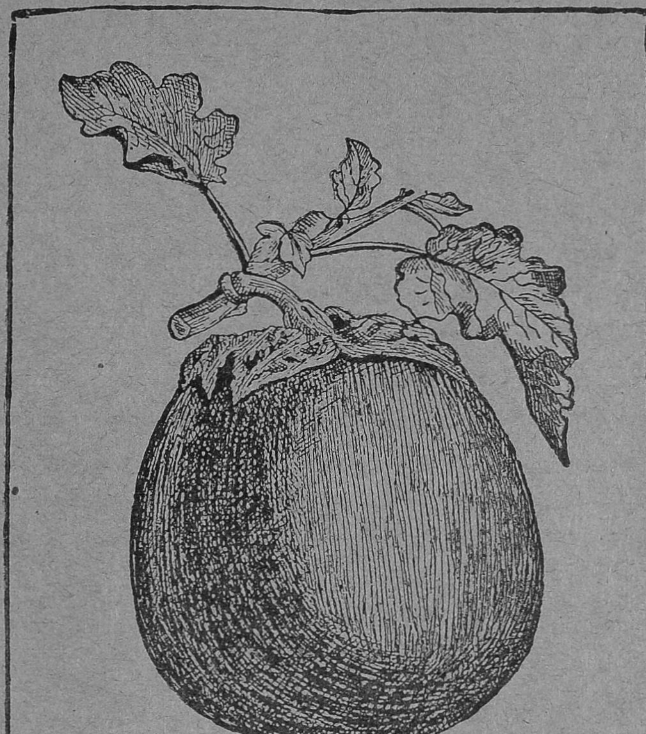
7. கத்தரிக்காய்

திருவாளர்	பலவாறாக	பாத்தி
மெத்தை	சமையற்காரன்	பாய்ச்சுவார்கள்
சுமந்து	சோத்தை	சாணி
வித்துவான்	கொல்லை	ஆட்டுப்புழுக்கை
பேர் சொல்லி	நாற்று	துண்டு
பண்டிதர்	பிடுங்கி	முள்ளுக்கத்தரி

முன்னொரு காலத்தில் கத்ரி என்று ஒரு ஆங்கிலேயர் இருந்தார். அவர் புதிதாக இங்கிலாந்திலிருந்து வந்தவர். அவருக்குத் தமிழ்மொழி தெரியாது. திருவாளர் முத்துக்குமார முதலியார் என்னும் சிறந்த வித்துவான் அவருக்குச் சில காலம் தமிழ் கற்றுக்கொடுத்து வந்தார்.

ஒருநாள் இருவரும் வீட்டு மெத்தையில் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது தெருவழியே ஒருவன் கத்தரிக்காய்க் கூடையைத் தலையில் சுமந்துகொண்டு

"கத்தரிக்காய், கத்தரிக்காய்" என்று கூவிக்கொண்டு போனான். கத்ரி என்பவர் வித்துவானைப் பார்த்து, 'பண்டிதரே அதென்ன? தெருவில் யாரோ ஒருவன் என்னைப் பேர்சொல்லிக் கூப்பிடுகிறதுபோல் இருக்கிறதே'



என்றார். பண்டிதர் அவரைப் பார்த்து, 'தங்களை ஒருவரும் கூப்பிடவில்லை. தெருவில் ஒருவன் கத்தரிக்காய் விற்றுக்கொண்டு போகிறான். கத்தரி என்பது ஒரு செடி. அதன் காய்க்குக் கத்தரிக்காய் என்று பெயர். அதைச்

சமைத்துச் சாப்பிட்டால் மிக்க சுவையாய் இருக்கும். காய்களில் மிகச் சிறந்தது' என்று பலவாருக அதைப் பற்றிப் புகழ்ந்துபேசிக் கடைசியாக, இந்தப் பெயரைத் தாங்கள் மறக்கமாட்டீர்கள் என்று புன்சிரிப்புடன் சொன்னுர். உடனே கத்ரி என்பவர் மிகவும் சிரித்தார். கத்தரிக்காய் சாப்பிடவேண்டும் என்று ஆசையும் அவருக்கு அதிகமாய் உண்டாயிற்று.

பின்பு சமையற்காரனைக் கூப்பிட்டு அன்று கத்தரிக்காய் வாங்கிச் சமையல் செய்யும்படி சொன்னுர். சமையற்காரனும் உடனே கத்தரிக்காய்க்காரனைக் கூப்பிட்டு, சொத்தையில்லாத நல்ல பிஞ்சுக் கத்தரிக்காய்கள் சில வாங்கிச் சமைத்து வைத்தான். அவர் சாப்பிட்டபின் கத்தரிக்காய் மிக்க சுவையாய் இருந்தது என்று சமையற்காரனை மெச்சிக்கொண்டார்.

அடுத்தநாள் முத்துக்குமார முதலியார் வழக்கம் போலத் தமிழ் கற்பிக்கும்பொருட்டுப் பங்களாவுக்கு வந்தார். அவர் வந்தவுடன் கத்ரி கத்தரிக்காயின் சுவையைப்பற்றி மேன்மையாகப் பேசினுர். பின்பு கத்தரிச் செடி பயிராகும் விதத்தைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ள விரும்பினுர். முதலியார் அவரை ஒரு கத்தரித்தோட்டத்துக்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்க் கத்தரியைப்பற்றிப் பல விஷயங்களை அவருக்குப் போதித்தார். அவை வருமாறு:—

1. கத்தரிச்செடிகளைத் தோட்டங்களிலும், வீட்டுக் கொல்லைகளிலும் பயிரிடுவார்கள்.

2. கத்தரி விதைகளை முதலில் ஓர் இடத்தில் விதைத்து, நாற்றுகள் உண்டாக்கிச் சில இலைகள் விட்ட பின் அவைகளைப் பிடுங்கிப் பாத்திகளில் நட்டுத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவார்கள்.

3. அவைகள் செழிப்பாய் வளர்ந்து பலன் கொடுப்பதற்காகச் சாணி, சாம்பல், ஆட்டுப்புழுக்கை முதலியவற்றை எருவாகப் போடுவார்கள்.

4. கத்தரிசெடிகளை ஒவ்வொரு வருஷமும் புதிதாய் நட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். ஒரு வருஷத்திற்குமேல் அவை பலன் கொடுக்கமாட்டா.

5. கத்தரிக்காய்களில் பலவகை உண்டு; சில நீளமானவை, சில குட்டையானவை, சில முட்டை வடிவமாய் இருக்கும், சில குண்டாயிருக்கும். நிறத்திலும் பல விதங்கள் உண்டு; சில சிவப்பு, சில வெளுப்பு, சில பச்சை, இன்னும் சிலவற்றில் இரண்டு மூன்று நிறங்கள் கலந்திருக்கும். சில கத்தரிக்காய்களின்மேல் முட்கள் இருக்கும். அவற்றிற்கு முள்ளுக் கத்தரிக்காய்கள் என்று பெயர். கத்தரிப்பழம் மஞ்சள் நிறமாயிருக்கும். அதற்குள் இருக்கும் விதைகள் வெண்மையாய் இருக்கும்.

6. கத்தரிக்காயைப் பலவிதமாகச் சமைத்துச் சாப்பிடலாம். பணக்காரர், தரித்திரர், பெரியவர், சிறியவர் யாவரும் சாப்பிடுவார்கள்.

7. சிலர் கத்தரிக்காய்களை வற்றலாக்கிப் பத்திரமாய் வைத்துக்கொண்டு, வருஷம் முழுவதும் உபயோகப் படுத்திக்கொள்வார்கள்.

கேள்விகள்

கத்தரிச் செடியைப்பற்றிக் கூறியுள்ள விஷயங்களை மௌனமாகப் படித்து, பின்வரும் கேள்விகளுக்கு விடை எழுது:—

1. கத்தரிச் செடிகளை எங்கே பயிரிடலாம்?
2. கத்தரிச் செடி எவ்வளவு நாள் பலன் கொடுக்கும்?
3. கத்தரிப் பழத்தைப்பற்றி உனக்குத் தெரிந்தவற்றை எழுது.

இலக்கணம்

(1) சமையற்காரன் வநதான்.

மாடு வந்தது.

இவ்வாக்கியங்களில் ஒன்றின் பயனிலையை இன்னொன்றுக்கு மாற்றிக்கொள்ளக்கூடாது. ஏனென்றால் சமையற்காரன், மாடு என்னும் இரண்டு பெயர்களும் வெவ்வேறு இனத்தைச் சேர்ந்தவை. தமிழ்மொழியில் மனிதரும், தேவரும், நகரவாசிகளும் உயர்ந்த ஜாதி அல்லது உயர்திணை. (திணை = ஜாதி). மற்றெல்லா வஸ்துக்களும் அஃறிணையாம்.

பொருட்பெயர் தவிர மற்ற இடப்பெயர், காலப்பெயர், சினைப்பெயர், குணப்பெயர், தொழிற்பெயர் அனைத்தும் அஃறிணையே. பொருட்பெயரில் சில உயர்திணை சில அஃறிணை.

(உதாரணம்) தகப்பன் வந்தான்
இந்திரன் வந்தான்
அக்காள் படித்தாள்
பசு வந்தது
வீடு விழுந்தது
சித்திரை பிறந்தது
கை உயர்ந்தது

(2) உயர்திணைப் பெயர்கள் ஆறும், அஃறிணைப் பெயர்கள் பத்தும் சொல்லுக.

8. சிறந்த தருமம்

செல்வன்	சீட்டு	அயர்ந்த
குமாரர்	குதித்து	பள்ளத்தாக்கு
இறுதிக்காலம்	காப்பாற்றி	சபிக்கிறவர்
அணிகலம்	இரக்ககுணம்	நிந்திக்கிறவர்
பிரித்து	செங்குத்தான	
பத்திரமாய்	கற்பாறை	

சென்னையம்பதியில் ஒரு செல்வனிருந்தான். அவனுக்கு மூன்று குமாரர்கள் இருந்தனர். .செல்வன் தன்

இறுதிக்காலத்தில் தன் உடமைகளில் விலையுயர்ந்த ஒரு அணிகலத்தை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு, மீதியைத் தன் பிள்ளைகளுக்குப் பிரித்துக்கொடுத்தான். பின்பு தன் மூன்று புத்திரரையுங் கூப்பிட்டு, 'மூன்று மாதங்களுக்குள் உங்களில் எவன் ஒரு சிறந்த தருமத்தைச் செய்வானோ அவனுக்கு இந்த அணிகலத்தைக் கொடுப்பேன்' என்றான்.

சில நாட்களுக்குப்பின் மூத்தவன் வந்து, 'ஐயா, பிறனொருவன் என்னிடத்தில் ஒரு பெரிய பணப்பையைக் கொண்டுவந்து கொடுத்துப் பத்திரமாய் வைத்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொண்டான். அவன் பணத்துக்காக என்னிடத்தில் யாதொரு சீட்டும் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. நான் அந்தப் பணம் முழுவதையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கலாம். ஆயினும் நான் அப்படிச் செய்யாமல் அந்த மனிதன் திரும்பிவந்து கேட்டவுடனே பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டேன். அவன் நன்றியறிதலுடன் பரிசாக எனக்குக் கொடுக்கவந்த பணத்தையும் வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டேன்' என்றான். அப்பொழுது அவன் தந்தை, 'நீ செய்தது நியாயம்' என மொழிந்தான்.

இரண்டாவது மகன், 'நான் குளக்கரையில் உலாவிக்கொண்டிருக்கும்போது ஒரு குழந்தை தவறிக் குளத்தில் விழுந்துவிட்டது. உடனே நான் என் உயிரையும் ஒரு பொருட்டென்று எண்ணாமல், குளத்தில் குதித்துத் தண்ணீரில் நீந்திச் சென்று அந்தப் பிள்ளையைக் காப்பாற்றி, அக்குழந்தையின் பெற்றோரிடத்தில் ஒப்புவித்தேன். இது எவ்வளவு சிறந்த தருமம்' என்றான். அதற்குத் தகப்பன் 'மகனே, இது மனிதன் ஒவ்வொருவனுக்கும் சாதாரணமாய் இருக்கவேண்டிய இரக்க குணம்' என்றார்.

மூன்றாவது மகன், 'ஐயா, ஒருநாள் இரவில் என் பகைவன் ஒரு செங்குத்தான கற்பாறையோரத்தில் அயர்ந்த நித்திரை செய்துகொண்டிருந்தான். அந்த இடம் மகா அபாயகரமான இடம். அவன் சிறிது அசைந்தால் கீழே விழுந்து சாக நேரும். அவன் பள்ளத் தாக்கில் விழுந்துவிடாதபடி நான் தகுந்த ஏற்பாடு செய்து வைத்துக்கொண்டு, அவனை மெதுவாய்த் தட்டி எழுப்பி, வேறு இடத்தில் படுக்கவைத்தேன்' என்றான். உடனே தகப்பன், 'என் அருமைக் குமாரனே, "உங்கள் பகைவரை நேசியுங்கள்; உங்களைச் சபிக்கிறவர்களை வாழ்த்துங்கள்; உங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள்; உங்களை நிந்திக்கிறவர்களுக்காகவும் உங் களைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்காகவும் கடவுளை வேண்டிக்கொள்ளுங்கள்" என்று கிறிஸ்துபெருமான் போதித்திருக்கிறார். இதுவே சிறந்த தருமம். ஆகையால், இந்த விலையுயர்ந்த அணிகலம் உன்னுடையது' என்று அவன் கையில் அவ்வணிகலத்தைக் கொடுத்துவிட்டான்.

கேள்விகள்

1. இக்கதையை மௌனமாகப் படித்து, அம்மூன்று மக்களுடைய செய்கைகளில் எது நியாயம் என்றும், எது இரக்க குணம் என்றும், எது சிறந்த தருமம் என்றும் சொல்லு.

2. இவற்றிற்கு அதே பொருளுள்ள வேறு பதங்கள் சொல்லு:—

இறுதிக்காலம், அபாயகரம், பகைவன்.

3. கோடிட்ட இடங்களில் ஏற்ற சொற்களை அமைத்துப் படிக்க:—

உங்கள் பகைவரை ——, உங்களைச் சபிக்கிறவர்களை ——, உங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு —— செய்யுங்கள், உங்களை ——, —— கடவுளை வேண்டிக்கொள்ளுங்கள்.

இலக்கணம்

(1) மகன், மகள், மக்கள், மாடு, மாடுகள். இவை ஒவ்வொன்றையும் எழுவாயாக வைத்து, தனித்தனியே வாக்கியங்கள் அமைத்துச் சொல்லு.

(2) இந்தப் பயனிலைகள் ஒன்றுக்கொன்று மாற்றிக்கொள்ளக் கூடுமா?

மாற்றிக்கொள்ளக்கூடாது. ஏனென்றால் மகன் என்பது ஒரு ஆண் மகனின் பெயர். மகள் என்பது ஒரு பெண் மகளின் பெயர். மக்கள் என்பது ஒன்றுக்கு அதிகமானவர்களின் பெயர். இவை மூன்றும் உயர்திணைப் பெயர்கள். மாடு என்பது ஒன்றைக் குறிக்கும் அஃறிணைப் பெயர். மாடுகள் என்பது ஒன்றுக்கு அதிகமானவைகளைக் குறிக்கும் அஃறிணைப் பெயர். ஆகையால் அவைகளுக்கு முறையே ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என்று பெயர். (பால் = வகுப்பு.)

(3) பின்வரும் சொற்களின் பாலைக் கூறு:—

செல்வன், குமாரர்கள், ஐயா, தாய், அவை, பணம், இது, தங்கை.

9. ஆல்பிரேட் அரசனுடைய அரைரோட்டி

ஆண்டுகள்	பாதேசி	இறைக்க
கானகம்	அழைத்து	ஊறும்
தங்கும்படி	மனமுருகி	கேணி
வேட்டை	ஐயாயிரம்	ஈயம்
அரசி	அளவிறந்த	பெருகும்

ஆல்பிரெட் அரசர் அநேக ஆண்டுகளுக்குமுன் ஆங்கில தேசத்தை யாண்ட ஒரு சிறந்த மன்னர். இவ்வரசர் தம் சத்துருக்களுக்குப் பயந்து, ஒரு கானகம் சென்று அங்கே தங்கும்படி நேரிட்டது. அது மழைக் காலம். ஒருநாள் அவ்விடத்தில் உணவுப்பொருள்கள் ஒன்றுமில்லாததால் தம்முடனிருந்த வேலையாட்களனைவரையும் காட்டுக்குப் போய் மிருகங்களை வேட்டையாடி வரும்படி அனுப்பிவிட்டார்.

அரசரும் அரசியும் தனிமையராய் இருந்தனர். அரசர் ஒரு புத்தகத்தை வாசித்துக்கொண்டிருந்தார். அரசி



வேலை செய்துகொண்டிருந்தாள். அச்சமயத்தில் ஒரு ஏழைப் பரதேசி மிக்க பசியுடன் அரசனிடத்தில் வந்து பிச்சை கேட்டான். அரசன் அரசியை யழைத்து, உண்பதற்கு ஏதாவது இருந்தால் இந்த ஏழை மனிதனுக்குக் கொடுக்கச் சொன்னார். அரசி, 'ஒரே ஒரு ரொட்டி மாத்திரம் இருக்கிறது. அது நமக்கே போதாது. வேட்டைக்குப் போன வேலைக்காரர் ஒன்றும் கிடைக்காமல் திரும்பி வருவார்களானால், அவர்களுக்கும் உணவு வேண்டுமே' என்று கூறி, அந்த ஒரு ரொட்டியையும் எடுத்துவந்து அரசனிடத்தில் கொடுத்தாள். அவர் மனமுருகி, ரொட்டி

யில் பாதியை யறுத்து அவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, மகிழ்ந்து மனைவியைப் பார்த்து: 'ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் கொண்டு ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தவர், தாம் நினைத்தால் இந்த அரை ரொட்டியைக் கொண்டு நமக்கும் நம்முடைய வேலைக்காரருக்கும் வயிறார உணவளிப்பார்' என்று சொன்னார்.

சிறிது நேரத்தில் வேட்டைக்குப்போன வேலைக்காரர் அளவிறந்த உணவுப்பொருள்களைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தார்கள். "இறைக்க ஊறும் மணற்கேணி, ஈயப் பெருகும் பெருஞ்செல்வம்" என்பது பழமொழியன்றோ? அதுமுதல் அக்காட்டிலிருந்த காலங்களிலெல்லாம் உணவுக்குறைவே இருந்ததில்லை.

கேள்விகள்

1. இக்கதையை மௌனமாகப் படித்துச் சுருக்கமாகச் சொல்லுக.
2. இப்பதங்களுக்கு அதே பொருளுள்ள வேறு பதங்கள் சொல்லு:—

கானகம், கேணி.

இலக்கணம்

(1) இவற்றின் பாலைக் கூறு:—

அரசன், உணவு, மீன், வேலையாட்கள், பொருள்கள், அரசி.

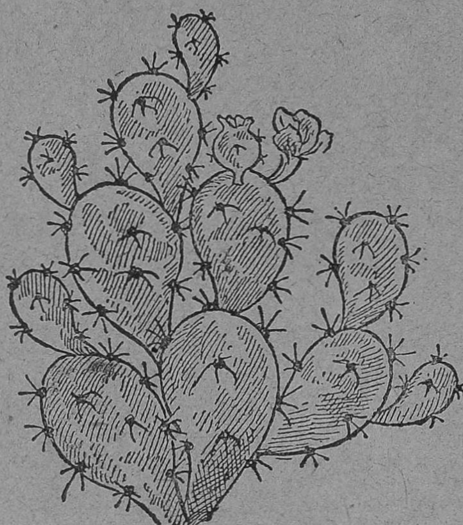
(2) இவற்றிற்குப் பெண்பால் பெயர்கள் சொல்லு:—

சீலன், அரசன், வேலைக்காரன், அவன்.

10. சப்பாத்துக்கள்ளி

கள்ளி	வாதரோகம்	தோட்டப்பயிர்
நாகதாளி	கால்நடைகள்	கோடை
வறண்ட	போசுக்கி	சேத்தை
நெருக்கி	புன்செய்	கொளுத்தி
உறைவிடம்	புகையிலை	குழி

சப்பாத்துக்கள்ளி யென்பது முட்கள் அடர்ந்த ஒரு காட்டுச் செடி. அதற்கு நாகதாளிக்கள்ளி யென்றும் பெயர். அது பல வருஷங்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தைச் சேர்த்து வைத்துக்கொள்ளும் தன்மையுடைய கள்ளி இனத்தைச் சேர்ந்தது. ஆகையால், அது எல்லா



ஊர்களிலும், எக்காலத்திலும், எவ்விதமான வறண்ட நிலத்திலும், அடர்ந்து படர்ந்து வளர்வதைப் பார்க்கலாம். சில கிராமங்களில் பயிரிடக்கூடிய நிலங்களிலும், மற்றும் சில ஊர்களில் மனிதர் நடக்கும் பாதைகளிலும் சப்பாத்துக்கள்ளி வளர்ந்து மிகக் கெடுதல் செய்கிறது. சில நாடுகளில் மரம், புல், செடி, கொடி முதலிய தாவர வர்க்கங்கள் விருத்தியாகாதபடி அவைகளை நெருக்கி நாசம் செய்கின்றது. சப்பாத்துக்கள்ளிக் காடுகள் பாம்புகளுக்கும் மற்ற விஷப்பிராணிகளுக்கும் உறைவிடமாயிருப்பதால், கள்ளியடர்ந்த கிராமங்களில் வசிக்கும் மக்கள் அநேகர் பாம்புக் கடித்துச் சாகிறார்கள்.

சப்பாத்துக்கள்ளியால் இவ்வளவு கெடுதல்கள் இருப்பினும் அது ஒருவாறு மனிதருக்கு உபயோகமான செடி என்று சொல்லலாம். பலவித விஷங்களுக்கும் வாத ரோகம் முதலிய நோய்களுக்கும் இதை ஒரு சிறந்த மருந்தாக வைத்தியர்கள் உபயோகிக்கிறார்கள். பஞ்ச காலத்தில் கால்நடைகளுக்குத் தீனியாகவும் பயன்படுகிறது. சுடர்விட்டு எரியும் நெருப்பில் காட்டி, முட்களைப் பொசுக்கிவிட்டுப் பின்பு சிறு சிறு துண்டுகளாக வெட்டிச் சிறிது பருத்திக்கொட்டையுடன் சேர்த்து ஆடு மாடுகளுக்குத் தீனியாகப் போடுவதுண்டு.

சில விடங்களில் கம்பு, சோளம், கேழ்வரகு முதலிய புன்செய்ப் பயிர்களுக்கும், வாழை, கரும்பு, புகையிலை, மிளகாய் முதலிய தோட்டப் பயிர்களுக்கும் இதை எருவாக உபயோகிக்கிறார்கள். சப்பாத்துக்கள்ளிச் செடிகளை யழுகவைத்து, அவற்றின் சாரத்தை மண்ணுடன் கலந்து உபயோகித்தால் நல்ல எருவாகும். முதல் மழை ஆரம்பித்தவுடன் ஒரு பெரிய பள்ளத்தில் சப்பாத்துக்கள்ளியை வெட்டி நிரப்பி, மண்ணைப்போட்டு மூட வேண்டும். அது அழுகி மறுவருஷத்துக்குள் நல்ல எருவாகும். இல்லாவிடில், கோடைக்காலத்தில் அவைகளை வெட்டிக் குவியல்களாகக் குவித்துப் பக்கத்தில் கிடைக்கக்கூடிய சருகுகளை அவற்றின்மேல் போட்டுக் கொளுத்திவிடலாம். பின்பு கள்ளியின் அடியிலுள்ள மண்ணையாவது, சமீபத்திலிருக்கும் மண்ணையாவது வெட்டிக் குவியல்கள்மேல் போட்டுச் சில மாதங்கள் வைத்திருந்தால் அவை அழுகிப்போய்விடும். சுண்ணாம்புச் சாந்து அரைக்கும் குழிகளில் போட்டுச் சாந்து அரைப்பது போல அரைத்துப் பின் எடுத்துக்கொண்டுபோய்ப் பள்ளங்களில் கொட்டி மண்ணால் மூடிவைத்தாலும் சீக்கிரம் அழுகி நல்ல எருவாகும்.

சப்பாத்துக்கள்ளிக் கஷாயத்தைச் சுண்ணும்புத் தண்ணீரோடு சேர்த்து வெள்ளையடித்தால், சுண்ணும்பு சுவரில் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக்கொள்ளும். சுவரில் சாய்ந் தால் உடுப்பிலும் உடம்பிலும் சுண்ணும்பு ஒட்டாது.

கேள்விகள்

1. சப்பாத்துக்கள்ளி எக்காலத்திலும் எல்லா இடங்களிலும் செழிப்பாய் வளர்வதற்குக் காரணம் என்ன?

2. அதன் உபயோகங்கள் எவை? அதனுல் உண்டாகும் கெடுதல் கள் எவை?

இலக்கணம்

பின்வரும் இரண்டு சொற்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன?

(1) பாம்பு.

(2) பாம்புகள்.

'பாம்பு' என்பது ஒன்றைக் குறிக்கிறது.

'பாம்புகள்' என்பது ஒன்றிற்கு மேற்பட்டவைகளைக் குறிக்கிறது.

ஒன்றைக் குறிப்பது ஒருமை எனவும் ஒன்றிற்கு மேற்பட்டவை களைக் குறிப்பது பன்மை எனவும் சொல்லப்படும்.

11. பட்டி

பெரும்பாலோர்	தாசில்தார்	ஒப்புவிப்பது
குடியானவன்	அடையாளம்	அபராதம்
அரசியலார்	வித்தியாசம்	தாலுகா
மனம்போல்	விவரங்கள்	அடைக்கப்பட்ட
பட்டி	கால்நடை	தொகை
பொறுப்பு	பதிவு	விற்பனை

நமது தேசத்தில் பெரும்பாலோர் பயிர்த்தொழில் செய்து பிழைக்கின்றனர். இத்தொழிலுக்கு முக்கிய மாய் உதவிசெய்கின்றவை ஆடுமாடுகள். ஆனுல் ஆடுமாடு களால் குடியானவனுக்குச் சில கெடுதிகளும் உண்டு.

குடியானவர் சிறிது கவனமற்றவர்களாயிருந்தால், சில வேளைகளில் ஆடுமாடுகள் பயிர்களை அழித்துவிடும். ஆகையால், பயிர்களுக்கு அவ்விதமான கெடுதல்கள் உண்டாகாமலும், ஆடுமாடுகளுக்குக் கெடுதி நேரிடாமலும் இருக்கும்படி அரசியலார் தகுந்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மனம்போல் திரிந்து, பயிர்களை அழிக்கும் ஆடுமாடுகளை அடைத்துவைப்பதற்கு ஒரு கட்டடம் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பட்டி அல்லது பவுண்டு என்று பெயர். பவுண்டு என்பது ஆங்கில வார்த்தை.

ஒவ்வொரு கிராமப் பட்டியும் அந்தந்தக் கிராம அதிகாரியின் பொறுப்பில் விடப்பட்டிருக்கிறது. அவருக்கு மேல் அதிகாரி தாசில்தார்.

பட்டியில் அடைக்கக் கொண்டுவரப்படும் ஒவ்வொரு மிருகத்தினுடைய இனம், நிறம், அடையாளம், ஆண் பெண் வித்தியாசம் முதலிய விவரங்களை அதற்கென்று வைத்திருக்கும் புத்தகத்தில் பதிவுசெய்து, ஓட்டிக் கொண்டு வந்தவனுடைய கையெழுத்தை வாங்கிக் கொண்டு, பட்டியதிகாரி அவனுக்கு ஒரு ரசீது கொடுப்பான். சொந்தக்காரனிடத்தில் மிருகத்தை ஒப்புவிக்கிற வரையில், அதற்குத் தீனிபோட்டுத் தண்ணீர்காட்டிப் பத்திரமாய்ப் பாதுகாத்துச் சொந்தக்காரன் வந்து கேட்கும்போது அதை அவனிடம் ஒப்புவிப்பது அந்த அதிகாரியின் கடமை. பயிர்கள் அழிக்கும் ஆடு, மாடு, கழுதை, குதிரை, பன்றி, யானை, ஒட்டகம் முதலிய எல்லா மிருகங்களையும் பட்டியில் அடைக்கலாம்.

சொந்தக்காரன் வந்து மிருகத்தை விடும்படி கேட்டால், அதற்கென்று ஏற்பட்டிருக்கும் அபராதத்தையும், தீனிச் செலவையும் பெற்றுக்கொண்டு பட்டியதிகாரி மிருகத்தை அவன் கையில் ஒப்புவித்துவிடு

வான். சொந்தக்காரன் மிருகத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட தற்காகப் புத்தகத்தில் அவனுடைய கையெழுத்தை வாங்கிக்கொண்டு, தான் பெற்றுக்கொண்ட பணத்துக்கு ரசீதும் கொடுத்துவிடுவான். மாதம் முடிந்தவுடன் பட்டியில் அடைக்கப்பட்ட மிருகங்களின் விவரம் அடங்கிய புத்தகத்தின் நகலையும், வசூலான தொகையையும் தாசில்தாருக்கு அனுப்பிவிடவேண்டும்.

பட்டி யதிகாரி செய்யும் வேலைக்குச் சம்பளமாக வசூல்செய்யப்பட்ட பணத்தில் ஒரு பாகத்தை அவனுக்குத் தாலுகா ஆபீசிலிருந்து அனுப்பிவிடுவார்கள். அதற்குக் கமிஷன் என்று பெயர். ஒரு மாதத்தில் வசூலான அபராதத் தொகை ஒரு ரூபாய்க்கு மேற்படாமலிருக்குமானால் அந்த முழுத்தொகையையும் பட்டி யதிகாரிக்குக் கொடுத்துவிடுவார்கள். ஒரு ரூபாய்க்கு மேலும் இரண்டு ரூபாய்க்குள்ளும் வசூலானால் ஒரு ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படும். இரண்டு ரூபாய்முதல் பத்து ரூபாய் வரையில் வசூலாகிற பணத்தில் பாதி கொடுக்கப்படும். பத்து ரூபாய்க்குமேல் எவ்வளவு வசூலானாலும் ஐந்து ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படும். எவ்விதத்திலும் பட்டி யதிகாரிக்கு ஒரு மாதத்தில் ஐந்து ரூபாய்க்குமேல் கமிஷன் கொடுக்கமாட்டார்கள்.

பட்டியி லடைக்கப்பட்ட தேதிமுதல் பதினைந்து நாட்களுக்குள்ளாகச் சொந்தக்காரன் மிருகத்தைத் தேடி வராவிட்டால், அதை விற்பனைசெய்து தொகையை அரசாங்கத்தாருக்கு அனுப்பிவிடுவார்கள்.

கேள்விகள்

1. பட்டி என்றால் என்ன? அதனால் குடிகளுக்கு ஏற்படும் பிரயோஜனம் என்ன?

பட்டிக்கு வேறு அர்த்தம் சொல்லு.

2. பட்டி யதிகாரி யார்?

இலக்கணம்

1. கீழுள்ள வாக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றிலு மிருக்கும் எழுவாய்ப் பன்மையாக்கி முழு வாக்கியத்தையும் எழுது:—

(1) மாடு பட்டியில் அடைக்கப்பட்டிருந்தது.
(2) அவள் மாட்டைப் பட்டியில் அடைத்தாள்.
(3) அவன் மாட்டைத் திருப்பிக்கொண்டு வந்தான்.

2. பின்வரும் வாக்கியம் ஒவ்வொன்றிலுமுள்ள எழுவாயைச் சொல்லுக:—

(1) நான் பட்டியில் அடைத்தேன்.
(2) நீ பட்டியில் அடைத்தாய்.
(3) அவன் பட்டியில் அடைத்தான்.

நான், நீ, அவன் என்னும் சொற்கள் குறிக்கிற மூன்று பொருள்களும் வெவ்வேறு இடங்களில் இருப்பதால் பயனிலைகளை ஒன்றுக்கொன்று மாற்றிச் சொல்லமுடியாது.

நான் இது தன்னைக் குறிக்கும் வார்த்தை ஆகையால் **தன்மை** இடத்திலிருக்கிறது என்கிறோம். **நீ** இது முன் நிற்பவனைக் குறிக்கிறது. ஆகையால் **முன்னிலை** இடத்திலிருக்கிறது என்கிறோம். **அவன்** இது தன்மை இடத்திலுமில்லை முன்னிலை இடத்திலுமில்லை. தன்மை முன்னிலை இரண்டும் அல்லாத சொற்கள் எல்லாம் **படர்க்கை** இடத்தில் இருக்கின்றன என்கிறோம். (படர்க்கை = சொல்லுதல்.)

3. பெயர்கள் இடவகையால் **தன்மைப்** பெயர், **முன்னிலைப்** பெயர், **படர்க்கைப்** பெயர் என்று மூன்று வகைப்படும்.

தன்மை ஒருமை —நான், யான்.
தன்மைப் பன்மை —நாம், நாங்கள், யாம், யாங்கள்.
முன்னிலை ஒருமை —நீ.
முன்னிலைப் பன்மை—நீர், நீயிர், நீவிர், நீங்கள்.
படர்க்கை ஒருமை —அவன், அவள், அது, மனிதன், மரம்.
படர்க்கைப் பன்மை —அவர், அவர்கள், அவை, மனிதர், மரங்கள்.

12. காற்று

பருமன்	தென்றல்	முழுதும்	வளரா
புழுக்கம்	வாடை	சாய்த்து	பெய்யாது
உணர்ச்சி	சுழல்காற்று	குமிழி	எரியாது
வளைகின்றன	வெறுமை	தள்ளுகிறது	இலவசம்
வீசுகிறது	ஐயுறலாம்	எடை	இறைவன்
கொண்டல்	அமிழ்த்தி	நொடி	அடியார்

காற்றடிக்கும் காலங்களில் சிறுபிள்ளைகள் காற்றாடி விட்டு விளையாடுவார்கள். ஆனால் காற்றை யாராவது கண்ணால் பார்த்ததுண்டா? காற்றின் நிறம் என்ன? அதன் உருவம் என்ன? அதன் உயரம் என்ன? அதன் பருமன் என்ன? என்று யாராவது சொல்லக்கூடுமா? நாம் காற்றைக் கண்ணால் காணாவிட்டாலும், காற்று இருக்கிறதென்பதை அதன் செய்கைகளால் அறிந்து கொள்ளுகிறோம்.

காற்றாடி பறக்கும்பொழுதும், மரத்தின் இலைகள் அசையும்பொழுதும், காற்று அடிக்கிறது என்று நாம் தெரிந்துகொள்ளுகிறோம். நமக்குப் புழுக்கம் உண்டாகும் பொழுது நாம் விசிறியால் வீசி நமது உடம்பில் காற்றுப் படும்படி செய்துகொள்ளுகிறோம். காற்று அசையும் பொழுதுமாத்திரம் உணர்ச்சியினால் காற்று இருக்கிற தென்று தெரிந்துகொள்ளுகிறோம்.

மரக்கிளைகளிலுள்ள இலைகள் எப்பக்கமாய் வளைகின் றனவென்று உற்றுக் கவனித்துப் பார்ப்போமானால், எந் தத் திசையிலிருந்து எந்தத் திசைக்குக் காற்று வீசுகிற தென்று நாம் தெரிந்துகொள்ளலாம். காற்று அடிக்கும் திசையைக்கொண்டு ஒவ்வொரு விதமான காற்றுக்கும் ஒவ்வொரு பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. கீழ்காற்றுக்குக் கொண்டல் என்றும், தென்காற்றுக்குத் தென்றல் என்

றும், மேல்காற்றுக்குக் கோடை என்றும், வடகாற்றுக்கு வாடை என்றும், சுற்றிச்சுற்றி அடிக்கும் காற்றுக்குச் சுழல்காற்று என்றும் பெயர்.

காற்று வீசும்பொழுது மட்டும் நாம் காற்று இருக்கிறதாக உணர்ந்துகொள்ளுகிறோம். மற்ற வேளைகளில் காற்று இருக்கிறதா? இல்லையா? இருந்தால் எங்கே யிருக்கிறது? என்று பார்ப்போம். பூமியைச் சுற்றிலும் பல மைல் உயரம் காற்றுப் பரவியிருப்பதாகக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இவ்வுலகத்திலே காற்று இல்லாத இடம் இல்லை. வெறுமையான ஒரு குடத்தை நாம் பார்க்கும் போது அதற்குள் காற்று இருக்குமோவென்று ஐயுறலாம். ஆனால் அந்தக் குடத்துக்குள் காற்று இருப்பது உண்மை. அதை எப்படி அறியலாம்? குடத்தைத் தலை கீழாய்த் தண்ணீருக்குள் அமிழ்த்தினால் தண்ணீர் அதற்குள் முழுதும் ஏறுவதில்லை. குடத்துக்குள் காற்று இருப்பதால் தண்ணீர் உட்செல்வதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் குடத்தைச் சிறிது சாய்த்துப் பிடித்தால் நீரிலிருந்து குமிழிகள் வெளிவருகின்றன. குடத்துக்குள்ளும் நீர் புகும். குடத்தைச் சாய்க்கும்போது, குடத்திற்குள்ளிருக்கும் காற்று முன்போல் அவ்வளவு பலமாய் நீரை எதிர்க்கமுடியாது. அதனால் நீர் குடத்திற்குள்ளே நுழைந்து, அங்குள்ள காற்றை வெளியில் தள்ளுகிறது. அதனால் குமிழிகள் உண்டாகின்றன.

காற்றுக்கு நிறம் இல்லை, சுவை இல்லை, மணமும் இல்லை. எனினும் அதற்கு எடை உண்டு. ரப்பர்ப் பைகளில் காற்றை அடைத்து நிறுத்துப்பார்த்து, அதற்குள் இருக்கும் காற்று இவ்வளவு எடையுள்ளது என்று தெரிந்துகொள்ளலாம்.

உயிர்கள் வாழ்வதற்குக் காற்று, நீர், உணவு இம் மூன்றும் வேண்டும். இம்மூன்றில் காற்று இன்றியமை

யாதது. நீரும் உணவும் இல்லாமல் ஒருவன் சில நாட்கள் உயிரோடிருக்கக்கூடும். காற்றில்லாமலோ சில நொடிகள்கூட உயிரோடிருக்க முடியாது. காற்று இல்லாவிட்டால் செடிகள் வளரா; மழை பெய்யாது; நெருப்பு எரியாது; சூரியவெளிச்சம் பிரகாசிக்காது; ஒருவர் பேசும் ஒலி மற்றவருக்குக் கேளாது. இவ்வித ஆச்சரிய சக்தியுடைய காற்றைக் கடவுள் நம்மெல்லாருக்கும் இலவசமாய்க்கொடுத்திருக்கிறார். 'இறைவனே! உமது செயல்கள் எவ்வளவு மிகுதியானவை! அவற்றை யெல்லாம் ஞானமாய்ப் படைத்தீர்' என்று அடியார் ஒருவர் சொல்லுகிறார்.

கேள்விகள்

1. 'காற்று இல்லாத இடம் இல்லை.' இதை எப்படி ரூபிப்பாய்?
2. காற்றுக்குக் கனம் இருப்பதை எப்படி கண்டுபிடிப்பாய்?
3. கோடிட்ட இடங்களில் தகுந்த வார்த்தைகள் வைத்து வாசி:—

கீழ் காற்றுக்கு —— என்றும், தென் காற்றுக்கு —— என்றும், மேல் காற்றுக்கு —— என்றும், வட காற்றுக்கு —— என்றும், சுற்றிச் சுற்றி அடிக்கிற காற்றுக்கு —— என்று பெயர்.

4. காற்று இல்லாவிடில் என்னென்ன கெடுதல்கள் உண்டாகும்?

இலக்கணம்

1. காற்றாடி, காற்றாடியை, காற்றாடியால், காற்றாடிக்கு, காற்றாடியிலிருந்து, காற்றாடியினது, காற்றாடியின்கண், காற்றாடியே. இச்சொற்கள் ஒவ்வொன்றையும் வைத்து ஒவ்வொரு வாக்கியம் சொல்லு.

(1) காற்றாடி ஆகாயத்தில் பறக்கிறது.
(2) காற்றாடியைக் கிழித்துவிட்டான்.
(3) காற்றாடியால் பிழைக்கிறான்.
(4) காற்றாடிக்கு வால் இருக்கிறது.
(5) காற்றாடியிலிருந்து இரைச்சல் கேட்கிறது.
(6) காற்றாடியினது நூல் அறுந்துபோயிற்று.
(7) காற்றாடியின்கண் ஆசை வைத்தான்.
(8) காற்றாடியே, உயரப் பறந்து போ.

நாம் எடுத்துக்கொண்டது காற்றூடி என்னும் ஒரே பெயராயிருந்த போதிலும் இவ்வாக்கியங்களின் அர்த்தத்தில் வேற்றுமை காணப்படுவது ஏன்? காற்றூடி என்னும் பெயரோடு சில உருபுகளைச் சேர்த்ததால் வேற்றுமை ஏற்படுகிறது. இந்த எட்டு வேற்றுமைகளில் முதல் வேற்றுமை தவிர மற்றெல்லா வேற்றுமைகளுக்கும் உருபுகள் இருக்கின்றன. அவையாவன:—

இரண்டாம்	வேற்றுமை	உருபு	ஐ	காற்றூடியை
மூன்றும்	,,	,,	ஆல்	காற்றூடியால்
நான்காம்	,,	,,	கு	காற்றூடிக்கு
ஐந்தாம்	,,	,,	இருந்து	காற்றூடியிலிருந்து
ஆறும்	,,	,,	அது	காற்றூடியினது
ஏழாம்	,,	,,	கண்	காற்றூடியின்கண்
எட்டாம்	,,	,,	ஏ	காற்றூடியே

எட்டாம் வேற்றுமைக்கு விளிவேற்றுமை என்றும் பெயர். (விளித்தல் = அழைத்தல்.)

2. தடித்த எழுத்திலுள்ள சொற்களின் வேற்றுமையைக் கூறு:—

(1) **காற்று** வீசுகிறது.

(2) **காற்றை** யாராவது பார்த்ததுண்டா?

(3) **காற்றுக்கு** நிறை உண்டு.

(4) **இறைவனே,** உமது செயல்கள் எவ்வளவு மிகுதியானவை.

(5) நாம் **விசிறியால்** வீசி, காற்று வரும்படி செய்கிறோம்.

(6) **கீழ்த் திசையிலிருந்து** வரும் காற்றுக்குக் கொண்டல் என்று பெயர்.

(7) **காற்றினது** வேகம் மரக்கிளைகளின் அசைவினால் தெரியும்.

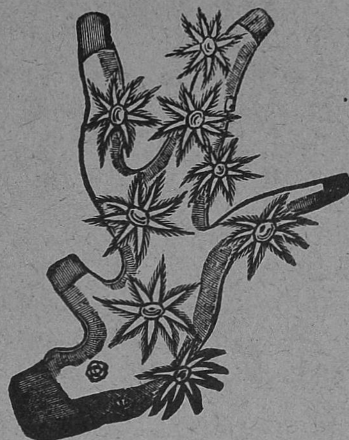
(8) **இவ்வுலகின்கண்** காற்று இல்லாத இடம் இல்லை.

13. பவளம்

பவளப்பூச்சி	பஞ	முத்து
மீசை	துணை	சிப்பி
பழமை	நவரத்தினங்கள்	சவாம்
தீவு	கோமேதகம்	கோரோசனை
ஊடே	புட்பராகம்	புனுகு
கவர்கவராய்	மாகதம்	சவ்வாது
சிற்சில	மாணிக்கம்	அழல்
சிறுசிறு	வைடூரியம்	எள்ளார்
பூண்டுகள்	தேனீ	

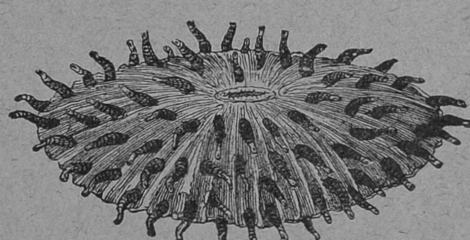
நமது தேசத்துப் பெண்கள் சிலர் பவளத்தால் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களை அணிந்துகொள்ளுகிறார்கள். ஆனால், பவளத்தை ஆபரணமாக அணிந்துகொள்ளும் பலருக்கு அது எங்கிருந்து உண்டாகிறதென்று தெரியாது.

பவளமானது கடலில் உள்ள ஒருவிதப் பூச்சியிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கிறது. அந்தப் பூச்சிக்குப் பவளப்பூச்சி என்று பெயர். அது ஒரு கல்லையாவது, முன்னரே உண்டான பவளக் கொடியையாவது பற்றிக்கொண்டிருக்கும். அதற்கு மெல்லிய உடலும் எட்டு மீசைகளும் உண்டு. அந்த மீசைகளை ஆட்டுவதனால் அது தன் உணவைக் கண்டுபிடிக்கும். சமுத்திரத்தில் செத்து அழுகிக்கிடக்கும் அசுத்தப் பொருள்களையே அது தின்று உயிர் வாழும். பவளப் பூச்சியிலிருந்து ஒரு விதச் சுண்ணும்பு வெளிப்பட்டுக்கொண்டே யிருக்கும். அந்தச் சுண்ணும்பினுல் அது தன் வீட்டின் சுவரைக் கட்டிக்கொள்ளும். சுவர் வளர வளரப் பவளப் பூச்சியின் பழமையான பாகம் உயிரற்றுப்போய்க் கல்லைப் போல் இறுகிவிடும். இவ்விதமாகப் பூச்சியின் அவய



வத்திலிருந்து உலர்ந்துபோகும் பாகத்துக்குத்தான் பவளம் என்று பெயர்.

வெள்ளைப் பவளங்கள் மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன. சிவப்புப் பவளங்களும், கருப்புப் பவளங்களும் அருமையாக அகப்படும். பெரும்பாலும் சிவந்த நிறமுள்ள பவளங்கள் இத்தாலியா தேசத்திலிருந்து நமது தேசத்துக்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன. சிசிலி என்னும் தீவில் பவளம் மிகுதியாகக் கிடைக்கிறது.



வெவ்வேறு உருவமுள்ள பவளங்கள் கடலில் அகப்படுகின்றன. சில பவளங்கள் பெரிய கிண்ணத்தைப் போன்ற வடிவுள்ளவை. ஆனால் அவற்றின் ஊடே கிளை

கள் ஓடிக் கவர் கவராய்த் தோன்றும். சில முட்டை வடிவமாயிருக்கும். முட்டை வடிவமான பவளத்தில் பூச்சிகள் இருந்துகொண்டு வெளியே எட்டிப்பார்க்கும் காட்சியை முன்பக்கத்துப் படத்தில் பார்க்கலாம்.

சமுத்திரத்தில் சிற்சில இடங்களில் பவளப்பூச்சிகளால் உண்டாகிற சிறுசிறு துண்டு நிலங்கள் இருக்கின்றன. பவளக்கொடிகளாகிய இப்பவளத்தீவுகள் பார்ப்பதற்கு மிக வியப்பாயும் அழகாயுமிருக்கும். சில தீவுகள் சமுத்திரத்தில் மத்தியில் நந்தவனங்கள் போல் காணப்படும். தண்ணீர் மட்டத்திற்கு இரண்டொரு கஜத்திற்குமேல் காணப்படும். இச்சிறு பவளத் தீவுகளில் புல் பூண்டுகள் செழிப்பாய் வளர்ந்து பசுமையாகத் தோன்றும். அங்கங்கே அழகான தென்னந் தோப்புகளும் உண்டாம்.

சமுத்திரத்திலுள்ள பவளத்தை எடுக்கும் விதம் எப்படியெனில், இரண்டு மரங்களைக் குறுக்கு நெடுக்காக வைத்துக்கொள்வார்கள். அதன் நான்கு மூலைகளிலும் வலைகளைத் தொங்கவிட்டுக் கட்டிக்கொள்வார்கள். பின்பு அதன் மத்தியில் பளுவை ஏற்றி ஒரு கயிற்றின் துணையால் அதைக் கடலுக்குள் இறக்குவார்கள். அது தரை தட்டினவுடன், விட்ட கயிற்றை ஒரு படகில் பலமாய் இழுத்துக் கட்டிவிடுவார்கள். பின்பு பவளம் இருக்கும் இடங்களின்மேல் படகைத் தள்ளிக்கொண்டே போவார்கள். இப்படித் தள்ளிக்கொண்டு போவதனால் பவளக் கொடிகளும், கிளைகளும் அறுபட்டு வலைகளில் சிக்கிக் கொள்ளும்.

பவளப் பூச்சியிலிருந்து உண்டாகும் பவளம் நவரத்தினங்களில் ஒன்றாக மதிக்கப்படுகிறது. நவரத்தினங்க

ளாவன: கோமேதகம், நீலம், பவளம், புட்பராகம், மரகதம், மாணிக்கம், முத்து, வயிரம், வைரேயம் என்பவை. அற்பமாகத் தோன்றும் தேனீ இனிய தேனைக் கொடுக்கிறது. அழகில்லாத புழுவடிவாகிய பட்டுப்பூச்சியிலிருந்து



அரசரும் ஆசைப்படும் அழகான பட்டு உண்டாகிறது. சமுத்திரத்தில் வசிக்கும் முத்துச்சிப்பி முதல்தரமான முத்தையும், பவளப்பூச்சி பளபளப்பான பவளத்தையும் பிறப்பிக்கின்றன. இயற்கையில் அற்பமாய்க் காணப்படும் பூச்சிகளிருந்துகூட மனிதர் மேன்மையாய் மதிக்கும் பொருட்கள் உண்டாகின்றன. அது என்ன ஆச்சரியம்! உலகத்தில் உபயோகமற்ற பொருள் ஒன்றும் இல்லை.

தாமரை பொன்முத்துச் [1]சவரங்கோ ரோசனைபால்
பூமருதேன் பட்டுப் புனுகுசவ்வா—தாம [2]ழன்மற்
றெங்கே பிறந்தாலும் [3]எள்ளாரே, நல்லோர்கள்
எங்கே பிறந்தாலு மென்? (நீதிவெண்பா)

---

[1] சவரம் = சாமரை. [2] அழல் = நெருப்பு. [3] எள்ளார் = இகழார்.

கேள்விகள்

1. நவரத்தினங்கள் எவை?

2. பவளம் எதிலிருந்து உற்பத்தியாகிறது?

3. பவளத்துக்குப் பேர்போன இடங்கள் எவை? அவற்றைப் பூகோளப்படத்தில் காட்டு.

4. சமுத்திரத்திலிருந்து பவளத்தை எடுக்கும் விதம் எப்படி?

5. இவற்றிற்கு அதே பொருளுள்ள வேறு வார்த்தைகள் சொல்லு:—

சவரம், அழல், எள்ளார்.

இலக்கணம்

இவ்வாக்கியத்திலிருக்கும் வினைச்சொற்களை எடுத்தெழுது:—

'சமுத்திரத்தில் அழுகிக் கிடக்கும் அசுத்தமான பொருள்களைப் பவளப்பூச்சி தின்று ஜீவிக்கும்.'

1. இந்த வினைச்சொற்களில் ஜீவிக்கும் என்பது முற்றுப்பெற்ற அர்த்தத்தைக் கொடுக்கும் வினைச்சொல். ஆகையால் அதற்கு வினைமுற்று என்று பெயர். தின்று, அழுகிக்கிடக்கும் என்னும் இரண்டு வினைச்சொற்களும் முற்றுப்பெற்ற அர்த்தத்தைக் கொடாமல் குறைவாய் நிற்கின்றன. ஆகையால் அவை எச்சம் எனப்படும். (எச்சம் = குறைவு.) தின்று ஜீவிக்கும் என்பதில் தின்று என்னும் எச்சம் ஜீவிக்கும் என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிவதால் அதற்கு வினையெச்சம் என்று பெயர். அழுகிக்கிடக்கும் என்னும் எச்சம் பொருள் என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிவதால் அதற்குப் பெயரெச்சம் என்று பெயர்.

(1) பெயர்ச்சொல்லைக் கொண்டு முடியும் எச்சவினை பெயரெச்சம்.

(2) வினைச்சொல்லைக் கொண்டு முடியும் எச்சவினை வினையெச்சம்.

(3) ஒரு வாக்கியத்தில் முற்றுப்பெற்ற அர்த்தத்தைக் கொடுக்கும் வினைச்சொல் வினைமுற்று.

2. இவ்வாக்கியங்களிலிருக்கும் பெயரெச்சம், வினையெச்சம், வினைமுற்றுக்களை எடுத்தெழுது:—

(1) 'பவளக்கொடிகளால் உண்டான பவளத் தீவுகள் பார்ப்பதற்கு அழகாயிருக்கும்.'

(2) 'பவளக்கொடிகள் அறுபட்டு வலைகளில் சிக்கிக்கொள்ளும்.'

(3) 'அற்பமாகத் தோன்றும் தேனீ இனிய தேனைக் கொடுக்கிறது.'

14. திருட்டுக்கு மருந்து

பல்லாண்டுகள்	கொட்டிவிட்டது	கதறிக்கொண்டு
பக்தர்	வலி	நடுநடுங்கி
நுழைந்தனர்	ஐயோ	தென்னம்பிள்ளை
நறுக்கென்று	ஓட்டம்பிடித்தான்	வணங்கினன்
		வற்புறுத்தி

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த தரங்கம்பாடி என்னும் ஊரில் பல்லாண்டுகளுக்குமுன் சிறந்த பக்தர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஏழைகளிடத்து இரக்கமுள்ளவர். தன்னைப்போல் மற்றவர்களை நேசித்துவந்தார். அவர் வீட்டுத் தோட்டத்தில் சில தென்னை மரங்கள் இருந்தன. ஒருநாள் இரவு பத்து மணிக்குமேல் இரண்டு திருடர்கள் தேங்காய்களைத் திருடப் புறப்பட்டனர். திருடர் இருவரும் மெதுவாய் அவர் வீட்டுப் பக்கம் சென்றனர். வீட்டிலுள்ளோர் அனைவரும் தூங்கிவிட்டார்களாவென்று பார்த்தனர். தோட்டத்துக்குள் நுழைந்தனர். பின்பு ஒருவன் கீழே நின்றான். மற்றவன் நன்றாய்க் காய்த்திருந்த ஒரு தென்னைமரத்தின்மேல் ஏறினன். ஒரு தேங்காய்க் குலையை அறுத்துக் கயிற்றில் கட்டி, ஓசையில்லாமல் மெதுவாய்க் கீழே இறக்கினன். அப்போது தென்னைமரத்திலிருந்த ஒரு பெரிய தேள் நறுக்

கென்று அவனைக் கொட்டினது. வலி பொறுக்கமுடியாமல் 'ஐயோ! தேள் கொட்டிவிட்டதே!' என்று கத்தினுன். இச் சத்தம் பக்கத்து அறையில் படுத்திருந்த பக்தருக்குக் கேட்டது. உடனே அவர் எழுந்திருந்து தன் வேலைக்காரனை எழுப்பினுர். 'தோட்டத்தில் யாரோ ஒருவன் தேள் கொட்டிவிட்டதாகக் கத்துகிறுன்; வா, அவனுக்கு மருந்து போடலாம்' என்றுர். கையில் விளக்கையும் தேள் மருந்தையும் எடுத்துக்கொண்டு, தோட்டத்துக்குள் நுழைந்தார்.

கீழே நின்ற திருடன் வெளிச்சத்தைக் கண்டவுடன் ஓட்டம்பிடித்தான். மேலே ஏறினவன் கீழே இறங்கினுல் என்ன நடக்குமோவென்று பயந்தான். நடுநடுங்கினுன். வேதனையையும் பொறுத்துக்கொண்டு, மட்டைக்குள் பதுங்கினுன். ஆயினும், சில நிமிஷங்களுக்குள் அந்த பக்தர் அவனைக் கண்டுபிடித்தார். திருடன் தேள் கொட்டின வலி பொறுக்கமாட்டாமல், அம்மா ஆஆ! அப்பா ஆஆ! என்று மேல் இருந்தே கதறிக்கொண்டிருந்தான். அவர் திருடனைப் பார்த்து, 'அன்பனே! கீழே இறங்கிவா, தேள் கடிக்கு மருந்துபோடுகிறேன். நீ ஏன் இப்படி இரவில் வந்து மரத்தில் ஏறினுய்? உனக்குத் தேங்காய் வேண்டுமானுல் பகலில் வந்து என்னைக் கேட்கலாகாதா?' என்றுர். திருடன் அஞ்சினுன். 'ஐயனே! மன்னிக்கவேண்டும். செய்யத்தகாத காரியத்தை புத்தியில்லாமல்செய்துவிட்டேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டே மரத்திலிருந்து கீழே இறங்கினுன். அவர் பாதத்தில் நெடுமரம்போல் விழுந்தான். அவர் அவனை எழுந்திருக்கச் செய்தார். மருந்துபோட்டு விஷத்தைக் கீழே இறக்கினுர். விஷம் சற்று இறங்கினவுடன் வேலைக்காரனைக் கூப்பிட்டு, ஒரு கூடை கொண்டுவரச் செய்தார். கீழே கிடைந்த தேங்காய்களையெல்லாம் அக்கூடையில் போடச்

சொன்னார். 'நீ இந்தத் தேங்காய்களை எடுத்துக்கொண்டு இவனோடு போய் இவன் வீட்டில் வைத்துவிட்டு வா. ஐயோ பாவம்! இவனுக்குத் தேங்காய்மேல் இருந்த ஆசையால் இவ்வளவு துன்பத்துக்குள்ளாகிவிட்டானே' என்றார். பின்பு, திருடனைப்பார்த்து 'நேசனே உனக்குத் தேங்காய் வேண்டியதாயின் பகலில் வந்து என்னைக் கேள். இப்படி இரவில் வந்து திருடாதே. உனக்கு நிலம் இருந்தால் இரண்டு தென்னம்பிள்ளைகள் தருகிறேன். அவைகளைக் கொண்டுபோய் வைத்து வளர்த்துக்கொள்' என்று சில புத்திமதிகளைச் சொன்னார். திருடன் அவரை வணங்கினான். 'சுவாமி, எனக்குத் தேங்காய் வேண்டாம். என் குற்றத்தை மன்னிக்கவேண்டும்' என்று பணிவாகக் கேட்டான். ஆனால் அந்த பக்தரோ தேங்காய்க் கூடையை எடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார். தேங்காயைக் கொண்டுபோய் அவன் வீட்டில் கொடுத்துவிட்டு வரும்படி வேலைக்காரனை அனுப்பினார். இப்பெரியாருடைய இரக்கத்தையும், அன்பையும் பார்த்துத் திருடன் அன்றுமுதல் தன் திருட்டுத் தொழிலைவிட்டு நல்ல வழியில் நடந்தான்.

கேள்விகள்

1. இக்கதையை மௌனமாகப் படித்து, சுருக்கமாகச் சொல்லு.

2. பூகோளப் படத்தில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவையும், தரங்கம்பாடி என்னும் ஊரையும் காட்டு.

இலக்கணம்

1. 'தென்னைமரத்தில் இருந்த ஒரு பெரிய தேள் நறுக்கென்று அவனைக் கொட்டிவிட்டது.'

(1) இவ்வாக்கியத்தில் எழுவாய், பயனிலை சொல்லு.

(2) வினைமுற்று, வினையெச்சம், பெயரெச்சம் கூறு.

(3) தென்னைமரத்தில், தேள், அவனை—இவற்றின் வேற்றுமை சொல்லு.

2. இம்மூன்று வாக்கியங்களையும் கவனி:—

(1) திருடன் திருடப்போனான்.

(2) திருடன் திருடப்போகிறான்.

(3) திருடன் திருடப்போவான்.

போனான் என்பது முன் நடந்த காரியத்தையும், போகிறான் என்பது இப்பொழுது நடந்துகொண்டிருக்கிற காரியத்தையும், போவான் என்பது இனி நடக்கப்போகும் காரியத்தையும் காட்டு கின்றன. அவைகளுக்கு முறையே இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்று பெயர்.

3. கீழே கொடுத்திருக்கும் இறந்தகால வினைச்சொற்களுக்கு நிகழ்காலமும், எதிர்காலமும் எழுது:—

இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்
இறந்தார்		
விழுந்தான்		
கொட்டினது		
நடந்தார்கள்		
கத்தினான்		
நேசித்தார்		

15. உப்பு

வெவ்வேறு	மனையாள்	உப்புக்கண்டம்
மூட்டை	கரைந்து	ஊறுகாய்
கோங்கணி	மறைந்து	பூமி
சாவடி	நாற்றம்	வற்றி
நனைந்து	கருவாடு	

ஒருநாள் எளிய குடியானவன் ஒருவன் மூன்று படி அரிசியையும் ஒரு படி உப்பையும் வெவ்வேறு மூட்டை யாகக் கட்டிப் பெரிய மூட்டையைக் கீழும் சிறிய மூட் டையை மேலுமாகத் தலையில் வைத்துக்கொண்டு, ஓர் ஊரிலிருந்து மற்றோர் ஊருக்குப் போனான். சிறிது தூரம் சென்றவுடனே சோவென்று மழைபெய்யத் தொடங்

கியது. ஏழைக் குடியானவனிடத்தில் குடையும் இல்லை. கொங்கணியும் இல்லை. வழியில் தங்குவதற்குச் சத்திரமாவது சாவடியாவது கிடையாது. என்ன செய்வான்! மழையில் நனைந்துகொண்டே ஊர்போய்ச் சேர்ந்தான். சேர்ந்தவுடன் மனையாளைப் பார்த்து, 'இதோ மூன்று படி அரிசியும் ஒரு படி உப்பும் இருக்கின்றன, எடுத்துக் கொள்' என்று சொன்னான். அவள் மூட்டைகளை அவிழ்த்துப் பார்க்கும்பொழுது, மேல் மூட்டையிலிருந்த உப்பெல்லாங் கரைந்துபோய்விட்டதாகக் கண்டு மிகவும் வருத்தப்பட்டாள். உப்பு சிறு கற்கள்போன்ற கடினமான பொருளாகக் காணப்பட்டாலும் எளிதாய் நீரில் கரையக்கூடியது.

நாம் உண்ணும் பொருள்கள் சுவையாயிருப்பதற்காகச் சிறிது உப்புச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறோம். உப்பில்லாப் பண்டம் சப்பென்றிருக்கிறதென்றும், உப்பு அதிகமாகிவிட்டால் உப்புக் கரிக்கிறதென்றும் நாம் சொல்லுகிறோம். ஆனால் உப்பு நீரில் கரைந்து உணவுப்பொருள்களில் கலந்து மறைந்துபோனால் மட்டும் சுவை தருமேயன்றிக் கரையாமலிருந்தால் சுவை தரமாட்டாது.

உப்பு, உணவுப்பண்டங்களுக்குச் சுவை கொடுப்பது மட்டுமின்றி நாற்றமெடுத்துக் கெட்டுப்போகாமல் அவைகளைக் காப்பாற்றுகிறது. ஆகவே, கருவாடு, உப்புக்கண்டம், ஊறுகாய் முதலியவற்றிற்கு உப்பிட்டு வைக்கிறார்கள். உப்பில்லாப் பண்டத்தைக் குப்பையிலே போடு, உப்பிட்டாரை உள்ளளவும் நினை என்னும் பழமொழிகள் உப்பு மிகச் சிறந்த பொருள் என்பதைக் காட்டுகின்றன. இயேசுபெருமான் தமது சீடரிடத்தில் உப்புக்குரிய குணங்கள் யாவும் இருக்கவேண்டும் என்பதைக் கருதி, 'நீங்கள் பூமிக்கு உப்பாயிருக்கிறீர்கள்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

உப்பு கடல்நீரிலிருந்து எடுக்கப்படுகிறது. கடற்கரைகளில் பாத்திகள் கட்டிக் கடல்நீரை இறைத்துத் தேக்கிவைப்பார்கள். அந்த உவர்நீர் சூரிய வெப்பத்தால் வற்றியபின், பாத்திகளில் உப்பு மட்டும் தங்கி நிற்கும். உப்பு விளையும் இடத்துக்கு உப்பளம் என்று பெயர்.

கேள்விகள்

1. உப்பின் குணம் யாது?

2. உப்பு எப்படி எடுக்கப்படுகிறது?

3. 'நீங்கள் பூமிக்கு உப்பாயிருக்கிறீர்கள்' என்றதன் கருத்து என்ன?

4. இத்தொடர்களை வாக்கியங்களில் அமைத்துச் சொல்லு:—
நனைந்துகொண்டு, கரையாமல், நாற்றமெடுத்து, சமுத்திரக் கரை?

5. கரை என்பதற்கு இரண்டு அர்த்தங்கள் கூறு.

இலக்கணம்

1. பின்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள ஒவ்வொரு வினைச்சொல்லும் எந்தெந்தக் காலத்தைக் குறிக்கிறது? அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் மற்றக் காலங்களைச் சொல்லு.

(1) மழை பெய்ய ஆரம்பித்தது.
(2) அவன் என்ன செய்வான்?
(3) உப்பு இருக்கிறது.
(4) மனையாள் வருத்தப்பட்டாள்.
(5) உப்பு கடல்நீரிலிருந்து எடுக்கப்படுகிறது.

2. இவ்வாக்கியங்களைக் கவனி:—

(1) அவன் ஊர்போய்ச் சேர்ந்தான்.
(2) அவன் ஊர்போய்ச் சேரவில்லை.

முதல் வாக்கியம் நடைபெற்ற ஒரு காரியத்தைக் காட்டுகிறது. இரண்டாவது வாக்கியம் அக்காரியம் நடைபெறவில்லையென்று தெரிவிக்கிறது.

3. கீழ்க்கண்ட வாக்கியங்களை இரண்டாம் வாக்கியத்தைப்போல் மாற்றி எழுது:—

(1) அவள் மூட்டைகளை அவிழ்த்துப் பார்த்தாள்.
(2) அவள் விசனப்பட்டாள்.
(3) அவன் சத்திரத்தில் தங்கினான்.
(4) கடல்நீரை இறைப்பார்கள்.
(5) பாத்திகளில் விடுவார்கள்.

16. ஈடித் காவல்

நூற்றாண்டு	கலாசாலை	மரணதண்டனை
போர் புரிந்தன	திறமை	தீர்ப்பு
பல்லாயிரம்	குணாதிசயங்கள்	சாமானியமான
மடிந்தனர்	காயப்பட்டவர்	மாசிலா
ஆங்கிலமாது	கன்னிகை	மங்காத
விளக்கொளி	கணக்கற்ற	வாடாத
விளங்குகிறாள்	வீரர்	இறுதி
மருத்துவசாலை	பரோபகாரம்	புண்ணியவதி
உபகாரி	தேசாபிமானம்	சுடப்பட்டு
ஊக்கத்துடன்	சிறைச்சாலை	பின்வாங்க

இந்த நூற்றாண்டின் முதற்பகுதியில் ஜெர்மனி என்னும் தேசம் ஒரு பெரிய போரைத் தொடங்கியது. அந்தப் போரில் இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், பெல்ஜியம் முதலிய தேசங்கள் ஜெர்மனியோடு எதிர்த்துப் போர்புரிந்தன. பல்லாயிர மக்கள் அப்பெரும்போரில் மடிந்தனர். அவர்களுள் ஈடித் காவல் என்னும் ஆங்கிலமாது குன்றாத விளக்கொளிபோல் விளங்குகிறாள்.

ஈடித் காவல் என்னும் அம்மையார் ஓர் குருவின் முதல் மகள். அவள் பெற்றோர் அவளுக்கு வீட்டிலேயே சிறு பிராயத்தில் கல்வி கற்பித்து அவளை நல்வழியில் நடத்திவந்தனர். பதினேழு வயதானபின் லண்டன்

நகரிலுள்ள ஓர் மருத்துவசாலையில் சேர்ந்து நோயாளி களுக்கு உதவிசெய்யும்படியான வைத்திய முறைகளைக் கற்றுக்கொண்டாள். அதன்பின் அநேக பிணியாளருக்கு உபகாரியாக, ஊக்கத்துடன் உழைத்துவந்தாள். கடைசி யில் பெல்ஜியம் என்னும் தேசத்தில் ஓர் மருத்துவக் கலா



சாலைக்குத் தலைவியாக ஏற்படுத்தப்பட்டாள். அங்கே ஒன்பது ஆண்டுகள் மகிழ்வுடன் மிக்க திறமையாய்த் தன் மருத்துவத் தொழிலைச் செய்துவந்தாள். அவள் அங்கிருந்த காலத்தில் அவளுடைய குணாதிசயங்களைக் கண்டு பலர் வியந்தனர்.

ஈடித் காவல் பெல்ஜியத்தில் இருந்த காலத்தில்தான் அந்த ஜெர்மானியப் போர் நடந்தது. ஜெர்மானியர் பெல்ஜியத்தைப் பிடித்துக்கொண்டனர். பெல்ஜியத்தி

விருந்த மற்ற தேசத்து மக்களனைவரும் ஓட்டம் பிடித்தனர். சண்டையில் காயப்பட்டவர்களுக்கும் நோயாளிகளுக்கும் உதவிசெய்யக்கூடிய வைத்தியக் கலாசாலைப் பெண்களும், தங்கள் உயிர் தப்பினால் போதும் என்று ஓடி ஒளித்துக்கொண்டனர். ஆனால் காவல் என்னும் கன்னிகையோ ஊரைவிட்டு ஓடவுமில்லை, ஆபத்துக்கு அஞ்சவுமில்லை. மருத்துவ சாலையிலேயே வழக்கம்போல் வேலைசெய்து வந்தாள். காயப்பட்டுக்கிடந்த கணக்கற்ற வீரருக்குக் கருத்தாய்க் காயங்கட்டி, அன்பாய்ப் பல உபகாரங்கள் செய்தாள். ஜெர்மானியர் பகைவராயினும் அவர்களில் காயப்பட்டவர்களுக்குங்கூட அன்பு பாராட்டி உதவி செய்தாள்.

இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல்

என்னும் ஆன்றோர் மொழிக்கிணங்க, அவள் பகைவருக்கு உதவி செய்தாள். எந்த உயிரையும் தன் உயிர் போல் எண்ணி உபகாரம் செய்தாள்.

அவள் பரோபகார சிந்தையும், தேசாபிமானமும் உடையவளாயிருந்தபடியால், காயப்பட்ட ஆங்கில வீரர் பலருக்கு உபகாரம் செய்தாள். அவர்கள் சத்துருக்களுக்குத் தப்பி, தங்கள் நாட்டை அடைவதற்கும் உதவி புரிந்தாள். இந்தக் காரணத்தால் ஜெர்மானியர் அவள் மேல் கோபங்கொண்டு அவளைச் சிறைச்சாலையில் பத்து வாரம் அடைத்து வைத்தார்கள். அதன் பின்பு அவளுக்கு மரண தண்டனை விதித்தார்கள். எத்தனையோ பிரபுக்கள் அவளுக்காகப் பேசியும் மரணத்தீர்ப்பு மாற்றப்படவில்லை. 'பெண் என்றால் பேயும் இரங்கும்' என்பது நமது தேசத்தில் சாதாரணமாய் வழங்கும் பழ

மொழி. ஈடித் காவல் சாமானியமான பெண் அல்ல. அவள் பேருபகாரி; தேசாபிமானி; மாசிலா மாணிக்கம்; மங்காத தீபம்; வாடாத மலர். இப்படிப்பட்ட பெண்ணுக்குக்கூட இரக்கங்காட்டுவதற்கு ஜெர்மானியருடைய மனம் சற்றுகிலும் இளகவில்லை. இறுதியில் இப்புண்ணியவதி ஜெர்மானியன் ஒருவனால் சுடப்பட்டு மரணமடைந்தாள்.

ஈடித் காவல் மரணநேரம் வரையில் மகிழ்ச்சியாய் அஞ்சாமல் பேசிக்கொண்டிருந்தாள். அவள் தன் நாட்டிற்காகத் தன் உயிரைக் கொடுக்கச் சிறிதும் பின்வாங்கவில்லை. தன் உயிரை ஒரு பொருட்டாக நினைக்கவில்லை.

கேள்விகள்

1. ஜெர்மன் தேசத்தோடு முன் நடந்த பெரிய யுத்தத்தில் சம்பந்தப்பட்ட தேசங்கள் எவை? அந்தத் தேசங்களைப் பூகோளப்படத்தில் காட்டு.

2. ஈடித் காவல் அம்மையின் குணாதிசயங்கள் எவை?

3. கோடிட்ட இடங்களில் ஏற்ற வார்த்தைகள் வைத்துப்படி:—

ஈடித் காவல் —— பெண் அல்ல; அவள் பேர் —— ; ——; மாசிலா ——; —— தீபம்; —— மலர்.

இலக்கணம்

பின்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள பயனிலைகள் எந்தெந்தக் காலத்தைக் குறிக்கின்றன?

(1) ஜெர்மனி போரைத் தொடங்கியது.

(2) நாம் உப்புச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறோம்.

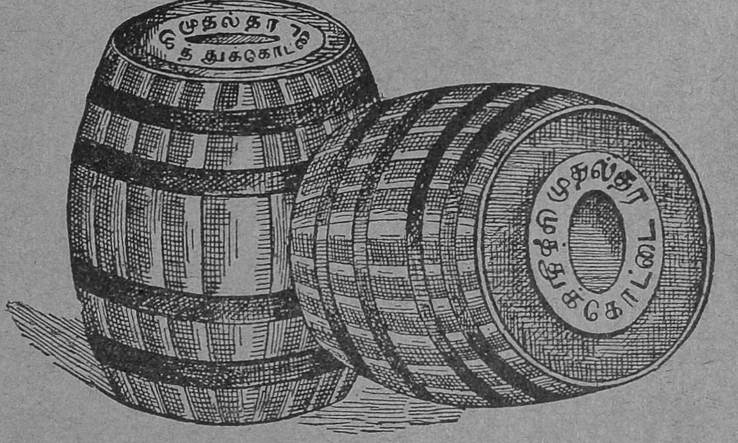
(3) அவள் எந்த உயிரையும் தன்னுயிர்போல் எண்ணி உபகாரஞ் செய்தாள்.

(4) நாளைக்கு மழை பெய்யும்.

17. முதல்தர முத்துக்கோட்டை

தரம்	ஆணி	திகைத்து
முத்துக்கோட்டை	கணக்கப்பிள்ளை	திடமனது
நாட்டுப்புறம்	சிறுவன்	கலப்பு
பீப்பாய்	பரிசோதித்து	வணிகன்
ஏற்றுமதி	மலிவு	வாணிபம்
		நஷ்டம்

தாராபுரம் என்னும் ஊரில் முத்துக்கொட்டை வியாபாரி ஒருவன் இருந்தான். அவன் பலவகை முத்துக் கொட்டைகளை நாட்டுப்புறங்களிலிருந்து குறைந்த விலைக்கு வாங்கி, பீப்பாய்களில் அடைத்துப் பிறநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதிசெய்ய பணம் தேடிக்கொண்டிருந்தான். அவன் முத்துக்கொட்டைகளை மிகத் தந்திரமா



கப் பீப்பாய்களில் அடைப்பான். பீப்பாயின் மேற்பக்கத்திலும் அடிப்பக்கத்திலும் முதல்தரமான கொட்டைகளையும், நடுவில் தாழ்ந்த வகைக் கொட்டைகளையும் போட்டு மூடி ஆணி அடித்துவிடுவான். வாங்குகிற வியாபாரிகள் எந்தப் பக்கத்தைத் திறந்து பார்த்தாலும், முதல்தர

மான கொட்டைகள் இருப்பதைக்கண்டு உயர்ந்த விலை கொடுத்து வாங்கிப் போவார்கள்.

ஒருநாள் முத்துக்கொட்டைகளைப் பீப்பாய்களில் அடைக்கும்பொழுது அவனுடைய கணக்கப்பிள்ளையும் கூட இருந்தான். அவன் உண்மையுள்ள சிறுவன். 'முதல்தர முத்துக்கோட்டை' என்று பெரிய எழுத்துக் களால் அச்சடித்து வைத்திருந்த சீட்டுகளை முத்துக் கொட்டை நிறைந்த பீப்பாயின்மேலும் ஒட்டும்படி வியாபாரி கட்டளையிட்டான். கணக்கப்பிள்ளை அவ் வாறு செய்ய விரும்பவில்லை. முதலாளியிடம் அது சரி யல்லவென்று கூறினான். முதலாளியோ இவன்பேச்சைக் கேட்கவில்லை. எல்லாப் பீப்பாய்களிலும் 'முதல்தர முத்துக்கொட்டை' என்னும் சீட்டு ஒட்டப்பட்டது.

சில நாட்களுக்குப்பின், பெரிய வியாபாரி ஒருவன் முத்துக்கொட்டை வாங்க இந்தக் கடைக்கு வந்தான். அவனுக்கு முதல்தரமான முத்துக்கொட்டை காட்டப் பட்டது. அவன் அவைகளைப் பார்த்து வெகு சந் தோஷப்பட்டு, பீப்பாய்களில் அடைத்துவைத்திருக்கும் கொட்டை முத்துக்களிலும் சிலவற்றைப் பரிசோதித் துப் பார்க்கும்படி விரும்பினான். முதலாளி கணக்கப் பிள்ளையைப் பார்த்து வியாபாரிக்கு முத்துக்கொட்டை யைக் காட்டும்படி சொன்னான். கணக்கப்பிள்ளை முத லாளி உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து வியாபாரியைக் கூட் டிக்கொண்டுபோய்க் காண்பித்தான். வியாபாரி பீப்பா யின் ஒரு பக்கத்தைத் திறந்து பார்த்தான். முத்து முதல்தரமானதாகவே இருந்தது. உடனே வியாபாரி சிறுவனைப் பார்த்து, "இந்தக் கொட்டை முத்து முதல் தரமானதுதான். ஆனால் நீங்கள் சொல்லுகிற விலை அதிக மலிவாய்க் காணப்படுகிறது. இந்தப் பீப்பாயில் மேலே இருக்கிறதுபோல அடிவரையும் முழுவதும் ஒரே வித

மாய் இருக்குமா?' என்று கேட்டான். சிறுவன் தன் முதலாளியினுடைய வியாபாரம் கெட்டுப்போகுமே யென்று எண்ணி ஒரு பொய் சொல்லலாமா என்று சிறிது நேரம் திகைத்து நின்றான். பின்பு, 'இறந்தாலும் பொய்தன்னைச் சொல்லவேண்டாம்' என்று நான் படித்திருக்கிறேன் அல்லவா! ஆகையால் நாம் உண்மையே பேசவேண்டும் என்று மனத்தில் முடிவு செய்துகொண்டு, திடமனதுடன், தைரியமாய், 'எல்லாம் முதல்தரமான முத்தல்ல, தாழ்ந்த முத்துக்களும் நடுவில் கலந்திருக்கும்' என்று உண்மையைச் சொன்னான். வியாபாரி, 'அப்படியானால் இது எனக்கு வேண்டாம்' என்று சொல்லிப் போய்விட்டான். கணக்கப்பிள்ளை கடைக்குத் திரும்ப வந்தவுடன் முதலாளி அவனைப்பார்த்து, 'அந்த வியாபாரி எத்தனை ரூபாய்கள் வாங்கிக்கொண்டான்?' என்றான். அதற்கு அவன், 'அவ்வியாபாரி ஒன்றும் வாங்கவில்லை. ஏனெனில் அவன் உண்மையைக் கேட்டான். நானும் உண்மையைச் சொல்லிவிட்டேன். ஆகையால் கலப்புக் கொட்டைமுத்து தனக்கு வேண்டியதில்லையென்று அவன் போய்விட்டான்' என மொழிந்தான். உடனே எஜமானன் அதிகக் கோபமடைந்து, கணக்கப்பிள்ளையைப் பலவிதமாய்த் திட்டி, நீ இந்த வேலைக்கு உதவமாட்டாய் எனக் கூறி அவனை வேலையை விட்டு நீக்கிவிட்டான்.

வணிகனுக்கு வரவர வாணிபம் குறைந்துகொண்டே வந்தது. அவனிடத்தில் முத்துக்கொட்டை வாங்கினவர்கள் எல்லோரும், அவன் பொய்யனென்று தெரிந்து அவனிடத்தில் வியாபாரம் செய்வதை நிறுத்தினார்கள். அதனால் அவன் நஷ்டமடைந்து கடையை மூட நேர்ந்தது.

சில மாதங்களுக்குப் பின், முதலாளி மறுபடியும் இந்தக் கணக்கப்பிள்ளையை வரவழைத்து, 'நாங்கள்

புதிதாய் வேறொரு கடை திறக்கப்போகிறோம். அதற்கு உண்மையுள்ள ஒரு கணக்கப்பிள்ளை வேண்டும். அதற்கு நீதான் ஏற்றவன். உனக்கு இப்போது கிடைக்கிற சம்பளத்தைவிட இரண்டுமடங்கு சம்பளம் தருகிறேன். தயவுசெய்து வேலையை ஒப்புக்கொள்' என்று கேட்டுக் கொண்டான். அப்படியே அவன் வேலையை ஒப்புக் கொண்டான். உண்மையுடன் வியாபாரம் நடத்தி, அக் கடையை மிக உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டுவந்தான். அதற்கு அவனே முதல் அதிகாரியுமானான். வியாபாரி கள் எல்லாராலும் அவன் மிகவும் மதிக்கப்பட்டான்.

கேள்விகள்

1. இக்கதையை மௌனமாகப் படித்துச் சுருக்கமாகச் சொல்லு.
2. இக்கதையிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளும் நீதி என்ன?
3. முத்து, முற்று, முட்டு—இவற்றின் வித்தியாசம் என்ன? ஒவ் வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு வாக்கியம் சொல்லு.

இலக்கணம்

வணிகனை—இது என்ன வேற்றுமை? இதற்குரிய மற்ற வேற்று மைகளைச் சொல்லுக. ஒவ்வொன்றுக்கும் உதாரணமாக ஒவ்வொரு வாக்கியம் எழுதுக.

18. சாரணச் சிறுவர்

சாரணர்	கண்ணுங்கருத்தும்	சரிவர
முயலுகிறார்கள்	வேவுகாரர்	கைம்மாறு
படை	தோற்றுவிக்க	வீண்செலவு
கேடுகள்	விசுவாசம்	இன்றியமையாதது
		உடற்பயிற்சி

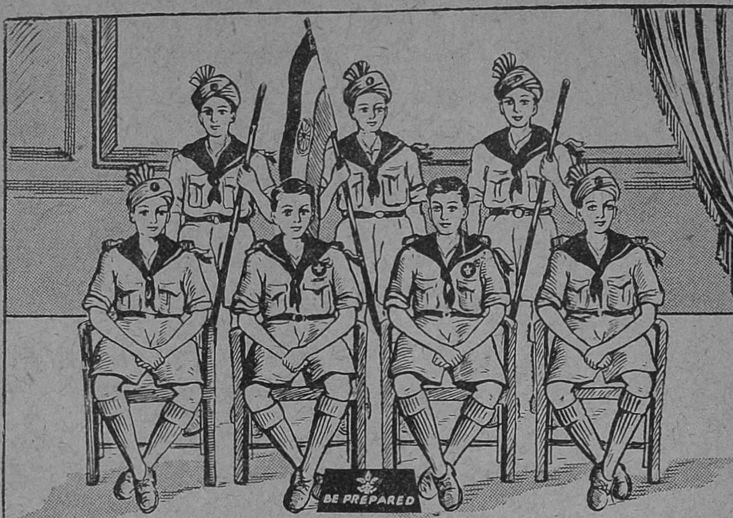
பொதுவாக நமது பள்ளிக்கூடங்களில் படித்து வரும் மாணுக்கர் புத்தகங்களிலிருக்கும் பற்பல செய்தி களைக் கற்று, ஆண்டுதோறும் பரீக்ஷையில் தேறிக்

கொண்டுவர முயலுகிறார்கள். இது மிக வியக்கத்தக்க தாம். ஆனால் பரீக்ஷையில் தேறுவதற்காக மாத்திரம் படிக்கும் புத்தகப் படிப்பைவிட மேலான படிப்பு மற்றொன்றிருக்கிறது. அதற்கு நல்லொழுக்கப் படிப்பு என்று பெயர். நல்லொழுக்கத்திலும், பரோபகார சிந்தையிலும், நாளாவட்டத்தில் வளர்ந்து வரும் மாணக்கனே பரீக்ஷையில்மாத்திரம் தேறிக்கொண்டு வருகிற மாணக்கனைவிடச் சிறந்தவனாக மதிக்கப்படுகிறான்.

தற்காலத்தில் மாணக்கருக்குள் நல்லொழுக்கம் ஏற்படும்பொருட்டுப் பாடசாலைகளில் பல ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுவருகின்றன. தங்கள் நாட்டிற்காகவும், பொது நன்மைக்காகவும் சிறுவர் கூடப் பல இடங்களில் வேலை செய்துவருகின்றனர். அவர்கள் சுயநன்மையைக் கருதாமல் பிறர் நன்மையையே கருதி உழைக்கிறார்கள். சம்பளமின்றி மகிழ்ச்சியாக எல்லோருக்கும் உதவி செய்கிறார்கள். இவ்வேலை செய்துவரும் மாணக்கரின் கூட்டத்துக்குச் சாரணச் சிறுவர் படை என்று பெயர். அதாவது பிறருக்குண்டாகும் துன்பங்களையும் கேடுகளையும் நீக்கும் பொருட்டுக் கண்ணுங்கருத்துமாய் வேவுகாரரைப்போல் முன்செல்லும் சிறுவர்கள் என்பது அவற்றின் பொருள்.

சாரணச் சிறுவர் என்றழைக்கப்படும் படை முதலாவது ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தில் ஜெனரல் பேடன் பவெல் என்பவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது சிறிது சிறிதாக இது உலகமுழுவதும் பரவிக்கொண்டு வருகிறது. நமது நாட்டிலுங்கூடப் பெரிய பாடசாலைகள் ஒவ்வொன்றிலும் 'சாரணச் சிறுவர்' கூட்டத்தைப் பார்க்கலாம்.

சாரணர் படையைச் சேர்ந்த மாணக்கன் ஒவ்வொருவனிடத்திலும் இராஜ விசுவாசமும், தன் கௌரவத்தைக்



காத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற எண்ணமும், ஊருக்காக உழைக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையும் இருக்கவேண்டும். கடவுளுக்கும், மக்களுக்கும், தன் தேசத்துக்கும், அரசனுக்கும், பெற்றோருக்கும், பெரியோருக்கும் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் சரிவரச் செய்யப் பிரயாசப்பட வேண்டும். தன் பேரும், தன் வித்தியாசாலையின் பேரும், தன் படையின் பேரும் கெட்டுப்போகாதபடி உண்மையுள்ளவனாய் நடந்துகொள்ளவேண்டும். ஜாதிமத பேதமின்றி, யாவரிடத்திலும் அன்பும் நட்பும் மரியாதையும் உள்ளவராய் நடந்துகொண்டு, கைம்மாறு கருதாமல் மகிழ்வுடன் அவர்களுக்கு உதவிசெய்ய எப்பொழுதும் ஆயத்தமாயிருக்கவேண்டும். நடை, உடை, பாவனையில் தூயவனாயும், வீரமுள்ளவனாயும், வீண்செலவு செய்யாதவனாயும், முகமலர்ச்சியுள்ளவனாயும் இருக்கவேண்டும்.

பிறருக்காக உழைக்கவேண்டும் என்னும் எண்ணமுடையவன் உடல் வலியுள்ளவனாய் இருக்கவேண்டியது

இன்றியமையாததாம். பலவீனனுயாவது பிணியாளனுக வாவது இருந்தால், அவனுல் அவ்வளவு நன்மை செய்ய முடியாது. ஆகையால், இப்படையைச் சேர்ந்த ஒவ் வொரு மாணுக்கனும் பலவிதமான விளேயாட்டுகள் முத லிய உடற்பயிற்சிகள் செய்து பழகவேண்டும். தண் ணீரில் நன்ருய் நீந்துவதற்கும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். நீச்சல் தெரிந்தால்தான் நீரில் விழுந்தவர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடும். காயப்பட்டவர் நெருப்பில் அகப்பட்ட வர், பிணியாளர் முதலியவர்களுக்கு சமயத்திற்கேற்ற உதவி செய்யவும் தெரியவேண்டும். கைத்தொழில்களி லும் சில கற்றுக்கொள்வது நலம்.

இத்தகைய சங்கங்கள் ஏற்படுவதால் நாட்டிற்கு நன்மை விளேயும்.

கேள்விகள்

1. சாரணச் சிறுவர் படை முதலாவது யாரால் தோற்றுவிக்கப் பட்டது?

2. அவர்களுடைய முக்கிய கொள்கை என்ன?

இலக்கணம்

கைத்தொழிலிலும் சில கற்றுக்கொள்வது நலம். இவ்வாக்கியத் தில் எழுவாய் எது? பயனிலே எது?

1. கோடிட்ட இடங்களில், கீழுள்ள சொற்களுள் சரியான சொற்களே அமைத்து எழுதுக.

சாரணச் சிறுவர், சாரணச் சிறுவரை, சாரணச் சிறுவரால், சார ணச் சிறுவருக்கு, சாரணச் சிறுவரில், சாரணச் சிறுவருடைய, சாரணச் சிறுவரிடத்தில், சாரணச் சிறுவரே.

(1) பிறருக்கு உதவிசெய்ய எப்பொழுதும் ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டும் என்பதே —— முக்கிய கொள்கை.

(2) ஊருக்காக உழைக்கவேண்டும் என்கிற ஆசை —— அதிகம் உண்டு.

(3) —— ஜாதி மதபேதம் கிடையாது.

(4) —— சகலருக்கும் சகாயம் செய்கிறார்கள்.

(5) அக்கினியில் அகப்பட்ட குழந்தை —— காப்பாற்றப் பட்டது.

(6) உற்சவத்தில் உதவிசெய்ய —— வரவழைத்தார்கள்.

(7) பலருக்கு நன்றாய் நீந்தத்தெரியும்.

(8) ——, உங்களுக்கு வந்தனம்.

19. தோல்

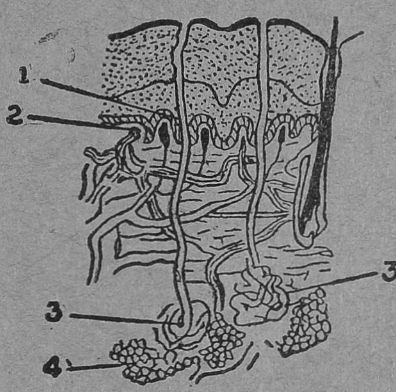
மேலுறை	மயிர்க்கால்	ஆடை
அடுக்குகள்	வேர்வைக்கோளம்	குளிர்ச்சி
புறத்தோல்	நெய்க்கோளம்	சொரசொரப்பு
அகத்தோல்	கோடிக்கணக்கு	வழவழப்பு
மென்மை	கழிவுப்பொருள்	வன்மை
நரம்பு	நுண்ணிய	மென்மை
இரத்தக்குழாய்	சிரங்கு	தாமிரம்
கிழி	தூய	

நமது உடல் முழுவதையும் மூடிக்கொண்டிருக்கும் மேலுறைக்குத் தோல் என்று பெயர். அது இரண்டு அடுக்குகளாக அமைந்திருக்கிறது. மேலே காணப்படும் தோலுக்குப் புறத்தோல் என்றும், அடியிலுள்ள தோலுக்கு அகத்தோல் என்றும் பெயர்.

புறத்தோலில் நரம்புகளாவது, இரத்தக் குழாய்களாவது கிடையா. அது மிகமென்மையானது; நாம்

உடம்பைத் தேய்க்கத் தேய்க்கத் தூளாக உதிர்ந்து திரும்பவும் வளரும் தன்மையுடையது.

அகத்தோலில் நரம்புகளும், இரத்தக் குழாய்களும் நிறைந்திருப்பதால், நமது உடலின்மேல் ஒரு சிறு எறும்பு கடித்தாலும், ஈ உட்கார்ந்தாலும், உடனே உணர்ந்துகொள்ளும் தன்மை அதற்கு உண்டு. ஒரு சிறிய காயம்பட்டால், உடனே இரத்தம் வருவதுடன் நோவும் உண்டாகும். அகத்தோல் தடிப்பானது. அதை எளிதில் கிழிக்க இயலாது. நமது உடம்பில் காணப்படும் மயிர்களின் வேர்கள், அதாவது மயிர்க்கால்கள் இந்த அகத் தோலில்தானிருக்கின்றன. அதில் அநேக வேர்வைக்



1. புறத்தோல்

2. அகத்தோல்

3. வியர்வைப்பைகள்

4. தோலுக்குக் கீழுள்ள கொழுப்பு

கோளங்களும், நெய்க்கோளங்களும், கோடிக்கணக்கான துவாரங்களும் உண்டு.

வேர்வைக் கோளங்களிலிருந்து தேகத்திலுள்ள கழிவுப்பொருள்கள் வேர்வை வடிவமாய்ப் பிரிந்து நுண்ணிய துவாரங்களின் வழியாய் வெளிப்படுகின்றன. நெய்க் கோளங்களிலிருந்து கசிந்துவரும் எண்ணெய்ப் பதார்த்தம் நமது தோலை மென்மையாக்கி, அதற்குப் பளபளப்பைக் கொடுக்கிறது. இந்த எண்ணெய்ப் பொருள் இல்லாவிட்டால், நமது தோல் உலர்ந்து வெடித்துப்போகும்.

தோலிலுள்ள துவாரங்கள் அடைபட்டால், எண்ணெய்ப் பொருளும், கழிவுப் பொருள்களும் வெளியே வரக்கூடாமல் உடலிற்குள்ளேயே நின்றுவிடும். அப்பொழுது சிரங்கு முதலிய நோய்கள் பல உண்டாகும். ஆகையால் நாம் நாடோறும் குளித்து, தூய ஆடைகளை உடுத்து, தோலிலிருக்கும் துவாரங்கள் அடைபட்டுப் போகாதபடி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

தோல் நம்முடைய எல்லா உறுப்புக்களையும் மூடிக் காப்பாற்றுகிறது. அது உடலிலுள்ள கழிவுப்பொருள்களை வெளியேற்றுங் கருவியாக மட்டுமின்றி, உணர்ச்சிக் கருவியாகவுமிருக்கிறது. தோலின் உதவியினால்தான் பொருள்களின் வெப்பம், குளிர்ச்சி, சொரசொரப்பு, வழவழப்பு, வன்மை, மென்மை முதலிய குணங்களை யறிந்து கொள்ளுகிறோம்.

பெரும்பாலும் குளிர் தேசத்தில் வசிப்பவர்கள் வெண்மை நிறத்துடன் விளங்குவர். உஷ்ணதேசத்தில் வசிப்பவர்கள் கறுப்பாயிருப்பர். அகத்தோலுக்கும் புறத்தோலுக்கும் இடையில் உடலிற்கு நிறம்கொடுக்கும் ஒரு பொருள் இருக்கிறது. அந்தப் பொருள் எல்லா மனிதருக்கும் ஒரேவிதமா யிராமல் ஒவ்வொருவருக்கும் வேறுபட்டிருக்கும். ஆகையால், ஐரோப்பியர் வெண்

ணிறமாயும், அமெரிக்க இந்தியர் தாமிர நிறமாயும், ஆப்பிரிக்க நீகிரோவர் கறுப்பு நிறமாயுமிருக்கின்றனர்.

கேள்விகள்

1. அகத்தோலுக்கும் புறத்தோலுக்கும் என்ன வித்தியாசம்?

2. தோலுக்குப் பளபளப்பு எதினால் உண்டாகிறது?

3. தோலிலுள்ள துவாரங்கள் அடைப்பட்டுப்போனால் என்ன கெடுதல்கள் விளையும்?

4. தோல் மனிதருக்கு எவ்விதமாக உபயோகப்படுகிறது?

5. தேகத்திற்கு நிறம் கொடுக்கும் பொருள் எங்கிருக்கிறது? மனிதரின் நிறவேறுபாட்டிற்குக் காரணம் என்ன?

6. இவற்றிற்கு எதிர்ப்பதங்கள் சொல்லு:—
மென்மை, வெப்பம், சொரசொரப்பு, வன்மை, குளிர், நிழல், அகம்.

7. இவற்றிற்கு அதே பொருளுள்ள வேறு வார்த்தைகள் சொல்லு:—
மயிர், நுண்ணிய.

இலக்கணம்

குளிர்தேசத்தில் வசிப்பவர்கள் வெண்மையாயும், உஷ்ண தேசத்தில் வசிப்பவர்கள் கறுப்பாயும் இருப்பார்கள்.

(1) இவ்வாக்கியத்தை இரண்டு வாக்கியங்களாகப் பிரித்து எழுது.

(2) எழுவாயை ஆண்பால் ஒருமையாக்கி இரண்டு வாக்கியங்களாக எழுது.

(3) தேசத்தில்—இதிலுள்ள வேற்றுமை உருபு யாது? அது எந்த வேற்றுமை?

20. உலோகங்கள் (முதற் பாகம்)

பஞ்சலோகங்கள்	களிம்பு	மங்கல்
நிக்கேல்	ஏறது	கரண்டி
அலுமினியம்	புடம்	முள்ளு
உலை	மகளிர்	சாவிக்கோலுசு
உருகி	கள்வர்	கடியாரச்சங்கிலி
கனி	மூலம்	அரைக்கால்
சுரங்கம்	ஆட்கொல்லி	
அரிய	நாளாவட்டம்	

பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம் இவ்வைந்தையும் நமது நாட்டினர் பஞ்சலோகங்கள் எனச் சொல்வார். முற்காலத்தில் இந்த ஐந்து உலோகங்கள்தான் யாவருக்கும் தெரிந்திருந்தன. இக்காலத்தில் நிக்கெல், அலுமினியம் முதலிய வேறு சில உலோகங்களையும் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். உலோகங்கள் பூமியிலிருந்து வெட்டியெடுக்கப்படுகின்றன. அவைகள் பூமியில் கல் மண் முதலியவைகளோடு கலந்திருக்கும். அவைகளை வெட்டியெடுத்து, உலையில்போட்டு, சில உப்புக்களுடன் கலந்து காய்ச்சினால், அவற்றில் இருக்கும் உலோகம் உருகி மற்றப் பொருட்களிலிருந்து பிரிந்துவிடும். உலோகம் இருக்கும் இடம் கனி அல்லது சுரங்கம் என்று சொல்லப்படும்.

உலோகங்களுக்குள் சிறந்தது பொன். அது மஞ்சள் நிறமானது. மிகப் பளுவுள்ளது. பார்ப்பதற்கு மிக அழகாய் இருக்கும். கிடைப்பதற்கும் அரிய பொருள். அதிக விலைபெற்றது. பொன்னில் களிம்பு ஏறாது. அதைப் புடம் போடப்போட, எடை சிறிது குறைந்தாலும் மாற்று உயரும். உயர்ந்த பொன்னுக்குத் தங்கம் என்று பெயர். தங்கம் மென்மையாக இருக்கும். தங்கத்துடன் சிறிதளவு செம்பையாவது வெள்ளியையாவது

சேர்த்து உருக்கினால் அது கடினமாகும். அதனால் பவுன், அரைப்பவுன், கால்பவுன் முதலிய நாணயங்களும், பலவிதமான நகைகளும் செய்கிறார்கள். பவுனில் பதினொரு பங்கு தங்கமும் ஒரு பங்கு செம்பும் சேர்ந்திருக்கின்றன. பொன்னினால் சரிகையும் செய்வதுண்டு.

மகளிர் பொன் ஆபரணங்களைப் பெரிதும் விரும்பி அணிவர். கழுத்து, காது, கை, தலை, நெற்றி, மூக்கு, இடுப்பு முதலிய ஒவ்வொரு உறுப்பிலும் நமது தேசத்துப் பெண்கள் பொன் நகைகள் அணிந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். சிறு குழந்தைகளுக்குக்கூடப் பெற்றோர் விலை உயர்ந்த நகைகளைப்போட்டு அழகு பார்ப்பார்கள். அதனால் பல கெடுதிகள் விளைவதுமுண்டு. ஆபரணம் அணிந்த குழந்தைகளைக் கள்வர் கண்டால் அக்குழந்தைகளை ஏமாற்றித் தூர இடத்திற்கு அழைத்துப்போய், நகைகளைப் பறித்துக்கொள்வர். சில சமயங்களில் பிள்ளைகளையும் கொன்றுவிடுவர். பொன்னாசை பல தீமைகளுக்கு மூலம் என்று பெரியோர் கூறுவர். பொன்னுக்கு ஆட்கொல்லி என்ற வேறு பெயரும் உண்டு.

வெள்ளி பொன்னைவிடக் குறைந்த விலையுள்ளது. வெள்ளை நிறமாயிருப்பதால் அதனை வெள்ளி என்பர். பொன்னைப்போலவே வெள்ளியிலும் துருப்பிடியாது. ஆனால் அடிக்கடி சுத்தம் பண்ணாவிட்டால் அதன் நிறம் நாளாவட்டத்தில் சற்று மங்கலாய்க்காணப்படும். சீமைச் சுண்ணாம்பினால் அடிக்கடி அதைத் தேய்த்துத் துலக்கினால், எப்பொழுதும் பளபளப்பாயிருக்கும். நமது தேசத்துப் பெண்கள் காலில் அணிந்துகொள்ளும் நகைகள் வெள்ளியினாலேயே செய்யப்படுகின்றன. அழகிய கிண்ணங்கள், பாத்திரங்கள், பலவிதத் தட்டுகள், கரண்டிகள், முள்ளுகள், சாவிக்கொலுசுகள், கடியாரச் சங்கிலி

கள், கைப்பிடிகள் முதலிய பல பொருள்கள் வெள்ளியினால் செய்யப்படுகின்றன. நாம் உபயோகப்படுத்துகிற முழு ரூபாயும், அரை ரூபாயும், கால் ரூபாயும் வெள்ளியினால் ஆனவையே. முற்காலத்தில் அரைக்கால் ரூபாயும் வெள்ளியினாலேயே செய்யப்பட்டது. இக்காலத்திலோ அரைக்கால் ரூபாயும், ஒரு அணாவும் நிக்கெல் என்னும் உலோகத்தால் செய்யப்படுகின்றன.

கேள்விகள்

1. பஞ்சலோகங்கள் எவை?
2. தங்கத்துக்கும் பொன்னுக்கும் என்ன வித்தியாசம்?
3. ஆட்கொல்லி என்று எதற்குப் பெயர்? ஏன்?
4. வெள்ளியினாலாகிய நாணயங்கள் எவை?
5. இவற்றிற்கு இரண்டு அர்த்தங்கள் சொல்லு:—
   உலை, கனி, மாற்று, மூலம்.

இலக்கணம்

'அரைக்கால் ரூபாயும், ஒரு அணாவும், நிக்கெல் என்னும் உலோகத்தால் அடிக்கப்படுகின்றன.'

(1) பயனிலை அடிக்கிறார்கள் என்று வரும்படி இவ்வாக்கியத்தை மாற்றி எழுது.

(2) உலோகத்தால்—இதில் வேற்றுமை உருபு யாது?

21. உலோகங்கள் (இரண்டாம் பாகம்)

துத்தநாகம்	வார்க்கப்படுகின்றன	அரிவாள்
பித்தளை	காந்தவிளக்கு	கோடரி
வெண்கலம்	கரும்பொன்	திராவகம்
சதங்கை	வார்ப்பிரும்பு	செந்தூரம்
கொப்பரை	தேனிரும்பு	இளைத்தவன்
தவலை	தகடு	
சிலை	திறவுகோல்	

செம்பு வெள்ளியைவிடக் குறைந்த விலையுள்ளது. அது சிவப்பு நிறமுள்ளது. வெள்ளியைவிட எடை குறைந்தது. அதில் களிம்பு பிடிக்கும். செம்பில் உள்ள பச்சை நிறமான களிம்பு நஞ்சாகும். ஆதலால் நாம் செப்புப் பாத்திரங்களுக்கு ஈயம் பூசுகிறோம். ஈயம் பூசாத செப்புப் பாத்திரங்களில் வைத்த பொருள்களைத் தின்று பலர் இறந்துபோயிருக்கின்றனர்.

செம்போடு துத்தநாகத்தைச் சேர்த்தால் பித்தளையாகும். பித்தளையானது அழகானது; மஞ்சள் நிறமுள்ளது.

செம்பையும் தகரத்தையும் ஒரு அளவில் கலந்தால் வெண்கலமாகும். வெண்கலத்தால் பலவித சமையல் பாத்திரங்கள், மணிகள், சதங்கைகள் முதலியவை செய்கிறார்கள். பித்தளையினால் குடம், கொப்பரை, தவலை, செம்பு முதலிய பாத்திரங்களைச் செய்கிறார்கள். செம்பினால் சிலைகள் வார்க்கப்படுகின்றன. செம்புக் கம்பிகள் காந்த விளக்குகள் போடுவதற்கும் உபயோகப்படுகின்றன. செம்புக்குத் தாமிரம் என்ற பெயரும் உண்டு.

இரும்பு மற்றெல்லா உலோகங்களையும்விட மிகவும் பயன்படுகிறது. ஆதலின், அதற்கு இராஜ உலோகம் என்று பெயர். அதைக் கரும்பொன் என்றும் சொல்வர். இரும்பு எல்லாத் தேசங்களிலும் அகப்படும். அது மிகவும் உறுதியும் பளுவுமான உலோகம். ஆயினும்

பொன், வெள்ளி இவ்விரண்டிற்கும் ஒத்த பளுவுள்ள தன்று. இரும்பு தண்ணீரைவிட எட்டு மடங்கு பளுவுள்ளது. வெள்ளி தண்ணீரைப்போல் பத்தரை மடங்கும், பொன் பத்தொன்பது மடங்கு பளுவுள்ளவை.

இரும்பு வார்ப்பிரும்பு, தேனிரும்பு, எஃகு எனப் பல வகைப்படும். வார்ப்பிரும்பு மற்ற இருவகை இரும்பை விட விரைவில் உருகக்கூடியது. மிக உறுதியும் பளுவும் உள்ளது. ஆனால் உடையும் தன்மையுள்ளது. அதைத் தகடாக அடிக்க முடியாது. வார்ப்பிரும்பினால் பல வகையான இயந்திரங்கள், குழாய்கள், தூண்கள் முதலியவை செய்கிறார்கள்.

வார்ப்பிரும்பைக் காய்ச்சி அதில் கலந்திருக்கும் கரியை நீக்கினால் அது தேனிரும்பாகும். தேனிரும்பைத் தகடாய் அடிக்கலாம், கம்பியாகவும் இழுக்கலாம். எளிதாய் உருக்கமுடியாது. பழுக்கக் காயவைத்து ஒன்றோடொன்றை ஒட்டச் செய்யலாம். இவ்வித இரும்பினாலேதான் இருப்புப்பாளை, ஆணி, பூட்டு, திறவுகோல் முதலிய பொருள்கள் செய்யப்படுகின்றன.

நல்ல இரும்போடு சிறிதளவு கரி சேர்த்துக் காற்றுப் போகாத உலையிலிட்டு உருக்கினால் எஃகு ஆகும். கூரிய ஊசி, கத்தி, உளி, பேனாமுள் முதலியவை எஃகினால் செய்யப்படுகின்றன. அரிவாள், கோடரி முதலியவைகளைத் தேனிரும்பினால் செய்து எஃகை முனையில் வைப்பார்கள்.

இரும்பில் துருப்பிடிக்கும். ஆனால் இந்தத் துரு செம்பில் காணப்படும் களிம்பைப்போல் கேடு விளைக்கக் கூடியதல்ல. இரும்பைத் திராவகமாகவும், செந்தூரமாகவும் செய்து மருந்தாக உபயோகிக்கிறார்கள். 'இளைத்தவன் இரும்பைத் தின்னவேண்டும்' என்னும் பழமொழியினால் அது விளங்கும்.

ஈயம் மிக மெதுவும் பளுவுமுள்ள உலோகம். அது மங்கின சாம்பல் நிறமுள்ளது. சீக்கிரத்தில் உருகக் கூடியது. அதைத் தகடாய் அடிக்கலாம். கம்பியாக இழுக்கமுடியாது. ஈயத்தினுல் நீர்க்குழாய்களும் தொட்டிகளும், துப்பாக்கிக் குண்டுகளும், அச்செழுத் துக்களும், வேறு பல பொருள்களும் செய்யப்படுகின்றன.

நமது வீடுகளில் நாம் உபயோகிக்கும் பாத்திரங்கள் சில தகரத்தால் செய்யப்பட்டவை. தகரத்தை வெள் ளீயம் என்றும் சொல்லுவார்கள். வெள்ளீயப் பாத்தி ரங்களில் புளிப்பான பொருள்களை வைத்தால் களிம்பு பிடிப்பதில்லை.

கேள்விகள்

1. கரும்போன் என்று எதற்குப் பெயர்? அதற்கு இன்னெரு பெயர் என்ன? ஏன் அந்தப் பெயர்கள் இடப்பட்டிருக்கின்றன?

2. இரும்பில் எத்தனை விதம் உண்டு? அவை ஒவ்வொன்றின் குணம் என்ன?

3. 'இளைத்தவன் இரும்பைத் தின்னவேண்டும்.' இந்தப் பழ மொழியின் பொருள் என்ன?

4. ஈயம் எவ்விதமான உலோகம்? அதனுல் என்னென்ன செய் கிருர்கள்?

இலக்கணம்

1. இச்சொற்ருெடர்களை இரண்டு சொற்களாகப் பிரித்து எழுது:—

உபயோகமுள்ளது, வார்ப்பிரும்பு, கலந்திருக்கும், இருப் புப்பானை, செப்புக்குடம்.

2. 'செம்புக்குத் தாமிரம் என்று ஒரு பெயர் உண்டு.'

இவ்வாக்கியத்திலிருக்கும் பெயர்ச்சொல் வினைச்சொற் களை எடுத்து எழுது.

3. இவ்விரண்டு வாக்கியங்களையும் ஒரே வாக்கியமாக்கு:—

(1) ஈயம் மங்கின சாம்பல் நிறமுள்ளது.

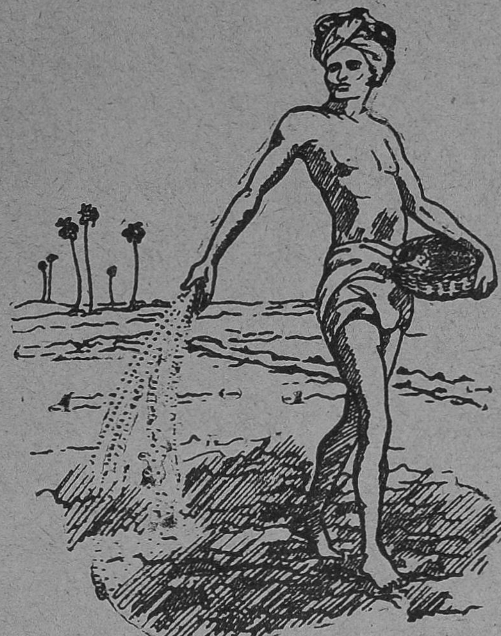
(2) ஈயம் சீக்கிரத்தில் உருகுங் குணமுள்ளது.

22. விதைக்கிறவன்

புன்செய்	இல்லி	அமைவா
அள்ளி	அசைபோடுவது	கால்கூறு
கருகி	அன்னப்பறவை	பற்றலன்
முட்செடி	குற்றம்	கற்க
உவமானம்	ஆசான்	கசடு
மனநிலை	உரைத்தது	அற

குடியானவன் ஒருவன் விதை விதைக்கத் தன் புன் செய்க்குச் சென்றான். அங்கே அவன் விதைகளை அள்ளித் தூவியபொழுது சில வழியருகே விழுந்தன. பறவைகள் வந்து அவைகளைப் பொறுக்கித் தின்றுவிட்டன. சில விதைகள் அதிக மண்ணில்லாத கற்பாறைகளில் விழுந் தன. அவை விரைவில் முளைத்தன; வெயில் ஏறின போதோ, கருகிப்போய், உலர்ந்துபோயின. வேறு சில முட்செடிகள் உள்ள இடங்களில் விழுந்தன. முட் செடிகளும் அவைகளோடுகூட வளர்ந்து, பலன் கொடாதபடி அவைகளை நெருக்கின. மற்றும் சில விதை கள் நல்ல நிலத்தில் விழுந்தன. அவை முளைத்துச் செழித்து, ஓங்கி வளர்ந்து, ஒன்று முப்பதும், ஒன்று அறுபதும், ஒன்று நூறுமாகப் பலன் கொடுத்தன.

இது மாணுக்கருக்கேற்ற ஒரு நல்ல உவமானம். ஒவ் வொரு வகுப்பிலும் நால்வகை மாணுக்கர் உளர். சில மாணுக்கருடைய மனநிலை மனிதர் எப்பொழுதும் நடந்துகொண்டிருக்கும் பாதையைப்போல் இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கவனம் என்பது சற்றேனும் கிடையாது. வழியில் விழும் தானியங்கள் சில நிமிஷங்களுக்குள்ளே அங்கே காணப்படாமல் மறைந்துபோவதுபோல, உபாத்தியாயர் போதிக்கும் மணிகள்போன்ற நல்ல போதனைகள் அந்த மாணுக்கருடைய மனத்தில் தங்கா மல், சில நிமிஷங்களுக்குள் பறந்து செல்லுகின்றன.



அவர்கள் கேட்டவைகளை மறந்துவிடுவார்கள். இல்லிக் குடத்தைப் போன்றவர்கள் என்றும் சொல்லலாம்.

வேறு சில மாணுக்கருடைய மனநிலை கற்பாறையைப்போன்றது. இவர்கள் உபாத்தியாயர் கற்பிக்கும் பொருள்களை மகிழ்ச்சியோடு கவனிக்கும் மாணுக்கர். ஆனால் அவர்கள் வகுப்பைவிட்டு வெளியே போனபின் அவைகளைப்பற்றிச் சிறிதும் சிந்திப்பதில்லை. கேட்ட செய்திகள் பெருகத்தக்க விதமாய், மேலும் மேலும் கவனத்தைச் செலுத்தித் தங்கள் மனத்தைப் பக்குவப் படுத்தாமல், அதைக் கற்பாறையைப்போன்றது ஆக்கி விடுகிறார்கள். ஆகையால், உபாத்தியாயருடைய போதனைகள் ஊன்றிப்பதியாமல், உலர்ந்து, இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்துபோகின்றன.

சில மாணவர்களுடைய மனநிலை முட்செடிகளுள்ள இடங்களைப்போல் இருக்கிறது. இவர்கள் உபாத்தியாயருடைய நல்ல போதனைகளைக் கவனத்தோடும் சந்தோஷத்தோடும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் கெட்ட தோழரோடு சேர்வதினாலும், கெடுதலான புத்தகங்களையும் பத்திரிகைகளையும் வாசிப்பதினாலும், உபாத்தியாயர் தங்களுக்குக் கற்பித்த நல்ல விஷயங்களோடு தீய விஷயங்களையும் சேர்த்து விருத்திசெய்கிறார்கள். கடைசியில், உபாத்தியாயருடைய மணிகள் போன்ற நல்ல உபதேசங்கள் இத் தீய உபதேசங்களாகிய முட்செடிகளால் நெருக்கப்பட்டுப் பலன் கொடாமற்போகின்றன.

சில மாணாக்கருடைய மனநிலையோ, பக்குவப்படுத்தப்பட்ட நல்ல நிலத்தைப்போல் இருக்கிறது. அவர்கள் கவனத்தோடு உபாத்தியாயர் சொல்வதைக் கேட்டு, மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, பள்ளிக்கூடத்தைவிட்டுப் போனபின், பசு அசைபோடுவதுபோலச் சிறிது சிறிதாகத் திரும்ப அவைகளை நினைப்பூட்டிக்கொண்டு சிந்தித்து, அன்னப்பறவை பாலையும் நீரையும் வேறு பிரித்துப் பாலைமாத்திரம் குடித்தல்போல, குணத்தையும் குற்றத்தையும் வேறு பிரித்துக் குணத்தை மாத்திரம் உட்கொள்வர். இத்தகைய நல்ல மாணவர்கூட ஆசிரியன் கற்பிப்பதில் கால் பங்குக்கு மேல் கற்றிருக்கமாட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

'[1]ஆசான் உரைத்த [2]தமைவரக் கொளினும்
[3]காற்கூறல்லது [4]பற்றல னாகும்.'

ஆகையால்,

'கற்க [5]கசடற கற்பவை; கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் [6]தக.'

---

[1] ஆசான் = ஆசிரியன். [2] அமைவர = நிறைய. [3] காற்கூறு = கால்பங்கு. [4] பற்றலன் = பெறாதவன்; [5]கசடுஅற = குற்றம் நீங்க. [6]தக = தக்கபடி.

கேள்விகள்

1. குடியானவன் தூவிய விதைகள் என்னென்ன விதமான நிலங்களில் விழுந்தன?

2. இந்த உவமையின்படி மாணுக்கரை எத்தனை பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்?

3. நல்ல மாணுக்கருக்கு இருக்கவேண்டிய குணங்கள் எவை?

4. இவ்வார்த்தைகளுக்கு அதே பொருளுள்ள வேறு வார்த்தைகள் சொல்லு:—

பறவை, பாதை, இல்லி, ஆசான், கூறு, கசடு.

5. இவற்றிற்கு இரண்டு அர்த்தங்கள் சொல்லு.

கால், நிலே.

6. பாறை, பாரை. ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு வாக்கியத்தில் உபயோகப்படுத்து.

இலக்கணம்

1. இவ்வினைச்சொற்களினின்று வரும் தொழிற்பெயர்கள் எவை?

புறப்பட்டான், விழுந்தான், கற்க, தந்தன, உலர்ந்து, மறைந்து, முளைத்தன.

2. நல்ல நிலத்தில் விழுந்த விதைகள் ஒன்று முப்பதும், ஒன்று அறுபதும், ஒன்று நூறுமாகப் பலன் தந்தன.

இவ்வாக்கியத்திலிருக்கும் நிறுத்தல் குறிகளைக் கவனி. . இது முற்றுப்புள்ளி; , இது காற்புள்ளி; நாம் எழுதும்பொழுது பொருள் தெளிவாகத் தெரியும்படி இப்புள்ளிகளை வைக்கிறோம். முற்றுப் பெற்ற அர்த்தத்தையுடைய வாக்கியத்தின் முடிவிலே முற்றுப்புள்ளியை வைக்கிறோம். முடிவு பெறுமல் அடைமொழிகளாய் வரும் சொற்களுக்கு இடையிலும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெயர்ச் சொற்கள் எழுவாயாக வரும்பொழுது அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் இடையிலும், ஒரு பெயர்ச்சொல் விளிவேற்றுமை யடையும்பொழுதும் கால்புள்ளி வைக்கவேண்டும்.

(உ–ம்.) (1) பித்தளையானது அழகும், மஞ்சள் நிறமுமுள்ள ஒரு உலோகம். (2) பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம் இவ்வைந்தும் பஞ்சலோகங்கள் எனப்படும். (3) மாணுக்கரே, கவனியுங்கள்.

23. பேபர்

மதம்	வீரன்	அரும்பொருள்
கவர்ந்து	கன்னெஞ்சன்	முழங்காற்படியிட்டு
கீர்த்தி	துயரக்கடல்	புத்திரன்
ஆண்மை	காணிக்கை	மும்முறை
உடல்உரம்	பிரார்த்தித்து	அடைக்கும்
		தாள்

பல ஆண்டுகளுக்குமுன் நமது தேசத்தில் பேபர் என்னும் பெயருடைய ஓர் அரசர் இருந்தார். அவர் மகம்மதிய மதத்தைச் சேர்ந்தவர். மிக நல்லவர். குடிகளுக்குப் பல நன்மைகள் செய்து அவர்கள் மனதைக் கவர்ந்து கொண்டனர். கீர்த்தி பெற்றவர்.

பேபர் என்பதற்குச் சிங்கம் என்பது பொருள். பேபர் என்னும்பேர் அவருக்கே தகும். ஏனெனில், அவர் சிங்கத்தைப்போன்ற தேகபலமும், ஆண்மையும், உடல் உரமும் உள்ளவர். அவர் இரண்டு பெரிய மனிதர்களைத் தமது இரு தோள்களிலும் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு ஓடக்கூடியவர். ஒரேநாளில் நூறுமைல் தூரம் குதிரைச் சவாரி செய்யக்கூடியவர். பெரு வெள்ளத்திலும் நன்றாய் நீந்திச் செல்லக்கூடியவர். பேபர் இவ்வளவு தைரியமும், பலமுமுள்ள வீரனாயிருந்தபோதிலும் கன்னெஞ்சரல்லர். இரக்கம் நிறைந்தவர்; இளகிய மனமுடையவர்.

பேபருக்கு அருமையான ஒரு குமாரன் இருந்தார். அவருக்கு ஹுமாயூன் என்று பெயர். ஒருமுறை ஹுமாயூன் நோய்வாய்ப்பட்டுச் சாகும் நிலையில் இருந்தார். அதைக்கண்டு பேபர் மிக வருந்தித் துயரக்கடலில் மூழ்கியிருந்தார். அப்பொழுது ஒருவர் அவரைப் பார்த்து, 'அரசே! தங்களுக்கு அருமையாயிருக்கும் ஏதாவது ஒரு பொருளைக் கோவிலுக்குக் காணிக்கையாகக்



கொடுப்பதாகப் பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுங்கள். எல்லாம் வல்ல இறைவன் தங்கள் குமாரனைக் காப்பாற்றுவார்' என்று சொன்னார். பேபர் தமக்கு அருமையான பொருள் எதுவென்று ஆலோசித்துப் பார்த்தார். அப்பொழுது அருகில் இருந்த மந்திரி, 'தங்களுக்கு ஆக்ராவில் கிடைத்த வைரம் அதிக விலைபெற்றது, மிகவும் அருமையானது' என்று சொன்னார். அதைக் கேட்ட பேபர், 'ஆம், நீர் சொல்வது உண்மைதான். அந்த வைரம் அரும் பொருள்தான். ஆனால், அந்த வைரத்தைப் பார்க்கிலும் என் உயிர் எனக்கு மிக அருமை

யானது. ஆகையால், கடவுள் என் மகன் உயிரைக் காப்பாற்றுவாரானால், அதற்குப் பதிலாக என் உயிரைக் கொடுப்பேன்' என்று சொன்னார்.

பின்பு பேபர், ஹுமாயூன் படுக்கைக்கு அருகில் முழங்கால்படியிட்டு, கடவுள் தம்மை எடுத்துக்கொண்டு, தமது புத்திரனைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்று மிகுந்த ஊக்கத்தோடே ஜெபம்பண்ணினார். ஜெபம்பண்ணி முடித்தபின் ஹுமாயூனுடைய படுக்கையை மும்முறை சுற்றிவந்து, 'ஹுமாயூனுடைய நோயை நான் ஏற்றுக் கொண்டேன், நான் ஏற்றுக்கொண்டேன்' என்று சொன்னார். அன்றுமுதல் ஹுமாயூனுக்கு நோய் குறைய, சில நாட்களுக்குள் உடல் நலம் உண்டாயிற்று. பேபர் வியாதிப்பட்டு, நாளுக்குநாள் உடல் மெலிந்து, இறந்தார்.

பேபர் தன் மகன்மேற் கொண்ட அன்பினால் தம் உயிரைக் கொடுத்துப் பாதுகாத்தார். இதனால்தான் 'அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந் தாள்' என்று திருவள்ளுவ நாயனார் சொல்லியிருக்கிறார்.

கேள்விகள்

1. இக்கதையை மௌனமாகப் படித்துச் சுருக்கமாகச் சொல்லு.
2. பேபர் எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்?
3. அந்த மதத்தை ஸ்தாபித்தவர் எவர்?
4. பேபர் என்ற வார்த்தைக்கு அர்த்தம் என்ன? அவர் அந்தப் பெயருக்குத் தகுதியுள்ளவர்தானா?
5. திருவள்ளுவ நாயனாரைப்பற்றி உனக்கு என்ன தெரியும்? அவர் என்ன தொழில் செய்துவந்தார்? அவர் எழுதின முக்கியமான நூல் எது?

இலக்கணம்

1. 'அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந் தாள்.' இதன் பொருள் என்ன? இவ்வாக்கியத்தை அடைத்துக் காட்டியிருக்குங் குறிகளைக்

கவனி. (' ') இவற்றிற்கு மேற்கோள்குறிகள் என்று பெயர். பேசினவருடைய சொற்களை அப்படியே எடுத்துரைக்கும்பொழுது இக்குறிகளை உபயோகிக்கிறோம்.

2. பின்வரும் வாக்கியத்தில் தகுந்த இடங்களில் கால்புள்ளி, முற்றுப்புள்ளி, மேற்கோள்குறிகள்—வைத்துக் காட்டு.

பேபர் அரசர் ஹுமாயூனுடைய படுக்கையை மும்முறை சுற்றிவந்து ஹுமாயூனுடைய வியாதியை நான் ஏற்றுக்கொண்டேன், நான் ஏற்றுக்கொண்டேன் என்று சொன்னார்.



24. தந்தையின் மாறாத அன்பு

செல்வன்	வீணர்	கொடுத்துவைக்க
தனயன்	நட்பு	தகுதி
வேண்டுகோள்	அமர்ந்தான்	ஆயத்தம்
இசைத்து	பரிதாபம்	மகிழ்ச்சி
துன்மார்க்கர்	சம்பிரமமாய்	

ஒரு செல்வனுக்கு இரண்டு மக்கள் இருந்தனர். அவர்களில் மூத்தவன் தகப்பனார் சொல்லைத் தட்டாமல் அவருக்குக்கீழ்ப்படிந்து நடந்துவந்தான். இளையவன் தகப்பன் பேச்சைக் கேட்பதில்லை. ஒருநாள் அவன் தன்

தந்தையிடம் வந்து, 'அப்பா, உள்ள பொருள்களில் எனக்கு வரும் பாகத்தை இப்பொழுதே பிரித்துத் தந்து விடுங்கள்' என்றான். தந்தை தனயனை நோக்கி, 'மகனே, அது நல்லதல்ல' என்று எவ்வளவோ சொல்லிப்பார்த்தும் அவன் கேட்கவில்லை. கடைசியாக, அவர் அதிக வருத்தப்பட்டார். மகனுடைய வேண்டுகோளுக்கிசைந்து பொருள்களைப் பிரித்துக் கொடுத்தார்.

சில நாட்கள் சென்றன. அவன் தனக்குக் கிடைத்த பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு தூரதேசத்துக்குப் போய் விட்டான். அங்கே குடிகாரரோடும், துன்மார்க்கரோடும், வீணர்களோடும் நட்புக்கொண்டான். தன் பொருள் முழுவதையும் விரைவில் அழித்துவிட்டான். எங்கே யாவது வேலைசெய்து பிழைக்கவேண்டுமென்று அவன் நினைத்தான். கடைசியாக, வேலை ஒன்றும் அகப்படாமல், ஒரு குடியானவனிடத்தில் போய், பன்றி மேய்க்கும் வேலையில் அமர்ந்தான். அவ்வேலை செய்யும் சமயத்தில் அடிக்கடி பசியினால் வருந்திப் பன்றிகள் உண்ணும் உணவினால் தன் வயிற்றை நிரப்ப ஆசைப்படுவான். என்ன பரிதாபம்! 'நிழலின் அருமை வெயிலில் போனால் அன்றோ தெரியும்?'

இவ்வாறு சிறிது காலம் கழிந்தது. பின் அவன் தன் தகப்பன் வீட்டைப்பற்றி நினைத்தான். அவன், 'ஆ! என் தகப்பன் வீட்டு வேலைக்காரர் எவ்வளவு சம்பிரமமாய் உயர்ந்த உணவு உண்ணுகிறார்கள். அவர்கள் இலையில் மீதிவைக்கிற சாப்பாடுகூட எனக்குக் கொடுத்துவைக்கவில்லையே! நான் ஏன் இப்படிப் பசியினாலே சாகவேண்டும்? நான் எழுந்து என் தகப்பனண்டை போய், தகப்பனே! கடவுளுக்கும் உங்களுக்கும் ஏற்காதவைகளைச் செய்தேன். இனி நான் உங்கள் குமாரன் என்று அழைக்கப்படத் தகுதியுள்ளவன் அல்லன். என் குற்றத்தை

மன்னித்து என்னை ஒரு வேலைக்காரனைப்போலாவது ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று அவர்கள் காலடியில் விழுவேன்' என்று தீர்மானித்தான். உடனே தானிருந்த இடத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டான். நடந்து தன் தகப்பன் வீடு நோக்கிச் சென்றான்.

வீட்டின் மேல்மெத்தையில் உட்கார்ந்திருந்த தகப்பனார் சிறிது தூரத்திலே தன் மகன் வருவதைக்கண்டு, அவசரமாய்க் கீழே இறங்கினார்; தெருவுக்கு ஓடினார். அவன் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு முத்தமிட்டார். பின்பு வேலைக்காரரைக் கூப்பிட்டு, விலை உயர்ந்த உடுப்புகள் கொண்டுவரச் சொல்லி அவனை உடுத்துக்கொள்ளச் செய்தார். பெரிய விருந்தும் ஆயத்தப்படுத்தி எல்லாரும் சாப்பிட்டு மகிழ்ச்சி கொண்டாடினார்கள். தகப்பனார் மிகுந்த ஆனந்தங்கொண்டு, 'என் குமாரனாகிய இவன் மரித்தான், இப்பொழுது உயிரோடிருக்கிறான்; காணமற்போனான், இப்பொழுது காணப்பட்டான்' என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

கேள்விகள்

1. இக்கதையிலிருந்து நீ அறிந்துகொள்ளுவது என்ன?

2. இவற்றிற்கு அதே பொருளுள்ள வேறு வார்த்தைகள் சொல்லு:—

தனயன், தகப்பன்.

3. இவற்றிற்கு எதிர் வார்த்தைகள் வேண்டும்:—

கெட்ட, துன்மார்க்கன், மூத்தவன், பாவம், மகிழ்ச்சி.

இலக்கணம்

1. தகப்பனார் வேலைக்காரரைக் கூப்பிட்டு, விலை உயர்ந்த உடுப்புகள் கொண்டுவரச் சொல்லி, அவனுக்கு உடுத்தினார்.

இதை மூன்று வாக்கியங்களாகப் பிரித்து எழுது.

2. மகனே அது நல்லதல்ல என்று தந்தை சொன்னான்.

(1) இந்த வாக்கியத்தில் தகுந்த இடங்களில் கால்புள்ளி, முற்றுப்புள்ளி, மேற்கோள்குறிகள் வைத்துத் திருப்பி எழுது.

(2) மகனே—இது எந்த வேற்றுமை?

(3) நல்லதல்ல—இதை இரண்டு வார்த்தைகளாகப் பிரித்து எழுது.

25. கடிதம் எழுதுவது (மாதிரி 1)

[தமையன் தம்பிக்கு எழுதுவது]

தமையன்	அத்தை
சிரஞ்சீவி	விளங்காத
ஆசீர்வாதம்	மாலையில்
செய்தி	

பல்லாவரம்,
15, செப்டம்பர் 1943.

அன்புள்ள தம்பி சிரஞ்சீவி சிங்காரவேலுக்கு அநேக ஆசீர்வாதம்.

இவ்விடம் நாங்கள் எல்லோரும் கடவுள் அருளால் நலமாய் இருக்கிறோம். அவ்விடத்துச் செய்திகளைப் பற்றி அடிக்கடி கடிதம் எழுது.

நீ தனியாய்ப்போய் மாமா வீட்டில் படித்துக்கொண்டிருப்பதைக் குறித்து நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். மாமாவுக்கும் அத்தைக்கும் யாதொரு தொந்தரவும் கொடாமல், அவர்கள் சொற்படி செய். உன் பாடங்களை நன்றாய்ப் படிக்கவேண்டும். பாடங்களில் உனக்கு விளங்காதவைகளை மாமாவிடத்தில் கேட்டுக்கொள். எப்பொழுதும், எல்லாரிடத்திலும் உண்மையே பேசு. மாலையில் இருட்டுமுன் வீட்டுக்கு வந்துவிடு.

உனக்குப் புத்தகமாவது, துணியாவது, சட்டையாவது வேண்டியதாயிருந்தால் எழுதியனுப்பு.

இப்படிக்கு,
உன் அன்புள்ள தமையன்,
தியாகராஜன்.

26. கடிதம் எழுதுவது (மாதிரி 2)

[கிராமத்திலிருந்து சென்னப்பட்டினம் சென்றிருக்கும் தகப்பனுருக்கு மகன் எழுதுவது]

அன்பார்ந்த	சம்பா	தேதி
வணக்கம்	நாற்றங்கால்	நலம்
எருவடித்து	ஒழுங்கு	
கிடை வைத்து		

ஆலக்குடி,
தஞ்சாவூர் ஜில்லா,
29–6–1943.

க்ஷேமம்.

அன்பார்ந்த அப்பா அவர்களுக்கு வணக்கம் செய்து எழுதிக்கொள்ளும் செய்தி யென்னவென்றுல்:—

உங்களுடைய அன்பான கடிதம் நேற்று வந்து சேர்ந்தது. இங்கு நாங்கள் யாவரும் கடவுள் அருளால் நலமாயிருக்கிறேம். நீங்கள் புறப்படும்போது என்னிடத்தில் சொன்ன செய்திகள் யாவையும் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறேன். வயல்களுக்கு எருவடித்துக் கிடையும் வைத்தாயிற்று. முன்னரே கட்டிவைத்திருந்த சம்பா விதையை நாற்றங்காலில் விதைக்கும்படி ஒழுங்கு செய்திருக்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு வாரத்துக்குள் நீங்கள் திரும்பிவிடுவ தாக உங்கள் கடிதத்தில் எழுதியிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்கிறோம். நீங்கள் வரும்பொழுது தம்பிக்கு இரண்டு பனியனும், தங்கைக்கு ஒவ்வொன்று ஒரு கஜ நீளத்தில் அரை டசன் பட்டு ரிபன்களும் வாங்கிக்கொண்டு வரும் படி அம்மா எழுதச் சொல்லுகிறார்கள். கூடுமானால், மூர் மார்க்கெட்டில் எனக்கேற்ற புதிய பொருள்கள் ஏதாவது வாங்கிக்கொண்டு வாருங்கள்.

நீங்கள் வரும் தேதியைக் குறித்துத் திட்டமாய்க் கடிதம் எழுதுங்கள். நான் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு வண்டி அனுப்புகிறேன்.

இப்படிக்கு,
உங்கள் அன்புள்ள மகன்,
கனகராஜ்.

தந்தை விலாசம்:—

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

அ. மாசிலாமணிப் பிள்ளை அவர்கள்,
47, சாமிநாய்க்கன் தெரு,
சிந்தாத்திரிப்பேட்டை,
சென்னப்பட்டினம்.

27. கடிதம் எழுதுவது (மாதிரி 3)

(தந்தையின் பதில்)

பிற்பகல் காரியம் அருள்

47, சாமிநாய்க்கன் தெரு,
சிந்தாத்திரிப்பேட்டை,
சென்னப்பட்டினம்.
22–6–41.

செல்வச் சிரஞ்சீவி கனகராஜுக்கு அநேக ஆசீர்வாதம்.

20–6–41 ல் நீ எழுதிய அன்பான கடிதம் நேற்றுப் பிற்பகல் எனக்குக் கிடைத்தது. நான் இங்கு வந்த காரியம், கடவுள் அருளால், இந்த வாரக் கடைசிக்குள் முடிந்துவிடுமென்று நம்புகிறேன். ஆகையால், நான் இந்த மாதம் 30வ இரவு 9 மணிக்கு இங்கிருந்து புறப்படும் வண்டியில் அங்கு வர எண்ணியிருக்கிறேன்.

நீ எழுதியுள்ள பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் வாங்கிக்கொண்டு வருவேன். அவ்விடம் நீங்கள் யாவரும் நலமா யிருப்பீர்களென்று நம்புகிறேன்.

இப்படிக்கு,
உன் அன்புள்ள தந்தை,
அ. மாசிலாமணி.

கேள்விகள்

1. வருகிற பண்டிகை லீவுக்கு மானாமதுரையிலிருக்கும் உன் மாமா வீட்டுக்குப் போய் அங்கே மூன்று நாட்கள் தங்கும்படி நீ உத்தேசித்திருப்பதாக அவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுது.

2. இவ்வார்த்தைகளுக்கு அதே பொருளுள்ள வேறு வார்த்தைகள் சொல்லு:—

நமஸ்காரம், கிடை, நாற்றங்கால்.

இலக்கணம்

1. இவற்றிற்குப் பெண்பால் எழுது:—

மாமா, தமையன், தம்பி, குமாரன்.

2. இவ்வொருமைப் பெயர்களுக்குப் பன்மை எழுது:—

கடிதம், வாரம், சாமான், நீ, நான்.

28. பதிலுக்குப் பதில்

வணிகன்	மீண்டும்	ஒளித்து
பொருளீட்ட	வியந்தான்	நகைத்து
தேசாந்தரம்	இருக்கட்டும்	சம்பவித்தது

மதுரையில் தேவதத்தன் என்னும் ஒரு வணிகன் இருந்தான். அவன் ஆதாயம் குறையத் தொடங்கவே மறுபடியும் பொருளீட்ட நினைத்துத் தேசாந்திரம் போகப் புறப்பட்டான். தன்னிடமிருந்த ஆயிரம் இரும்புக்கம்பிகளையும் தன் நண்பனிடத்தில் வைத்துவிட்டுப் போனான். போனவிடத்தில் பொருள் ஈட்டப் பலவகை உபாயங்கள் செய்தான். பணம் அகப்படாமையால், மீண்டும் வீட்டுக்கு வந்தான். தன்னுடைய இரும்புக் கம்பிகளைக் கொடுக்குமாறு நண்பனைக் கேட்டான். நண்பன் ஆசை மிகுதியினால் 'இரும்புக்கம்பிகளை எலிகள் தின்றுவிட்டன' என்றான். அவன் இம்மொழி கேட்டு வியந்தான். 'நல்லது, இருக்கட்டும்' என்று சொல்லி வீட்டுக்குப் போய்விட்டான். பிறகு ஒருநாள் விளையாடுவதற்காக, நண்பனுடைய பிள்ளையை அவனிடத்திலிருந்து எடுத்துக்கொண்டுபோய் மற்றொரு வீட்டில் ஒளித்துவைத்தான். பின்பு சிநேகிதனிருந்த இடத்திற்கு வந்தான். அவன் 'உன்னிடத்தில் இருந்த என்

பிள்ளை எங்கே?' என்றான். வியாபாரி 'உன் பிள்ளையைப் பறவை தூக்கிக்கொண்டு போயிற்று' என்றான். இதை அவன் கேட்டு மிக வருந்தி இவனை இழுத்துக்கொண்டு ஊர் அதிகாரியண்டை போய், 'இந்தத் துஷ்டன் என் பிள்ளையைக் கொண்டுபோய் ஒளித்து வைத்துவிட்டுப் பிள்ளையைப் பட்சி எடுத்துக்கொண்டு போயிற்று என்கிறான்; என் பிள்ளையை எனக்கு வாங்கித்தரவேண்டும்' என்றான். அதிகாரி இதைக் கேட்டு வியாபாரியை அழைத்து, 'இவன் பிள்ளை எங்கே இருக்கிறது? சொல்' என்றான். அவன் 'இவன் பிள்ளையைப் பட்சி கொண்டு போயிற்று' என்றான். அதிகாரி இதைக் கேட்டு நகைத்தான். 'இவ்வாறு இதுவரை உலகத்தில் நடைபெறவில்லை; அப்படியிருக்க, நீ இவ்வாறு சொல்லுவதற்குக் காரணம் என்ன? என்றான். அப்போது அவன், 'இது ஒரு ஆச்சரியமா?' ஆண்டவனே! இரும்புக்கம்பிகளை எலிகள் எவ்வாறு தின்றனவோ அப்படியே இதுவும் சம்பவித்தது' என்றான். இதைக்கேட்டு நியாயாதிபதி முன் நடந்தவைகளை விசாரித்து அறிந்து, 'அவனுடைய இரும்புக்கம்பிகளை நீ கொண்டுவந்து கொடுத்தால், அவன் உன் பிள்ளையைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பான்' என்று தீர்ப்புச் செய்தான். அவ்விருவரும் அப்படியே செய்தார்கள்.

கேள்விகள்

1. இந்தக் கதையை மௌனமாகப் படித்து, சுருக்கமாகச் சொல்லு.
2. இவற்றிற்கு அர்த்தம் சொல்லு:—

வணிகன், தேசாந்தரம், நண்பன்.

இலக்கணம்

இப்பாடத்திலிருக்கும் முதல் இரண்டு வாக்கியங்களை ஒரே வாக்கியமாக எழுது.

29. நமது தேசீயக் கொடி

பாரீர்	விழைகின்ற	தியாகம்
வாரீர்	பின்னிடையான்	அஹிம்சை
கவியரசர்	உதிரம்	கலாச்சாரம்
பல்லாண்டுகள்	சின்னம்	குறிக்கோள்
தீர்க்கதரிசனம்	காங்கிரஸ்	பிரஜை
இலக்கியங்கள்	அசோகர்	அவமதிப்பு

'தாயின் மணிக்கொடி பாரீர் அதைத் தாழ்ந்து பணிந்து புகழ்ந்திட வாரீர்' என்று கவியரசர் சுப்பிரமணிய பாரதியார் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பே தீர்க்கதரிசனம் கூறியுள்ளார். தேசீயக் கொடிதான் ஒரு தேசத்தின் மிக உயர்ந்த, நிகரற்ற சின்னமாகும். பழைய தமிழ் இலக்கியங்களில் ஒரு நாட்டிற்கு பத்து அடையாளங்கள் உண்டு என்று கூறி அவற்றுள் கொடியே மிகச் சிறந்த அடையாளமாகும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. தேசத்தின் மதிப்பைக் காக்கவோ, மேன்மைப் படுத்தவோ விழைகின்ற ஒவ்வொருவரும் தேசீயக் கொடியைத் தாழ்ந்து பணிந்து புகழவேண்டும். அக் கொடிக்குச் செய்யும் சிறப்பும், வணக்கமும் தேசத்திற்குச் செய்யும் சிறப்பும் வணக்கமுமாம் என்பதை உணர்தல் வேண்டும். அக்கொடியின் கீழ்த்தான் தேசத்தின் அரசியல் முறைகள் நடைபெறுகின்றன. தன் தேசீயக் கொடியைக் காக்க எந்தத் தேசத்தவனும் பின்னிடையான். எதிரிகள் கொடியை இறக்கவோ, கைப்பற்றவோ வந்தால் அதைத் தடுக்கத் தன் உதிரத்தைச் சிந்துவான், உயிரையும் கொடுப்பான்.

இந்தக் கொடி நமது நாட்டின் சுதந்திர சின்னமாகும். நமது மக்களும், ஸ்தானீகர்களும், தூதுவர்களும் எங்கெங்கிருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் இக்கொடி பெருமையோடு ஒளிவீசிப் பறக்கும்.

நமது தேசியக் கொடி, மகாத்மா காந்தியடிகளின் கருத்துப்படி, தேசியக் கொடி என்ற பெயருக்கேற்றபடி 1921-ம் ஆண்டிலேயே காங்கிரஸ் மகாசபையின் மூலமாகத் தேசம் ஒப்புக்கொண்டதேயாகும். அன்று முதல் இக்கொடியைக் காங்கிரஸ் உபயோகித்து வந்தது. 1947-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் 15-ம் தேதிமுதல் எல்லாக் கட்சிகளும் எல்லா மக்களும் அதே கொடியைத் தேசியக் கொடியாக ஒப்புக்கொண்டனர். இப்பொழுது அக்கொடியின் நிழலிலேயே நமது தேசிய அரசாங்கம் தனது வேலையை மேற்குறித்த தேதிமுதல் செய்து வருகிறது.

தேசியக் கொடி மூன்றுபங்கு நீளமும் இரண்டுபங்கு அகலமும் உள்ளதாக இருத்தலே அதன் அமைப்பாகும். கொடியின் குறுக்குவாட்டத்தில் மூன்று நிறங்கள் விளங்குகின்றன. முதலில் குங்குமப்பூ நிறமான வெளிறின சிவப்பும் இடையில் வெள்ளை நிறமும், கடைசியில் பச்சை நிறமும் பெற்று, வெள்ளை நிறப் பகுதியின் நடுவில் ஊதா நிறத்தில் அசோகரின் தர்மச் சக்கரமும் பெற்று விளங்குகிறது. இதில் அமைந்துள்ள நிறங்களுக்கும் சக்கரத்திற்கும் பல உயர்ந்த கருத்துக்கள் உண்டு. ஒரு நாட்டிற்குச் சின்னமாக விளங்குவது சிறந்த அழகும் உயர்ந்த கருத்தும் உடையதாக இருத்தல் வேண்டும். அழகென்று இங்கு சுட்டியது புலன் அழகான வெளியழகோ அல்லது கலையழகோ மட்டும் அன்று. ஆத்மாவை மகிழச் செய்யும் கொள்கையழகுமாம்.

கொடியின் மேற்பகுதியில் அமைந்துள்ள குங்குமப்பூ நிறம் வீரத்தையும் தியாகத்தையும் குறிப்பிடுகிறது. இடையில் உள்ள வெள்ளை நிறம் சத்தியம், தூய்மை, பொறுமை முதலியவற்றை வெளியிடுகிறது. கடைசியில்

அமைந்துள்ள பச்சை நிறம் அஹிம்சை, இரக்கம், அன்பு முதலியவற்றைக் குறிக்கிறது. ஒரு நாகரிக நாட்டிற்கு மேற்குறித்த கருத்துக்கள் எல்லாம் வேண்டுமென்பது தெளிவாதலால் அக்கருத்தோடு நமது கொடி யமைக்கப் பட்டுள்ளது. அசோகரின் சின்னமான தர்மச் சக்கரம் இக்கொடியின் இடையில் அமைந்துள்ளது. ஒருபுறம் அமைத்துள்ள சின்னம் மறுபுறத்திலும் தெளிவாகத் தெரியவேண்டும்; அவ்விதம் தெரியும்போது அழகாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என்னும் கருத்தோடு சக்கரச் சின்னம் அமைக்கப்பட்டது. அச்சக்கரம் பல கருத்துக் களைக் கொண்டதாகும்.

அது இந்தியாவின் சரித்திரத்திற்கும், கலாச்சாரத் திற்கும், மேன்மைக்கும் சின்னமாக இருக்கிறது. அசோகர் அன்பையும், அஹிம்சையையும் கடைப் பிடித்து அரசியல் நடத்திய பெரியார் என்று, அவர் பெயர் இந்திய சரித்திரத்தில் மட்டும் அன்றி உலக சரித்திரத்திலேயே சிறந்து விளங்குவதாம். எனவே அசோகரின் தர்மச் சக்கரம் சமாதானம், ஒத்துழைப்பு, சகோதரத்துவம், நட்பு முதலிய பல குறிக்கோள்களை வெளியிடுவதன்றி, நிற்காமல் சென்றுகொண்டிருக்கும் காலச்சக்கரத்தையும் சூரியனையும், மனித உள்ளத்தின் முடிவற்ற உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்துகிறது. அது மகாத்மா காந்தியடிகளின் அஹிம்சைச் சின்னமாகவும், அவரது பொருளாதாரச் சின்னமாகிய ராட்டையின் சக்கரமாகவும் விளங்குகிறது. தவிர சக்கரத்தின் இயல்பு சுழலுவதாம், சுழற்சி முன்னேற்றத்தையும், வளர்ச்சியை யும் குறிக்கிறது. எனவே நமது தேசியக் கொடி தேசத் தின் குறிக்கோளையும், கொள்கைகளையும், ஆசைகளையும் தெளிவாகக் கொண்டுள்ளதாகும்.

இக்கொடி நமது தேசத்தின் பூரணத்துவத்திற்கும், ஒற்றுமைக்கும் மதிப்புக்கும் சின்னமாக உள்ளது. இக்கொடியின் கீழ் முடிமன்னரும் குடியானவரும், முதலாளியும் தொழிலாளியும், ஆண்களும் பெண்களும், கற்றாரும் கல்லாரும் சரிநிகர் சமானமாவர். இந்தியாவின் புதல்வரும் புதல்விகளுமான இந்துக்கள், முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்தவர், ஜெயினர், சீக்கியர், பார்ஸிகள், உயர்ந்த வகுப்பார் தாழ்த்தப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட வகுப்பார் ஆகிய எல்லா ஜாதிமதத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் பேதமின்றி ஆதரவளிப்பது இக்கொடியாகும். இத்தகைய தேசீயக் கொடியின் பெருமையையும், கருத்துக்களையும் மேன்மைப்படுத்திக் கொண்டாடவேண்டியது விசுவாசமுள்ள ஒவ்வொரு பிரஜையின் கடமை மட்டுமன்று கட்டாயமுமாம்.

தேசீயக் கொடியை இழிவுபடுத்தும் வகையிலோ, பரிகசிக்கும் வகையிலோ எதுவும் செய்தல் கூடாது. பிரயாணிகள் செல்லும் பஸ் முகப்பிலும், கடை முதலிய வியாபாரத்தலங்களிலும், விளம்பர அட்டை, படம் முதலியவற்றின்மீது பறக்கவிட்டும் எழுதியும் பயன்படுத்தல் முறையற்ற செயலாகும்.

தேசீயக் கொடியை அதன் மதிப்புக்குத்தக்க முறையில் பயன்படுத்த வேண்டும். குறிப்பிட்ட காலங்களில் முறைப்படி கொடியை யேற்றி வைத்து அவ்விசேஷம் கழிந்தபின் இறக்கிப் பத்திரப்படுத்தி வைப்பதுதான் முறையாம். கண்ட கண்ட முறையில் ஒழுங்கின்றி உபயோகிப்பது தேசீயக் கொடியை அவமதிப்பதாகுமென்பதை உணரவேண்டும். நல்லுயிரீந்தும் கொடியினைக் காப்போம். அதன் நற்பெயரை எந்நாளும் வளர்ப்போம்.

கேள்விகள்

1. நமது தேசியக் கொடி எதன் சின்னமாக விளங்குகின்றது?
2. அதில் காணப்படும் மூவர்ணங்கள் எவை?
3. அவ்வர்ணங்கள் எக்கருத்துக்களைக் கொண்டன?
4. அசோகர் தர்ம சக்கரம் என்றால் என்ன?

இலக்கணம்

இவற்றை இரண்டு வார்த்தைகளாகப் பிரித்து எழுது:—

விற்கொடி, அரவக்கொடி, சிங்கக்கொடி, வருஷோற்சவம்.

30. அதிவீரராமபாண்டியர்

அருளிச்செய்த

வெற்றிவேற்கை

1. கல்விக் கழகு கசடற மொழிதல்.
2. செல்வர்க் கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்.
3. மன்னர்க் கழகு செங்கோன் முறைமை.
4. மந்திரிக் கழகு வரும்பொரு ளுரைத்தல்.
5. தந்திரிக் கழகு தறுக ணாண்மை.
6. உண்டிக் கழகு விருந்தோ டுண்டல்.
7. அறிவோர்க் கழகு கற்றுணர்ந் தடங்கல்.
8. வறியோர்க் கழகு வறுமையிற் செம்மை.
9. தேம்படு பனையின் திரள்பழத் தொருவிதை
வானுற வோங்கி வளம்பெற வளரினும்
ஒருவர்க் கிருக்க நிழலா காதே.
10. தெள்ளிய வாலின் சிறுபழத் தொருவிதை
தெண்ணீர்க் கயத்துட் சிறுமீன் சினையினும்
நுண்ணிதே யாயினும் அண்ணல் யானை
அணிதேர் புரவி யாட்பெரும் படையொடு
மன்னர்க் கிருக்க நிழலா கும்மே.
11. பெரியோ ரெல்லாம் பெரியரு மல்லர்.
12. சிறியோ ரெல்லாம் சிறியரு மல்லர்.
13. பெற்றோ ரெல்லாம் பிள்ளைக ளல்லர்.
14. உற்றோ ரெல்லாம் உறவின ரல்லர்.
15. அடினும் மாவின்பால் தன்சுவை குன்றாது
16. சுடினும் செம்பொன் தன்னொளி கெடாது.
17. அரைக்கினுஞ் சந்தனம் தன்மண மாறாது.
18. புகைக்கினும் காரகில் பொல்லாங்கு கமழாது.
19. கலக்கினுந் தண்கடல் சேறா காதே.
20. ஒருநாள் பழகினும் பெரியோர் கேண்மை
இருநிலம் பிளக்க வேர்வீழ்க் கும்மே.

21. நூறாண்டு பழகினும் மூர்க்கர் கேண்மை
நீர்க்குட் பாசிபோல் வேர்க்கொள் ளாதே.
22. பெருமையுஞ் சிறுமையுந் தான்றர வருமே.
23. சிறியோர் செய்த சிறுபிழை யெல்லாம்
பெரியோ ராயிற் பொறுப்பது கடனே.
24. சிறியோர் பெரும்பிழை செய்தன ராயின்
பெரியோ ரப்பிழை பொறுத்தலு மரிதே.
25. கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே.
26. பிச்சை புகினுங் கற்கை நன்றே.
27. கல்லா வொருவன் குலநலம் பேசுதல்
நெல்லினுட் பிறந்த பதராகும்மே.
28. எக்குடி பிறப்பினும் யாவரே யாயினும்
அக்குடியிற் கற்றோரை மேல்வருக வென்பார்.
29. அறிவுடை யொருவனை அரசனும் விரும்பும்.
30. யானைக் கில்லை தானமும் தருமமும்.
31. பூனைக் கில்லை தவமும் தயையும்.
32. ஞானிக் கில்லை இன்பமுந் துன்பமும்.
33. சிதலைக் கில்லை செல்வமும் செருக்கும்.
34. முதலைக் கில்லை நீச்சும் நிலையும்.
35. அச்சமும் நாணமும் அறிவிலோர்க் கில்லை.
36. நாளும் கிழமையும் நலிந்தோர்க் கில்லை.
37. கேளுங் கிளையும் கெட்டோர்க் கில்லை.
38. உடைமையும் வறுமையும் ஒருவழி நில்லா.
39. குடைநிழ லிருந்து குஞ்சர மூர்ந்தோர்
நடைமெலிந் தோரூர் நண்ணினும் நண்ணுவர்.
40. சிறப்புஞ் செல்வமும் பெருமையு முடையோர்
அறக்கூழ்ச் சாலை அடையினு மடைவர்.
41. அறத்திடு பிச்சை கூவி யிரப்போர்
அரசோ டிருந்தர சாளினும் ஆளுவர்.
42. குன்றத் தனையிரு நிதியைப் படைத்தோர்
அன்றைப் பகலே யழியினு மழிவர்.

43. எழுநிலை மாடங் கால்சாய்ந் துக்குக்
கழுதை மேய்பா ழாயினு மாகும்.
44. மணவணி யணிந்த மகளி ராங்கே
பிணவணி யணிந்துதங் கொழுநரைத் தழீஇ
உடுத்த ஆடை கோடியாக
முடித்த கூந்தல் விரிப்பினும் விரிப்பர்.
45. பெற்றமுங் கழுதையும் மேய்த்த வப்பாழ்
பொற்றொடி மகளிரும் மைந்தருஞ் செறிந்து
நெற்பொலி நெடுநகர் ஆயினு மாகும்.
46. இல்லோ ரிரப்பதும் இயல்பே யியல்பே.
47. இரந்தோர்க் கீவதும் உடையோர் கடனே.
48. தறுகண் யானை தான்பெரி தாயினும்
சிறுகண் மூங்கிற் கோற்கஞ் சும்மே.
49. சான்றோ ரில்லாத் தொல்பதி யிருத்தலின்
தேன்றேர் குறவர் தேய நன்றே.
50. குடியலைத் திரந்து கோலொடு நின்ற
முடியுடை யிறைவனும் மூர்க்கனும் பதரே.
51. முதலுள பண்டங் கொண்டுவா ணிபஞ்செய்
ததன்பய னுண்ணு வணிகரும் பதரே.
52. வித்து மேரும் உளவா யிருப்ப
எய்த்தங் கிருக்கும் ஏழையும் பதரே.
53. தன்னா யுதமும் தன்கையிற் பொருளும்
பிறன்கையிற் கொடுக்கும் பேதையும் பதரே.
54. வாய்பறை யாகவும் நாக்கடிப்பாகவும்
சாற்றுவ தொன்றைப் போற்றிக் கேண்மின்
55. பொய்யுடை யொருவன் சொல் வன்மையினால்
மெய்போ லும்மே மெய்போ லும்மே.
56. மெய்யுடை யொருவன் சொலமாட்டாமையால்
பொய்போ லும்மே பொய்போ லும்மே.
57. பழியா வருவதூஉம் மொழியா தொழிவது.
58. துணையோ டல்லது நெடுவழி போகேல்.
59. புணைமீதல்லது நெடும்புன லேகேல்.
60. வழியே யேகுக வழியே மீளுக.

31. நீதிவெண்பா

தேர்ந்து செயல்

1. செய்யுமொரு கருமம் தேர்ந்து புரிவதன்றிப்
செயின் மனத்தாபம் சேருமே—செய்யவொரு
நற்குடியைக் காத்த நகுலனை முன்கொன்றமறைப்
பொற் கொடியைச் சேர் துயரம் போல்.

நாவின் நயம்

2. நாவினுனியில் நயமிருக்கின்ற பூமாதும்
நாவினிய நல்லோரும் நண்ணுவார்—நாவினுனி
ஆங்கடினமாயின் அலர்த்திருவும் சேராள்முன்
ஆங்கே வருமரணமாம்.

ஆசை

3. ஆசைக்கடியான் அகில லோகத்தினுக்கும்
ஆசற்ற நல்லடியானுவனே—ஆசை
தனையடிமை கொண்டவனே தப்பாதுலகம்
தனையடிமை கொண்டவனேதான்.

கொடுத்துண்ணல்

4. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் என்றி [வர்க்கீந்(து)
இன்புறத்தானுண்டல் இனிதாமே—அன்புறவே
தக்கவரையின்றித் தனித்துண்டல் கவர்மீன்
கொக்கருந்தல் என்றே குறிமேலோர் நட்பு.

5. பாலினீபுக தீயனுக்கப்பால் வெகுண்டு தீப்புகுந்து
மேலுநீர்கண்டமையும் மேன்மைபோல் நூலினெறி
உற்றோரிடுக்கண் உயிர்கொடுத்து மாற்றுவரே
மற்றோர் புகலமிதித்து.

32. வாக்குண்டாம்

நல்லார் இணக்கம்

1. நல்லாரைக் காண்பதுவு நன்றே நலமிக்க
நல்லார் சொல் கேட்பதுவு நன்றே—நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவு நன்றே யவரோடு
இணங்கி யிருப்பதுவு நன்று.

நல்லார் சிறப்பு

2. நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாம்—தொல்லுலகில்
நல்லார் ஒருவர் உளரே யவர்பொருட்டு
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

உருவுகண்டிகழேல்

3. மடல் பெரிதுதாழை மகிழினிது கந்தம்
உடல் சிறிய ரென்றிருக்கவேண்டா—கடல்
மண்ணீரு மாகாது அதனருகே சிற்றூறல்
உண்ணீரு மாகிவிடும்.

நட்பு

4. அற்ற குளத்தில் அறுநீர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழித் தீர்வார் உறவல்லார்—அக்குளத்தில்
கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே
ஒட்டியுறுவார் உறவு.

அறிஞர் இயல்பு

5. சாந்தனையும் தீயனவே செய்திடினும் தாமவரை
ஆந்தனையும் காப்பர் அறிவுடையோர்—மாந்தர்
குறைக்குந்தனையும் குளிர் நிழலைத் தந்து
மறைக்குமாங் கண்டீர் மரம்.

33. செய்யுள் பாகத்தின்

அரும்பத உரை

வெற்றிவேற்கை—வெற்றிதரும் வேலாயுதத்தை ஏந்திய கை

1. கசடு—குற்றம்
அற—நீங்க
2. செல்வர்—பணக்காரர்
கிளை—சுற்றத்தார்
3. மன்னர்—அரசர்
செங்கோல் முறைமை — செங்கோலின் ஒழுங்கு, அதாவது நீதி தவருமல் ஆளுதல்
4. வரும்பொருள் — இனி வரும் காரியம்
5. தந்திரி—படைத்தலைவன்
தறுகண்—அஞ்சாமையாகிய
ஆண்மை—வீரம்
6. உண்டி—உணவு
7. கற்று—வாசித்து
உணர்ந்து—தெளிந்து
அடங்கல்—அமைந்திருத்தல்
8. வறியோர்—தரித்திரர்
வறுமை—தரித்திரம்
செம்மை — ஒழுக்கம் கெடா திருத்தல்
9. தேம்படு—இனிமை பொருந்திய
திரள்—திரண்ட
வான்உற—ஆகாயத்தைத் தாவ
வளம்—செழுமை
10. தெள்ளிய—தெளிந்த
தெள்நீர்—தெளிந்த நீர்
கயம்—குளம்
சினை—முட்டை
நுண்ணிதேயாயினும் — சிறியதே யானலும்
அண்ணல்—பெருமைபொருந்திய
அணி—அழகிய
புரவி—குதிரை
ஆள்—காலாள்
படை—சேனை
11. பெரியோர்—உருவத்தில் பெரியவர்
12. சிறியோர்—உருவத்தில் சிறியவர்
13. பெற்ரேர்—பெற்ற பிள்ளைகள்
14. உற்ரேர்—உறவினர்
15. அடினும்—காய்ச்சினுலும்
ஆவின்—பசுவின்
சுவை—ருசி
16. சுடினும்—சுட்டாலும்
ஒளி—பிரகாசம்
17. மணம்—வாசனை
அருது—நீங்காது
18. கார்—கரிய
அகில்—அகில்கட்டை
பொல்லாங்கு—துர்நாற்றம்
கமழாது—வீசாது
19. தண்—குளிர்ச்சி பொருந்திய
20. கேண்மை—சிநேகம்
இருநிலம்—பெரிய பூமி
21. ஆண்டு—வருஷம்
மூர்க்கர்—மூடர்கள், கோபிகள்
22. பெருமை—உயர்வு
சிறுமை—தாழ்வு
23. பிழை—குற்றம்
பொறுப்பது—சகிப்பது
கடனே—கடமையாம்

24. அரிது—அருமை
25. கற்கை—நூல்களைப் படித்தல்
26. பிச்சைபுகினும்—பிச்சை யெடுக்கப்போனாலும்
27. குலநலம்—ஜாதியின் சிறப்பு
28. குடி—வமிசம்
29. விரும்பும்—விரும்புவான்
30. தானம்—ஈகை
31. தவம்—விரதம்
32. ஞானி—பேரறிவுடையவன்
33. சிதலை—கறையான்
செருக்கு—அகங்காரம்
34. நீச்சு—நீந்தல்
35. அச்சம்—பயம்
நாணம்—வெட்கம்
36. நலிந்தோர்—வியாதிக்காரர்
37. கேள்—சிநேகம்
38. உடைமை—செல்வம்
வறுமை—தரித்திரம்
39. குஞ்சரம்—யானை
ஊர்ந்தோர்—நடத்தினவர்
நண்ணுவர்—சேருவர்
40. அறக்கூழ்ச்சாலை—தரும அன்ன சத்திரம்
41. அறத்து—தருமத்திற்காக
கூவி—கூப்பிட்டு
இரப்போர்—பிச்சையெடுப்போர்
42. குன்று—மலை
இரு—பெரிய
நிதி—திரவியம்
43. எழுநிலை—எழு அடுக்கினையுடைய
மாடம்—வீடு
உக்கு—நொறுங்கி
பாழ்—பாழ்நிலம்
44. மணஅணி—மணக்கோலம்
பிணஅணி—பிணக்கோலம்
கொழுநர்—கணவர்
தழீஇ—தழுவி
ஆடை—சீலை
கூந்தல்—மயிர்
45. பெற்றம்—எருது
பொன் தொடி—பொன்னாலாகிய வளையல்
செறிந்து—கூடிப்பொருந்தி
நெற்பொலி—நெல்லினது அம்பாரம்
நெடுநகர்—பெரிய பட்டணம்
46. இல்லோர் — பொருள் இல்லாதவர்
47. உடையோர் — பொருள் உடையவர்
48. தறுகண்—அஞ்சாமையையுடைய
சிறுகண்—சிறிய கணுக்களுள்ள
49. சான்றோர்—அறிவில் பெரியோர்
தொல்பதி—பழமையான ஊர்
தேன்தேர்—தேனைத்தேடுகிற
50. குடி—குடிகளை
அலைத்து—வருத்தி
இரந்து—பொருள் வாங்கி
முடி—கிரீடம்
இறைவனும்—அரசனாகிய
51. வாணிபம்—வர்த்தகம்
பயன்—இலாபம்
வணிகர்—வியாபாரிகள்
52. வித்து—விதை
உளஆய் இருப்ப—நீங்காதிருக்க
எய்த்து—சோர்ந்து
53. பேதை—அறிவில்லாதவன்
54. கடிப்பு—அடிக்குங்கோல்
சாற்றுவது—சொல்லுவது
55. சொல்வன்மை — பேசும் சாமர்த்தியம்
56. மெய்—சத்தியம்
57. பழிஆ—(பின்) நிந்தையாக
மொழியாது—பேசாமல்
ஒழிவது—விடக்கடவன்
58. நெடுவழி—நீண்ட பிரயாணம்
59. புணை—தெப்பம்
புனல்—நீர்
60. ஏகுக—போகக்கடவன்
மீளுக—திரும்பக்கடவன்

நித் ... பா

1. கருமம்–செயல்
தேர்ந்து–ஆராய்ந்து
மனத்தாபம்–மனவருத்தம்
நகுலன்–கீரி
மறைப்பொற்கொடி – பிராமணப் பெண்

2. நயம்–இனிமை
பூமாது–திருமகள்

3. அகிலம்–விரிந்த உலகம்
ஆசு–குற்றம்

4. தென் ... த்தார் – பிதிரர், குடும்ப முன்னோர்
தெய்வம்–வழிபடும் கடவுள்
விருந்து–புதிதாகவந்தவர்
ஒக்கல்–உறவினர்
இன்புஉற–மகிழ்ச்சியடைய
தக்கவர்–தகுதிவாய்ந்தவர்

5. அனுங்க–வருத்த
வெகுண்டு–கோபமற்று
இடுக்கண்–துன்பம்
மாற்றல்–நீக்கல்
புகல்–கொண்டாட

வாக்குண்டாம்

1. நலம்மிக்க–நன்மை மிகுந்த
இணங்கி–கந்து சேர்ந்து

2. பொசியும்–கசியும்
தொல் உலகு – பழமையான உலகு

3. மடல்–இதழ்
கந்தம்–மணம், வாசனை
மண்நீர்–குளிக்கும் நீர்
ஊறல்–ஊற்று

4. அற்ற–நீரற்ற
அறும்–நீங்கும்
உற்றுழி–ஆபத்து வந்தபோது
தீர்வார்–நீங்குபவர்

5. மாந்தர்–மனிதர்
குறைத்தல்–வெட்டுதல்

RJR
132

DANIEL'S

TAMIL FOURTH READER

விலை 8 அணா